

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ - ΦΥΛΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ [Οκτώβριος - Νοέμβριος 2007] 3,70 €

«Μη λησμονείτε το σχοινί,
παιδιά του Πατριάρχη!»

α.τ. 134

Για τον θάνατο του Γρηγορίου Ε' - Το μίσος της Χανουκά για τον Ελληνισμό
Περιβάλλον: από Κατοικία των Θεών, θυσία στο Μαμμωνά - Η Δίκη της Νυρεμβέργης
ΦΑΣΙΣΜΟΣ: Το Πολιτειακό Δόγμα, η εξέλιξη και οι ρίζες του

WWW.XRUSHAUGH.ORG
ηλεκτρονική εφημερίδα

**ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ,
ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ,
ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ
ΑΔΕΣΜΕΥΤΗ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ**

**η πρώτη Εθνικιστική ιστοσελίδα
με περισσότερες από
500 επισκέψεις καθημερινά!**

www.forum.antepithesh.net

**το μεγαλύτερο εθνικιστικό φόρουμ της Ελλάδας
ΕΔΩ ΜΙΛΑΜΕ ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΑ!**

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΕΘΝΟΣ - ΦΥΛΗ - ΙΣΤΟΡΙΑ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Αρ. Τεύχους 134 - Οκτώβριος / Νοέμβριος 2007

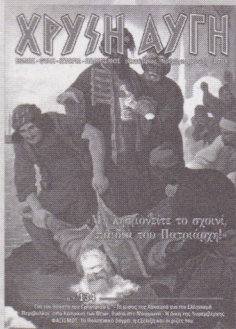
www.xrushaugh.org / info@xrushaugh.org

Έτσι κάθε άνθρωπος αξιόλογος είν' ένας π ρ ο δ ρ ο μ ο ς, που αντλεί το νόημα της υπάρξεώς του όχι από το παρελθόν ούτε από το παρόν, αλλ' από το μέλλον και μόνον. Το παρελθόν ως παρελθόν το αγνοεί, προς το παρόν ευρίσκεται εις πόλεμον συνεχή. Όχι μόνον προς εκείνο το παρόν, το οποίον δεν είν' εις την ουσίαν του παρά επιβίωσις του παρελθόντος, ή μάλλον διατήρησις του σώματος αυτού οφειλομέν' εις την δειλιαν ή την κωρότητα των συγχρόνων ανθρώπων, ο ηρωικός άνθρωπος μάχεται και προς το γνήσιον παρόν, το παρόν που ζη γύρω του και ζη μέσα του.

Και εδώ ακριβώς κείται η τ ρ α γ ι κ ό τ η ς του ηρωικού ανθρώπου. Ριζωμένος είναι βαθύτατα εις το παρελθόν, τού οποίου είναι το εκλεκτότερον κάρπιασμα* μέσα του συμπυκνώνει εις μοναδικόν βαθμόν εντάσεως το παρόν - και όμως αρνείται το παρόν και το μάχετ' εν ονόματι του μέλλοντος, το οποίον ζη ο ίδιος προληπτικώς μόνον ως πραγματικότητα μέσα του.

Η ΗΡΩΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ - Ι. ΣΥΚΟΥΤΡΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ
ΝΕΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ

Υπάρχουν όρια στους συμβιβασμούς; ΣΕΛ. 4-5

Για τον Θάνατο του Γρηγορίου του Ε' ΣΕΛ. 10-13

Οι ρίζες της Ξενοκρατίας ΣΕΛ. 14-15

Ελληνοτουρκική «φιλία»

στην νεώτερη Ελληνική Ιστορία ΣΕΛ. 16-19

Φασισμός: Το Πολιτειακό Δόγμα ΣΕΛ. 20-25

Οι Γιοι του Ήλιου ΣΕΛ. 28-29

Νυρεμβέργη 1945 ΣΕΛ. 30-35

Ένα προφητικό κείμενο του D. Duke ΣΕΛ. 36-40

στο εξώφυλλο...

Οι τούρκοι παραδίδουν τον νεκρό Γρηγόριο τον Ε' σε εβραίους.

Διμηνιαίον Περιοδικό ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

Επιστολές - Συνεργασίες: Τ.Θ. 8346, Τ.Κ. 10010, ΑΘΗΝΑΙ

Εκδότης - Διευθυντής: Ν.Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΚΟΣ

Συνεργάτες: Ι. ΑΛΕΞΙΟΥ, Ι. ΒΟΥΛΔΗΣ, Γ. ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΙΑΣ,

Ε. ΖΑΡΟΥΛΙΑ, Ε. ΚΑΛΟΜΟΙΡΗ, Ν. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Γ. ΜΑΣΤΟΡΑΣ, Η. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΡΟΣ, Σ. ΝΟΜΙΚΟΣ,

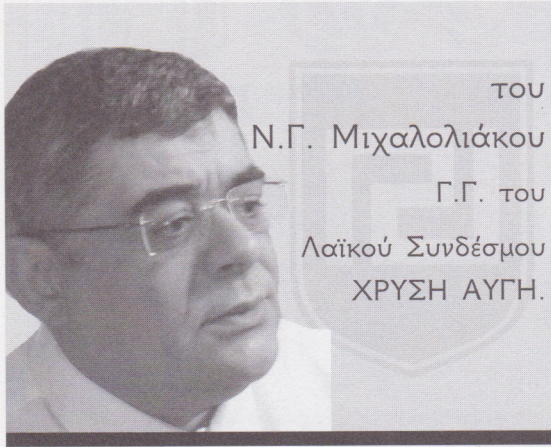
Ε. ΠΑΠΠΑ, Χ. ΠΑΠΠΑΣ, Α. ΓΕΡΑΚΗΣ, Ν. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ,

Μ. ΜΑΝΩΛΕΑΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ Μ., ΚΩΣΤΑΣ Χ.

Μάχη Ιδεολογική πέρα και ενάντια στην «πολιτική»

ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΟΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΥΣ;

του
Ν.Γ. Μιχαλολιάκου
Γ.Γ. του
Λαϊκού Συνδέσμου
ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ.

Ο Ιταλός στοχαστής και αγωνιστής της Εθνικιστικής Ιδέας της Ευρώπης του Μεσοπολέμου, στο περίφημο έργο του «Το Άριο Δόγμα του αγώνος και της νίκης», που είχε εκδοθεί πρώτη φορά στα Ελληνικά από την Χρυσή Αυγή με τον τίτλο «Ο ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ, Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΚΑΙ Η ΝΙΚΗ», γράφει ότι κάθε πολεμιστής έχει να αντιμετωπίσει έναν μικρό και έναν μεγάλο Ιερό Πόλεμο. Η έννοια του Ιερού Πολέμου της Αρίας Παραδόσεως στις ημέρες μας επιβίωσε μόνο στον Ισλαμισμό σαν το περίφημο «Τζιχάντ». Στην πραγματικότητα ο μουσουλμανικός κόσμος αντέγραψε την έννοια του Ιερού Πολέμου από τις Ιερές Άριες παραδόσεις της Ανατολής και κυρίως του Ζωροαστρισμού.

Κατά τον Έβολα, ο μεγάλος Ιερός Πόλεμος είναι αυτός που πρέπει να δώσει κάθε μαχητής με τις αρνητικές δυνάμεις, που υπάρχουν μέσα στον ίδιο τον εαυτό του και ο μικρός, είναι ο πόλεμος ο πραγματικός εναντίον του εχθρού.

Αυτά σαν εισαγωγή γιατί κάποιοι νομίζουν ότι οι μάχες οι πολιτικές δίνονται μόνον στα πεζοδρόμια, δίνονται μόνον με τον πολιτικό αγώνα. Αυτό είναι λάθος. Δίνονται εάν όχι πρωτίστως τουλάχιστον στον ταυτόχρονα και στον χώρο των Ιδεών.

Διευκρινήσεις απαραίτητες: **Ο ιδεολογικός ελιτισμός**, που θέλει μια ομάδα δήθεν εκλεκτών απομονωμένη από τον κόσμο και την πολιτική είναι ένα αδιέξοδο, που κρύβει είτε διανοητική σύγχυση, είτε δειλία. Από την άλλη πλευρά, ο ακτιβισμός, η πολιτική δράση χωρίς πνεύμα και νου, χωρίς περιεχόμενο ιδεών είναι μία γενναία μεν αντιμετώπιση

Με αφορμή, λοιπόν, τις πρόσφατες εκλογές και την στάση της Χρυσής Αυγής, σημασία έχει να εξετάσουμε και όχι για πρώτη φορά τα όρια μεταξύ ιδεολογίας και πολιτικής. Μέχρι που και για ποιο σκοπό είναι δυνατόν να κάνει κάποιος «υποχωρήσεις».

των πραγμάτων, που έχει σαν μόνο θετικό της την αυτοεπιβεβαίωση, αλλά από την άλλη πλευρά, δεν υπηρετεί σε τίποτε, εάν δεν καθίσταται και επικίνδυνη για τον τελικό σκοπό. Εκτός αυτών των δύο στάσεων ζωής και αγώνος υπάρχει και ο «πολιτικάντικος χατζηβατισμός», που στις ημέρες μας γνωρίζει στιγμές δόξης. Δηλαδή, με απλά λόγια, λέμε ναι σε όλους, είμαστε καλά παιδιά του συστήματος, ευλογούμε με κάθε τρόπο και με όλα τα «κύριε ελέησον», που διαθέτουμε, το ένοχο πολιτικό σύστημα και όλα αυτά ασφαλώς με το αζημίωτο, αλλά έχουμε σκοπό να χρησιμοποιήσουμε δήθεν τις ενέργειές μας σαν Δούρειο Ίππο για να «αλώσουμε το σύστημα». Δεν έχουν καταλάβει όλοι αυτοί ότι άλλο Οδυσσέας και άλλο Χατζηαβάτης: **Επιπλέον, ο Οδυσσέας μπαίνοντας στο κάστρο δια της πλαγίας οδού κατέσφαξε τους Τρώες, δεν μοίρασε δηλώσεις μετανοίας!...**

Στο σημείο αυτό μία παρένθεση. Πριν ένα μήνα είχαμε εκλογές. Όσοι υποθέτουν πως η θέση της Χρυσής Αυγής ήταν μη αναμενόμενη απλά δεν διαβάζουν τα έντυπά μας. Σας παραθέτω αυτούσιο απόσπασμα κειμένου με την ίδια υπογραφή που έχει και το κείμενο αυτό των αρχών του 2006. Ενάμιση, δηλαδή χρόνο ολόκληρο πριν τις εκλογές:

«Η "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ" θέλησε, έχοντας απόλυτα καλή διάθεση, να επιχειρήσει να αποτελέσει τον καταλύτη για την ένωση πολιτικά και ιδεολογικά ετεροκλήτων στοιχείων, που σαν κοινό σημείο αναφοράς τους είχαν την αντίθεση τους στις διαμορφωμένες πολιτικές δυνάμεις. Όμως, ο δρόμος

αυτός δεν οδήγησε πουθενά... Κουραστήκαμε να απευθυνόμαστε σε ανθρώπους, που παριστάνουν τους εθνικιστές, τους εθνικιστές όμως στα λόγια, όντας πρόθυμοι σε κάθε περίπτωση να γλείψουν την εκάστοτε εξουσία. Κουραστήκαμε να απευθυνόμαστε σε ημιμαθείς και βλάκες, που παριστάνουν τους προφήτες... Βαρεθήκαμε τους "εθνικόφρονες" της πεντάρας, τους "δεξιούς" της καρπαζιάς και τους διάφορους "κλόουν"...

Τελειώσαμε, λοιπόν, με όλους αυτούς και η διαπίστωση αυτή δεν περιέχει ίχνος απαισιοδοξίας, αλλά είναι γεμάτη ελπίδα για το μέλλον και τον αγώνα μας. Ο "Μετωπισμός" δεν τέλειωσε, τώρα αρχίζει! Μας περιμένουν άνθρωποι νέοι, ακέραιοι και αμόλυντοι από τις αμαρτίες μιας ένοχης πολιτικής ζωής. Μας περιμένουν "οι επαναστάτες χωρίς αιτία", για να δώσουμε αιτία στην ορμή τους και στην οργή τους. Μας περιμένουν οι άνθρωποι που νοιώθουν προδομένοι από όλους...»

Με αφορμή, λοιπόν, τις πρόσφατες εκλογές και την στάση της Χρυσής Αυγής, σημασία έχει να εξετάσουμε και όχι για πρώτη φορά τα όρια μεταξύ ιδεολογίας και πολιτικής. Μέχρι που και για ποιο σκοπό είναι δυνατόν να κάνει κάποιος «υποχωρήσεις».

Δεν χρειάζεται βαθιά φιλοσοφία πάνω στο ζήτημα. Όταν θίγεται αυτή η ίδια η ουσία της Ιδεολογίας σου όπως είναι η Φυλή, το κριτικό σου πνεύμα απέναντι στο κοινοβουλευτικό καθεστώς, η δική σου ερμηνεία της Ιστορίας, όταν θίγεται το δόγμα σου και δεν αντιδράς, τότε δεν μιλάμε για κίνηση τακτικής ή απλά υποχώρηση, αλλά για πλήρη παράδοση με αντάλλαγμα που ασφαλώς δεν αφορά την Ιδέα... Εάν κάποιος πιστεύουν, διαβάζοντας το κείμενο αυτό, ότι τους αφορά και τους θίγει, τότε πολύ απλά αυτό σημαίνει ότι είναι απόλυτα ορθά

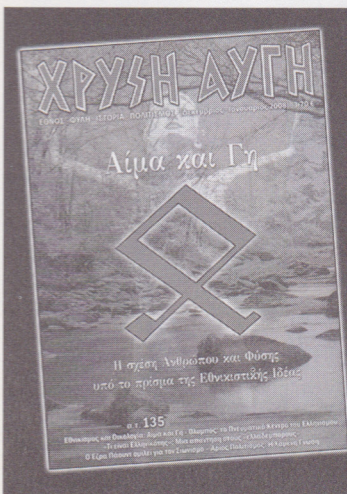
αυτά που αναφέρω. Δικό τους το πρόβλημα, λοιπόν, αλλά προς Θεού μη κάνουν αστείους παραλληλισμούς, γιατί η Ιστορία δεν επαναλαμβάνεται παρά μόνον σαν φάρσα.

Εάν θέλουμε να δούμε κατάματα την Αλήθεια το Έθνος μας σήμερα δεν είναι ελεύθερο. Είναι ένα Έθνος υπόδουλο πρωτίστως από τους πλουτοκράτες και κατά δεύτερο λόγο από τους πολιτικούς, που αυτοί με τον τρόπο τους τους διορίζουν.

Το ζήτημα, λοιπόν, δεν είναι πολιτικό, είναι Εθνικό και στην ελεύθερη βούληση του καθενός μας είναι να επιλέξει τον ρόλο του: τον ρόλο του τουρκοκοτζαμπάση ή του κλέφτη. Τον ρόλο του επαναστάτη, ή του κοινοβουλευτικού υπαλλήλου. Όταν δε λέγω επαναστάτη δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι είναι κανείς έτοιμος να ανατρέψει αυτό το απάνθρωπο σε παγκόσμιο επίπεδο καθεστώς. Όχι, μπορεί να μη είσαι έτοιμος, έχεις όμως καθήκον να κρατήσεις ΕΛΕΥΘΕΡΟ το φρόνημα και να λες την Αλήθεια στον Λαό και να μη τον ταΐζεις με ψευδολογίες ότι δήθεν είναι ελεύθερος μέσα στην πιο σκληρή σκλαβιά του.

Όσο για αυτούς που ονόμασαν την υποταγή τους «πολιτική τακτική» δεν κάνουν μόνον κακό στον εαυτό τους και στην όποια ηθική τους υπόσταση, κάνουν κακό και στον γενικότερο αγώνα, αφού δίνουν το κακό παράδειγμα του συμβιβασμού και κάθε κακό ασκεί πάντοτε γοητεία στους πολλούς, που δεν είναι διατεθειμένοι ούτε για θυσίες, ούτε για σκληρούς αγώνες και αρέσκονται να εξαπατούν μέσα στην φυσική τους δειλία ακόμη και τον ίδιο τον εαυτό τους.

Πέρα απ' όλα αυτά και ενάντια σε όλα αυτά μια νέα Ιδέα, που δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αιώνια Ιδέα της Τιμής και του Αίματος. Για μια Ελλάδα αληθινά Μεγάλη και πραγματικά Ελεύθερη.

στο επόμενο τεύχος που θα κυκλοφορήσει τον Δεκέμβριο...

Εθνικισμός και Οικολογία: Αίμα και Γη
Όλυμπος: το Πνευματικό Κέντρο του Ελληνισμού
«Τι είναι Ελληνικότητα»: Μια απάντηση στους «ελλαδέμπορους»

Ο Έζρα Πάουντ ομιλεί για τον Σιωνισμό
Άριος Πολιτισμός: Η Χαμένη Γνώση

ειδήσεις και σχόλια

«Διαλύουν» την Ακρόπολη: «Ιερά αντικείμενα θα εγκαταλείψουν για πρώτη φορά τον τόπο όπου αφιερώθηκαν πριν από 2.500 χρόνια»

Ένα γλυπτό της ζωφόρου του Παρθενώνα από την πομπή των Παναθηναίων θα είναι το πρώτο έργο που θα μεταφερθεί από το παλιό Μουσείο Ακροπόλεως στη μεγάλη γυάλινη αίθουσα του νέου Μουσείου. Στη λέξη «συμβολικά» που πρόφερε ο αρχαιολόγος Αλέξανδρος Μάντης, περικλείεται όλο το ιστορικό βάρος της στιγμής που τα γλυπτά της Ακροπόλεως θα εγκαταλείψουν για πρώτη φορά τον τόπο όπου γεννήθηκαν και αφιερώθηκαν πριν από 2.500 χρόνια.

Ουδείς δίδει την πρόπουσα σημασία στην βέβηλη αυτή πράξη. Για όσους δεν το ξέρουν, η μεταφορά ιερών αντικειμένων μίας θρησκείας σε έναν άλλον τόπο αποτελεί ιεροσυλία. Θα μπορούσαν επί παραδείγματι ποτέ να μεταφέρουν οι εβραίοι τμήμα του τοίχους των δακρύων ή οι μουσουλμάνοι της Μέκκας; Όχι βέβαια! Όμως, οι νεοέλληνες θα το πράξουν και αυτό προς χάριν του εκτρώματος που λέγεται νέο Μουσείου της Ακροπόλεως.

Η καθηγήτρια κ. Τζάνη και το Νέο Μουσείο:

«Το ηλικίας 133 ετών παλιό μουσείο θύμιζε εργοτάξιο. Συντηρητές συγκολλούσαν τους λίθους της ζωφόρου και τις μετόπες του Παρθενώνα για να τις προετοιμάσουν για το ταξίδι. Οι Καρυάτιδες, οι Κόρες και τα αγάλματα είναι τυλιγμένα με σεντόνια για να απομακρύνεται η σκόνη. Τα μεγάλα αρχιτεκτονικά γλυπτά έχουν ήδη ξεκολλήσει από τα βάθρα και τους τοίχους όπου ήταν στερεωμένα.

Οι ετοιμασίες έχουν ήδη ολοκληρωθεί. Στις 10π.μ. της Κυριακής 14 Οκτωβρίου 2007 το πρώτο μεταλλικό κιβώτιο με το πολύτιμο φορτίο θα συρθεί στην πίσω αυλή του παλιού μουσείου πάνω στην Ακρόπολη...»

Όλα αυτά γιατί; Για να μεταφερθούν στο νέο μουσείο, που είναι ένα αισθητικό έκτρωμα μοντέρνας τεχνοτροπίας, που προσβάλει το

αισθητικό ήθος και αυτήν την ίδια την ουσία του Αρχαίου Κάλλους. Συγχαρητήρια στην καθηγήτρια κα. Τζάνη, που σε πρόσφατη τηλεοπτική εκπομπή είχε το θάρρος να δηλώσει δημόσια ότι κάποτε αυτό το έκτρωμα πρέπει να κατεδαφισθεί.

Καταρρέει η θεωρία της αφρικανικής καταγωγής του ανθρώπου

Ίχνη ανθρωπίνης παρουσίας που εντοπίστηκαν προσφάτως στην αρχαία Θράκη (που σήμερα ανήκει στην Βουλγαρία) οδηγούν τους ερευνητές σε μια νέα θεωρία. Σύμφωνα με αυτή, ο τόπος που φιλοξένησε τους πρώτους Ευρωπαίους ήταν η χερσόνησος του Αίμου (Βαλκάνια) και μάλιστα πολύ νωρίτερα απ' ό,τι πιστεύαμε μέχρι σήμερα.

Μια γαλλο-βουλγαρική ομάδα, αποτελούμενη από περίπου 20 αρχαιολόγους, η οποία από το 1996 πραγματοποιεί έρευνες στο σπήλαιο της Κοζάρνικα (βορειοδυτική Βουλγαρία), παρουσίασε μια σειρά εντυπωσιακών ευρημάτων. Εντόπισε σημάδια ανθρωπίνης δραστηριότητας που χρονολογούνται πριν από 1,6 με 1,4 εκατομμύρια χρόνια, γεγονός που θέτει υπό αμφισβήτηση τις επικρατούσες απόψεις για την μετακίνηση των προϊστορικών ανθρώπων από την Αφρική προς την Ευρώπη. Αυτό γιατί μέχρι τώρα οι επιστήμονες πίστευαν ότι πληθυσμοί προερχόμενοι από τη Μαύρη Ήπειρο έφτασαν στην Ευρώπη περίπου πριν από 800.000 χρόνια.

Παρ' όλα όμως τα ευρήματα αυτά (που δεν είναι τα μοναδικά) οι στρατευμένοι στην «παγκοσμιοποίηση» ψευδοεπιστήμονες επιμένουν να υποστηρίζουν την θεωρία ότι η ανθρωπίνη ζωή γεννήθηκε στην... Αφρική!

Καταστρέφεται ο Ναός του Επικουρίου Απόλλωνα στις Βάσσεις

Από μεγάλη καθημερινή εφημερίδα το παρακάτω για το περίφημο έργο του Ικτίνου που είναι ο Ναός του Απόλλωνος στις Βάσσεις: «Η αναφορά που έστειλε η Εφορεία Αρχαιοτήτων, μία ημέρα μετά το καταστρεπτικό πέρασμα

ειδήσεις και σχόλια

της φωτιάς από την Πελοπόννησο, ησύχασε όσους αγωνιούσαν για την τύχη ενός από τους ωραιότερους ναούς της Αρχαιότητας, που στέκει μόνος ψηλά στις Βάσες της Φιγαλείας. Οι πληροφορίες από το μέτωπο της φωτιάς άλλοτε την έφερναν κοντά του και άλλοτε την έδιωχναν μακριά οι αρχαιολόγοι προσπαθούσαν να παρηγορηθούν περιγράφοντας το γυμνό και βραχώδες τοπίο γύρω του - τι είχε να κάψει, επομένως, η φωτιά; -, όλοι όμως γνωρίζουμε πλέον ως πού μπορούσε να φθάσει η καταστροφή.

Ο ναός του Επικούριου Απόλλωνα, δημιούργημα του Ικτίνου και με γλυπτό διάκοσμο πιθανώς από τον Παιώνιο - ήταν και ο γλύπτης του περίφημου αγάλματος της Νίκης στην Ολυμπία - μπορεί να γλίτωσε από την πυρκαϊά, αλλά ούτως η άλλως βρίσκεται διαρκώς εν κινδύνω. Τα προβλήματα στατικότητας που αντιμετωπίζει είναι τεράστια και μπορεί να λυθούν μόνο με την αποξήλωση και εν συνεχεία την ανασύνθεσή του. Ενα τολμηρό εγχείρημα το δίχως άλλο, το οποίο, όπως φαίνεται, κανείς δεν θέλει να αναλάβει. Ή δεν θέλει να διαδέσει τα χρήματα...

Από το 1975 προσπαθεί το ελληνικό κράτος να σώσει το μνημείο, ανεπιτυχώς βέβαια. Το μόνο που κατόρθωσε ως τώρα είναι να το κλείσει μέσα σε μια λευκή σκηνή για να το προστατέψει από τις καιρικές συνθήκες. Πέραν αυτού, ελάχιστα».

Και η καταστροφή συνεχίζεται... Ένα μεγάλο έργο του Ελληνικού Πολιτισμού, που έχει και αυτό λεηλατηθεί και τμήματά του βρίσκονται στο Μουσείο του Λονδίνου, συνεχίζει να καταστρέφεται μέσα στο κράτος των γραικύλων. Ας σημειωθεί ότι ο Ναός αυτός του Απόλλωνος έχει ένα μοναδικό χαρακτηριστικό. Είναι ο ένας και μοναδικός, που το Ιερό του είναι προσανατολισμένο προς τον Βορρά...

Έλληνες θύματα του μπολσεβικισμού

Χάρη σε μία τηλεοπτική εκπομπή αναζητήσεων της Ρωσίας, ανάλογης αυτών που υπάρχουν και στην Ελλάδα, συναντήθηκαν δύο αδέρφια μετά από 50 χρόνια! Διαβάζουμε σχε-

τικά:

«Η Σεραφείμα και ο Βίκτωρας συναντήθηκαν ύστερα από 50 χρόνια μέσω της εκπομπής της ρωσικής τηλεόρασης «Ζντι μένια» («Να με περιμένεις»), που ασχολείται με την ανεύρεση ανδρώπων».

«Πενήντα χρόνια έβλεπα τη φωτογραφία σου και κάθε ημέρα υποσχόμουν στον εαυτό μου πως θα μπορέσω να σε βρω. Θα μπορέσω να βρω τον αδελφό που έχασα σε ένα στρατόπεδο συγκέντρωσης». Με δάκρυα στα μάτια και αναφιλητά η 77χρονη Σεραφείμα αγκαλιάζει τον 57χρονο αδελφό της Βίκτωρα. Αυτός μέχρι πριν από λίγες ημέρες αγνοούσε ακόμη και την ύπαρξή της, ενώ δεν πέρασε πολύς καιρός όταν έμαθε πως ο πατέρας του ήταν Έλληνας, πολιτικός κρατούμενος του Στάλιν. Οι πολιτικές εκκαθάρισης του Στάλιν χώρισαν τα δύο Ελληνόπουλα τη δεκαετία του '50 και ξαναβρέθηκαν μισό αιώνα αργότερα μέσω μιας τηλεοπτικής εκπομπής».

Για όσους δεν το γνωρίζουν οι Έλληνες υπήρξαν θύματα των διώξεων του Στάλιν και πριν τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά από αυτόν. Δεκάδες χιλιάδες Έλληνες πέθαναν και εκτελέστηκαν στα στρατόπεδα αιχμαλώτων της μαμάς των ενταύθα μπολσεβίκων Μόσχας.

Έργα και ημέρες του μπολσεβικισμού: 34 σκελετοί, με κρανία τρυπημένα από σφαίρα κάτω από κτίριο της KGB

Ένα μακάβριο εύρημα έφεραν στο φως Ρώσοι οικοδόμοι στο κέντρο της Μόσχας: 34 ανδρώπιοι σκελετοί, οι περισσότεροι με κρανία τρυπημένα από σφαίρα, εντοπίστηκαν θαμμένοι κάτω από ένα κτίριο πολύ κοντά στο αρχηγείο των σοβιετικών μυστικών υπηρεσιών, ξυπνώντας θλιβερές μνήμες του παρελθόντος.

Κατά την αστυνομία, οι σκελετοί, δίπλα στους οποίους βρέθηκε κι ένα σκουριασμένο πιστόλι, είναι τουλάχιστον 60 ετών, στοιχείο που τοποθετεί το θάνατο των ανδρώπων αυτών στη δεκαετία του 1930. Ήταν η εποχή των μεγάλων πολιτικών εκκαθαρίσεων, όταν η μυστική αστυνομία του Στάλιν σκότωσε χιλιάδες ανδρώπους στα υπόγεια του αρχηγείου

ειδήσεις και σχόλια

της. Σύμφωνα με εκτιμήσεις ιστορικών, μόνο στο διάστημα 1937-1938 συνελήφθησαν 1,7 εκατ. άνθρωποι και εκτελέστηκαν τουλάχιστον 818.000. Όπως μετέδωσε το πρακτορείο Ιντερφάξ επικαλούμενο αστυνομική πηγή, από τα τραύματα (πυροβολισμοί από κοντινή απόσταση) και τη θέση των εν λόγω σκελετών εικάζεται ότι οι οικοδόμοι ανακάλυψαν ένα δωμάτιο εκτελέσεων.

Βιβλίο για το πώς θα διδάσκεται το ολοκαύτωμα στα... ελληνικά σχολεία!

Από ένθετο μεγάλης εφημερίδος ειδικό για τα βιβλία και το παρακάτω:

«ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ, ΜΑΡΙΑ ΒΛΑΧΟΥ, ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΑΚΚΑ, ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΚΟΥΝΕΛΗ, ΑΓΓΕΛΟΥΡΑΝΙΑ ΚΩΣΤΟΓΛΟΥ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Προσεγγίζοντας το ολοκαύτωμα στο ελληνικό σχολείο

Τον τελευταίο καιρό παρακολουθούμε μια έντονη δημόσια αντιπαράθεση γύρω από τους τρόπους με τους οποίους θα όφειλε να συγκροτηθεί η ιστορική κουλτούρα των νέων μέσα στο σχολικό περιβάλλον. Το βιβλίο αυτό, παρουσιάζοντας ένα εκπαιδευτικό ερευνητικό πρόγραμμα για μαθητές Δημοτικού, Γυμνασίου και Λυκείου επικεντρωμένο στις διδακτικές προσεγγίσεις του ολοκαυτώματος, υποδεικνύει έναν τρόπο για τον μετασχηματισμό της τάξης σε ιστορικό εργαστήριο, σε «πεδίο διαμόρφωσης ιστορικών δεξιοτήτων...»

Οι ιστορικοί που εργάστηκαν γι' αυτό το πρόγραμμα οργανώνουν την παιδαγωγική τους πρόταση σε τέσσερις ενότητες: στην πρώτη δίνεται το θεωρητικό και ιστοριογραφικό πλαίσιο του φαινομένου του ολοκαυτώματος, στη δεύτερη διερευνάται η σχέση ιστορικής συνείδησης και μνήμης, στην τρίτη, με γνώμονα την καταστατική λειτουργία του αναλυτικού προγράμματος στο μάθημα της Ιστορίας στις δυτικές χώρες, επιχειρείται να αναδειχθεί το κοινό παιδαγωγικό-διδακτικό πλαίσιο που διαμορφώνεται για την προσέγγιση του ολοκαυτώματος στο σχολείο και στην τέταρτη προτείνονται τρόποι για την ένταξη του ιστορικού αυτού φαινομένου στη διδα-

κτέα ύλη των ελληνικών σχολείων.»

Την ίδια στιγμή, λοιπόν, που οι «προοδευτικοί» επιθυμούν να μη μαθαίνουν τα παιδιά μας τίποτε για τις σφαγές και τις γενοκτονίες του Ελληνισμού, θέλουν να διδάσκεται από το Δημοτικό μέχρι το Λύκειο το ολοκαύτωμα! Δεν είναι τυχαίο ότι η Χρυσή Αυγή εδώ και πολλά έτη έχει τονίσει ότι η περί του ολοκαυτώματος φιλολογία δεν είναι Ιστορία, αλλά... Ιδεολογία! Ιδεολογία και το στήριγμα της σιωνιστικής παγκοσμιοποίησης.

«Ορθόδοξοι αντιρατσιστές»

Σε περιοδικό μεγάλης κυκλοφορίας, που ασχολείται με ζητήματα παράξενα διαβάσαμε και άρθρο με την υπογραφή Β. Μπακούρος στο οποίο ούτε λίγο, ούτε πολύ ισχυρίζετο ο συγγραφέας του ότι απόδειξη του αντιρατσισμού της Ορθοδοξίας είναι και ένας κυνοκέφαλος άγιος! Διαβάστε και απολαύστε:

«Ο Συνοδικός Όρος κατά του εθνοφυλετισμού: Η απάντηση της Ορθόδοξης Παράδοσης στο σύγχρονο πρόβλημα του εθνικισμού:

«...Στην περίπτωση του Αγίου Χριστόφορου του Κυνοκέφαλου, έχουμε την πλήρη υπέρβαση κάθε εθνοφυλετισμού εκ μέρους της Ορθοδοξίας. Εδώ δεν τιμάται απλώς ένας αλλοεθνής άγιος, ένας βάρβαρος, αλλά ένας άγιος που πιθανώς ανήκει σε εξωανθρωπίνη φυλή –είτε πρόκειται για συμβολική απεικόνιση βαρβαρισμού, είτε για άνθρωπο από άκρως πρωτόγονη φυλή, που τα μέλη της συνήθιζαν να παραμορφώνουν τα πρόσωπά τους – πιθανόν της Γεδρωσίας. Είναι χαρακτηριστικό ότι η Ορθοδοξία δεν διστάζει να τιμήσει ως άγιο έναν αλλόφυλο και δύσμορφο, όταν ο εκλογικευμένος δυτικός Χριστιανισμός, «έντρομος», σπεύδει να τον υποβιβάσει σε «τοπικό» άγιο ή και να εξαλείψει την τιμήσή του και, πάντως, εξανθρωπίζοντας πλήρως τη μορφή του, όπου την ανέχεται... Η περίπτωση γίνεται ακόμη πιο έντονη, όταν όλοι γνωρίζουν ότι η Ορθοδοξία είναι γέννημα του λαού που γέννησε την αίσθηση του Ωραίου στην Τέχνη, με δημιουργήματα όπως ο Ερμής του Πραξιτέλη...»

Ο κυνοκέφαλος άγιος δίνει άλλωστε και το μέτρο της στάσης του ορθόδοξου απέναντι στο

ειδήσεις και σχόλια

οποιοδήποτε «άλλο»»

Από όλα αυτά κρατήστε την φράση «ένας άγιος που πιθανώς ανήκει σε εξωανθρώπινη φυλή»... Εξωγήινοι, ορθοδοξία, αντιρατσισμός όλα αυτά συνθέτουν έναν τόσο αλλοπρόσαλλο «αχταρμά» στον οποίο η λογική αδυνατεί να δώσει απάντηση!

«Προοδευτικοί» και ιστορία πριν την Ρεπούση: «1821 - η γενοκτονία των μουσουλμάνων»

Πριν προκύψει το βιβλίο της Ρεπούση οι «προοδευτικοί» έχουν γράψει πολλά για την Ελληνική Ιστορία όπως: «Από το έργο του Δημ. Λιθοξόου για το '21 που γράφεται ειδικά για τη Νέα Ανατολή: Αυτό το κεφάλαιο είναι η στιγμή της πιο μεγάλης και της πιο καλά κρυμμένης αλήθειας στη γέννηση του νεοελληνικού κράτους. Σε αυτό το κεφάλαιο παρουσιάζεται η συστηματική γενοκτονία σε βάρος του άμαχου τούρκικου και γενικά μουσουλμανικού πληθυσμού της Ελλάδας, δηλαδή η πρώτη μεγάλη βαλκανική εθνοκάθαρση στα νέα χρόνια, η μάνα όλων των κατοπινών εθνοκαθάρσεων. Ο δόλιος και φρικαλέος χαρακτήρας αυτής της πράξης αποκαλύπτει τη φυσιογνωμία των δραστών της. Δηλαδή των ηγετών και στελεχών του ρώσικου κόμματος που την καθοδήγησαν και την διέπραξαν, εκείνων που όλη η ελληνική ιστοριογραφία κατατάσσει στους ανώτερους ήρωες του '21.

Εταιρεία δολοφόνων η... Φιλική Εταιρεία!

Στην συνέχεια του ίδιου κειμένου, που κυκλοφορεί σε βιβλίο και διατίθεται από την ίδια διεύθυνση όπου υπάρχουν και τα γραφεία της περίφημης Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας, που έχει ζητήσει να τεθεί εκτός νόμου η Χρυσή Αυγή, διαβάζουμε: «...Όλα ωστόσο τα προαναφερόμενα, ακόμα και το Ναβαρίνο, υστερούν σε κτηνωδία μπροστά σε όσα συνέβησαν στην άλωση της Τριπολιτσάς (Τρίπολης). Η λέξη Τριπολιτσά μπορεί να θεωρηθεί συνώνυμο της γενοκτονίας, η Σρεμπένιτσα του 19ου αιώνα... Την ίδια τύχη με τους μουσουλμάνους είχε και ο εβραϊκός πλη-

θυσμός της πόλης. Οι νικητές μη χορταίνοντας από τους βιασμούς, το αίμα των χιλιάδων θυμάτων, το πλιάτσικο των πάντων (ακόμα και των σκουριασμένων καρφιών από τους τοίχους) και την αιχμαλωσία όμορφων παιδιών προς δουλεμπορία, καταφεύγουν στα ισλαμικά και ιουδαϊκά νεκροταφεία για να ανοίξουν τους τάφους και να πετάξουν έξω τους σκελετούς... Ο Υψηλάντης επιστρέφει στα χαλάσματα της Τριπολιτσάς και επιδειώνει το καταστροφικό έργο της Φιλικής Εταιρείας του. Αυτής της Εταιρείας των δολοφόνων που πέτυχε να επιφέρει την κατάρα του Ισλάμ εναντίον της Ρωμοσύνης, κατόρθωσε δηλαδή να πραγματώσει το κρισιμότερο μέρος του ρωσικού σχεδίου για το '21.»

Ο Μέγας Αλέξανδρος, η δημοκρατία και οι δηλώσεις Νίμιτς

Ο αμερικανός μεσολαβητής Μάδιου Νίμιτς σε συνέντευξή του εξέφρασε την απορία του γιατί Ελλάδα και Σκόπια κόπτονται για το ποιος είναι ο ιστορικός διάδοχος του Μεγάλου Μακεδόνα, αφού αυτός «δεν διέδωσε την δημοκρατία και έσφαξε χιλιάδες ανθρώπους και κατέστρεψε πόλεις»...

Οργή και αγανάκτηση από το ενταύθα πολιτικό κατεστημένο και τον συνétaιρό τους στην εξουσία, το τέρας των ΜΜΕ της διαπλοκής. Γιατί αγανακτούν αλήθεια; Ειδικά εις ό,τι αφορά το ζήτημα της δημοκρατίας πράγματι ο Μέγας Αλέξανδρος δεν υπήρξε δημοκράτης, όσο και εάν αυτό δεν τους αρέσει. Είχε μάλιστα σαν διδάσκαλό του τον κατ' εξοχήν αντιδημοκράτη Αριστοτέλη. Όσο για το άλλο που δήλωσε ο Νίμιτς («ότι έσφαξε χιλιάδες ανθρώπους») μάλλον θράσος πρέπει να διαθέτει κάποιος αμερικανός για να απευθύνει μία τέτοια κατηγορία. Ο Μέγας Αλέξανδρος δεν είναι χρωμένος ιστορικά με κανένα βομβαρδισμό της Δρέσδης με καμμία Χιροσίμα με κανένα Ναγκασάκι και με τόσα άλλα εγκλήματα πολέμου που συνεχίζουν να κάνουν οι αμερικανοί, που ξεκίνησαν την ιστορία τους με μία γενοκτονία, την γενοκτονία των Ιθαγώνων της χώρας στους. Όσο για το ότι δεν ήταν δημοκράτης, συμφωνούμε μαζί του, όσο και εάν αυτό δυσσαρεστεί τους νεοέλληνες δημοκράτες των ημερών μας.

για τον θάνατο του ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ του Ε'

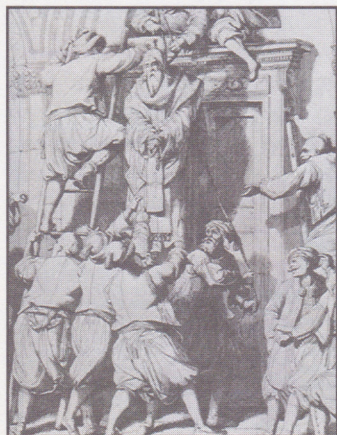
«Μη λησμονείτε το σχοινί, παιδιά του Πατριάρχη!»

Λαμπρή του 1821 και ολόκληρος ο Μωριάς και η Ρούμελη συγκλονίζονται από τον Αναστάσιμο λόγο της Επανάστασως του Γένους. Λαμπρή του 1821, 22

Απριλίου (10 Απριλίου με το νέο ημερολόγιο) και αυτήν την Κυριακή της Λαμπρής, στην πόλη των Κωνσταντινών δεν υπάρχει ανάσταση, παρά μονάχα θάνατος. Σε μία πύλη του Πατριαρχείου με διαταγή του σουλτάνου ο Πατριάρχης Γρηγόριος ο Ε' απαγορεύεται. Η είδηση κάνει ολόκληρο τον Ελληνισμό να παγώσει. Οργή και αίμα ξεσπούν απ' άκρη σ' άκρη στην χώρα. Ο φιλέλληνας και ιστορικός Γεώργιος Φίνλει γράφει σχετικά στην Ιστορία της ελληνικής επαναστάσεως:

“Το πτώμα του Πατριάρχη έμεινε εκτεθειμένο τρεις ημέρες. Έπειτα το δώσανε στους εβραίους να το σύρουν μέσα από τους δρόμους και να το ριξούν στην θάλασσα. Αυτή η μυσική αποστολή ήτανε πηγή τρομερής ικανοποίησης για τον Ιουδαϊκό όχλο της Κωνσταντινούπολης, εξ' αιτίας του μεγάλου μίσους που επικρατεί σε όλη την ανατολή μεταξύ Ελλήνων και Εβραίων”.

Αυτά γράφει ο Γεώργιος Φίνλει και αυτά καθώς και πολλά άλλα θα φροντίσουν (ήδη φροντίζουν) κάποιιο κύριο να λησμονηθούν γιατί είναι ...επικίνδυνα!

Η συνέχεια γνωστή. Χαλασμός, μάχες, θυσίες. Μέχρι που ήλθε η στιγμή κατά την οποία το Έθνος μας απέκτησε την ελευθερία του, μία ελευθερία πέρα για πέρα λειψή, πάντως έστω και κατ' όνομα ελευθερία. Το 1912 βαδίσαμε προς την δόξα. Το 1919 οι Τούρκοι “φίλοι” μας εξόπλωναν περισσό-

“Το μάρμαρο μένει βουβό. Και θε να μείνη ακόμα, ποιός ξέρει ως πότε’ αμίλητο το νεκρικό του στόμα.

Κοιμάται κι’ ονειρεύεται. Και τότε θα ξυπνήση, όταν στα δάση, στα βουνά, στα πέλαγα βροντήση, το φοβερό μας κήρυγμα: “Χτυπάτε. πολεμάροχοι! Μη λησμονείτε το σχοινί, παιδιά του Πατριάρχη!”

τερεις από πεντακόσιες χιλιάδες Ελλήνων του Πόντου. Το 1922 έγινε ο μεγάλος ξεριζωμός. Εκατομμύρια Ελλήνων σφαγιαστήκαν και ξεριζώθηκαν από τις πατρικές τους

εστίες. Όλα αυτά πριν 78 μόλις χρόνια. Ζουν ακόμη ανάμεσά μας κάποιοι ασπρομάλληδες γέροντες και γερώντισσες, που είδαν το πρώτο φως του ήλιου στην γη της Ιωνίας. 1955, διωγμός στη Κωνσταντινούπολη. Περισσότεροι από εκατό χιλιάδες Έλληνες διώκονται. Οι περισσότερες τους λεηλατούνται. Δολοφονίες, βιασμοί, βεβηλώσεις νεκροταφείων και Ναών. Η Ίμβρος και η Τένεδος στα χέρια των Τούρκων γίνεται κάθε ημέρα και λιγότερο ελληνική, με αποτέλεσμα σήμερα στα δυο αυτά νησιά να ζουν μόνο λίγες εκατοντάδες ηλικιωμένοι. 1974, τουρκική εισβολή στην Κύπρο και μία συνεχιζόμενη κατοχή 32 ολόκληρων χρόνων. 1996, πάνω από μία βραχονησίδα του Αιγαίου γράφεται μια νέα σελίδα της ελληνικής ιστορίας. Οι Τούρκοι αμφισβητούν ευθέως την κυριαρχία μας στο Αιγαίο. Τρεις γενναίοι αξιωματικοί του πολεμικού μας ναυτικού οι Καραθανάσης, Βλαχάκος και Γιαλοφός δίνουν το αίμα τους για την Πατρίδα. Όλα όμως γρήγορα λησμονούνται και έτσι φθάνουμε στην συμφωνία του Ελσίνκι, με την οποία επίσημα η Ελλάδα δέχεται να συζητήσει θέμα συνόρων με την Τουρκία. Αυτά τα υπέγραψε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, αλλά μην νομίζετε ότι η Νέα Δημοκρατία είναι και τόσο αντίθετη. Το μόνο που κάνει είναι να μασάει τα λόγια της, θέλοντας μικροπολιτικά να εκμεταλλευτεί τις περιστάσεις και τίποτε άλλο.

Από το 1821 έως το 1921 για εκατό ολόκληρα χρόνια ο Ελληνισμός βρισκότανε στην επίθεση και αναζητούσε την χαμένη του δόξα, την πραγμάτωση του προαιώνιου ονείρου του. Από το 1922 μέχρι σήμερα ζούμε την αντεπίθεση των Οθωμανών, μια αντεπίθεση που βρισκεται πλέον στην τελευταία της φάση. Οι Τούρκοι έχουν κατορθώσει στο όνομα της περίφημης ελληνοτουρκικής “φιλίας” να εξαγοράσουν τους πάντες σε αυτήν εδώ την χώρα. Έχοντας στο πλευρό τους τη σιωνιστική υπερδύναμη κρατούν στα χέρια τους και ελέγχουν όλες τις πολιτικές και οικονομικές δυνάμεις του τόπου και προπαντός αυτού που έχουν στα χέρια τους τα μεγάλα μέσα μαζικής ενημερώσε-

ως. Έχουνε εξαγοράσει τους πάντες, ακόμη και κάποιους, που παριστάνουν δήθεν τους πατριώτες και τους "φανατικούς" Έλληνες.

Εμείς σε όλα αυτά που γίνονται γύρω μας έχουμε αντίθετη γνώμη και θα αντισταθούμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας. Πιστεύουμε ακράδαντα ότι αυτή η περίφημη ελληνοτουρκική "φιλία" δεν είναι τίποτε άλλο, παρά η αρχή μιας νέας περιόδου τουρκοκρατίας και το δίλημμα είναι ποιο ρόλο θα διαλέξει να παίξει ο καθένας από εμάς για τον εαυτό του, εκείνον του κλέφτη ή αυτόν του προσκυνημένου Φαναριώτη;

Δεν είναι ρομαντισμός όλα αυτά, ούτε και στείρα λαγνεία της Ιστορίας, είναι ωμός ρεαλισμός με σκοπό την επιβίωση του Έθνους μας.

Στα 1872 ο Εθνικός Ποιητής, ο γνήσιος εκφραστής της γλώσσας και της ρίμας του λαού μας, Αριστοτέλης Βαλαωρίτης, μπροστά στον ανδριάντα του Εθνομάρτυρα Γρηγορίου του Ε', αφιέρωνε το γνωστό ποίημα του με τον τίτλο: "ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ ΤΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ Ε'", που άρχιζε με τα λόγια **"πως μας θωρείς ακίνητος, που τρέχει ο λογισμός σου;"** Το ποίημα τέλειωνε με το μεγάλο συμπέρασμα του εθνικού στοχαστή ότι το μάρμαρο θα μένει βουβό μέχρι εκείνη τη στιγμή...

"όταν στα δάση, στα βουνά, στα πέλαγα βροντήση, το φοβερό μας κήρυγμα: "Χτυπάτε, πολεμάρχοι! Μη λησμονείτε το σχοινί, παιδιά του Πατριάρχη!" Αυτά έλεγε στα 1872 ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης. Εμείς όσο κι αν αυτό ακούγεται παράταιρο στην εποχή μας ακόμη τα πιστεύουμε γιατί 135 χρόνια στην Ιστορία ενός Έθνους δεν είναι παρά μονάχα μια στιγμή.

"Πως Μας Θωρείς Ακίνητος;"

Μετά την απελευθέρωση το Βασίλειον της Ελλάδος λησμόνησε τον Γρηγόριο. Αντίθετα στην Ρωσσία από το 1848, ο Πατριάρχης των Ελλήνων ετιμάτο ως Άγιος. Ρώσσοι και Έλληνες προσήρχοντο στον τάφο του και άναβαν κεριά. Το 1862, ο Ίλαρχος Γεώργιος Αγγελόπουλος, επίσημα ζητάει να επιστραφεί στην Ελλάδα το σептό λείψανο του Γρηγορίου και να ιδρυθεί Μνημείο αφιερωμένο στη μεγάλη θυσία του. Το 1871, ο βασιλεύς Γεώργιος ο Α' με τηλεγράφημά του προς τον Τσάρο Αλέξανδρο, ζητά την απόδοση του ιερού λείψανου. Η τουρκική κυβέρνηση, όμως, με επίσημη αίτηση του Σουλτάνου Αβδούλ Αζίζ ζητά το ιερό λείψανο του Γρηγορίου διότι... ήτο, λέει, Οθωμανός υπήκοος! Σκοπός της ενέργειας αυτής της Τουρκίας να μην γίνει το λείψανο του Πατριάρχη πηγή εμπνεύσεως των Ελλήνων. Ο Τσάρος Αλέξανδρος αποφασίζει και στέλνει τα Ιερά Λείψανα του Γρηγορίου στην Αθήνα. Το 1872, γίνονται τα αποκαλυπτήρια του ανδριάντος του Πατριάρχου Γρηγορίου στον χώρο προ του Πανεπιστημίου Αθηνών, όπου βρίσκεται και σήμερα. Ο Αριστοτέλης Βαλαωρίτης διαβάζει τους φλογερούς του στίχους, τους αφιερωμένους στη μνήμη του μάρτυρος του Έθνους, στίχους που περιέχουν το διαχρονικό και αιώνιο μήνυμα και καθήκον του Ελληνισμού.

Υ.Γ.: Στις 8 Απριλίου 1921 η Ιερά Σύνοδος της Ελλάδος παρόντος και του Πατριάρχου Αλεξανδρείας Φωτίου, ανακηρύσσει τον Γρηγόριο τον Ε' Άγιο και Ιερομάρτυρα. Η απόφαση αυτή δεν επικυρώθηκε από το Φανάρι...

Ένα ποίημα του Αριστοτέλη Βαλαωρίτη για τον Γρηγόριο τον Ε΄

Πώς μας θωρείς ακίνητος; Πού τρέχει ο λογισμός σου,
τα φτερωτά σου τα όνειρα; Γιατί στο μετωπί σου
να μη φυτρώνουν, γέροντα, τόσες χρυσές αχτίδες
όσες μας δίδ' η όψη σου παρηγοριές κ' ελπίδες;
Γιατί στα ουράνια χείλη σου να μη γλυκοχαράζει,
πατέρα, ένα χαμόγελο; Γιατί να μη σπαράζει
μέσα στα στήθη σου η καρδιά και πώς στο βλέφαρό σου
ούτ' ένα δάκρυ επρόβαλε, ούτ' έλαμψε το φώς σου;

Ολόγυρά σου τα βουνά κ' οι λόγγοι στολισμένοι
το λυτρωτή τους χαιρετούν. Η θάλασσα αγριεμένη
από μακριά σε γνώρισε και μ' αφρισμένο στόμα
φιλεί, πατέρα μου γλυκέ, το ελεύθερο το χύμα,
που σε κρατεί στα σπλάχνα του. Θυμάται την ημέρα,
όπου κι αυτή στον κόρφο της, σαν τρυφερή μητέρα,
πατέρα μου, σ' εδέχθηκε. Θυμάται στο λαιμό σου
τα ματωμένο το σχοινί, και στ' άγιο πρόσωπό σου
τ' άτιμα τα ραπίσματα, το βόγγο, τη λαχτάρα,
του κόσμου την ποδοβολή, θυμάται την αντάρα,
την πέτρα που σου εκρέμασαν, τη γύμνια του νεκρού σου,
το φοβερό το ανάβρασμα του καταποντισμού σου...

Δεν ελησμόνησε τη γη που σόγινε πατρίδα,
ούτε το χέρι που εύσπλαχνο μ' ολόχρυση χλαμύδα
τη σάρκα σου εσαβάνωσε τη θαλασσοδαρμένη,
όταν, πατέρα μου, άκαρδοι, γονατισμέν' οι ξένοι
το αίμα σου έγλειφαν κρυφά στα νύχια του φονιά σου...

Τώρα σε βλέπει γίγαντα, πατέρα, η θάλασσά σου...

Το λείψανό σου το φτωχό, το ποδοπατημένο,
τ' ανάσθησε η αγάπη μας, κ' εδώ μαρμαρωμένο
θα στέκη ολόρθο, ακλόνητο κ' αιώνιο θα να ζήση,
νάναι φοβέρα αδιάκοπη σ' Ανατολή και Δύση...

Πενήντα χρόνια επέρασαν σαν νάτανε μια μέρα...

Για σας που είσθε θάνατοι φεύγουν γλυκειές, πατέρα,
πετούν οι ώρες άμετρες στου τάφου το λιμάνι.

Για μας και μόνη μια στιγμή αρκεί να μας μαράνη.

Πενήντα χρόνια επέρασαν κι ακόμ' η ανατριχίλα
βαθιά μας βόσκει την καρδιά. Με τα χλωρά τα φύλλα
ανθοβολεί κι ο τάφος σου, και στο μνημόσυνό σου
υψώνεται στον ουρανό το νεκρολίβανό σου
με των ανθών τη μυρωδιά και με το καρδιοχτύπι
του κόσμου που εξωντάνεψες. Γέροντα, τι σου λείπει;
Πώς μας θωρείς ακίνητος; Πού τρέχει ο λογισμός σου;
Ποιός είν' ο πόθος σου ο κρυφός και ποιό το μυστικό σου;

Είχαν ξυπνήσει ανέλπιστα οι νεκρωμένοι δούλοι
κι από το γέρο Δούναβη ως τ' άγριο Κακοσούλι
έβραζε γη και θάλασσα. Σεισμός, φωτιά, τρομάρα,
σπαθί και ψυχομάχημα και δάκρυ και κατάρα.

Εβρόντουν κι άστραφταν παντού τα κλέφτικα λημέρια.
Γοργά του Χάρου εθέριζαν τ' αχόρταγα τα χέρια,
κ' ήταν ο πόλεμος χαρά, τα φονικά παιγνίδια.
Μεμιάς θολώνουν του Όλυμπου τα χιονισμένα φρύδια
και μαύρα νέφη απλώνονται στου Κίτσαβου τη ράχη.
Ανατριχιάζουν τα κλαριά και τα νερά κι' οι βράχοι,
μένουν παράλυτα, νεκρά, σαν νάχε διαπεράσει
κρυφό μαχαίρι αυτήν τη γη κ' εσκότωσε την πλάση.

Είχε προβάλλει από μακριά πουλί κυνηγημένο
σα σύγγεφο με το βοριά και μαυροφορεμένο.
σκοτειδίασε τον ουρανό με τα πλατιά φτερά του
και με φωνή που εξέσχιζε σκληρά τα σωθικά του
ερρέκαξε κ' εβρόντησε: "Χτυπάτε, πολεμάρχοι!
Απ' άκρη σ' άκρη ο χαλασμός, κρεμούν τον Πατριάρχη!"

Του μυστικού διαλαλητή πέφτει στη γη, στο κύμα,
το φλογερό το μήνυμα, κι από ένα τέτοιο κρίμα
εφύτρωσε άσβεστη φωτιά, και με τη δύναμή σου
εθέρειψε, εξωντάνεψε τ' άτιμο το σχοινί σου
κ' έγινε φίδι φτερωτό στον κόρφο του φονιά σου.
Καλόγερε, πώς δεν ξυπνάς να ιδής τα θαύματά σου;

Ανασυλώνεται ο Μωριάς, η Ρούμελη μουγκρίζει,
ιδρώνουν αίμα τα βουνά, το δάκρυ πλημμυρίζει.
παντού παράπονο βαθύ κι αλαλαγοί και θρήνοι...
Διαβαίνει μαύρ' η άνοιξη. Τα ρόδα μας, οι κρίνοι
λησμονημένοι τήκονται και τα πουλιά, σκιασμένα,
αφήνουν έρμη τη φωλιά και φεύγουνε στα ξένα.
Στου Γερμανού το μέτωπο κρυφά γλυκοχαράζει
του Γένους το ξημέρωμα, πάσα ματιά του σφάζει.
Διωγμέν' από τον Κάλαμο, με την ψυχή στο στόμα,
χιλιάδες γυναικόπαιδα δε βρίσκουν φούχτα χύμα
να μείνουν ακυνήγητα, κι ο Χάρος δεκατίζει.
Ρυάζεται ο Βάλτος, σα θεριό τη χαιτή του ανεμίζει.
Φλόγα παντού και σίδερο... - δε θ' απομείνη λόθρα!..
Στην Κιάφα νεκρανάσταση... στου Πέτα καταβόθρα...
Πέτρα δε μένει ασάλευτη, κλαρί χωρίς κρεμάλα...
Ερμιά και ξεθεμέλιωμα στην Τρίπολη, στου Λάλα...
Κι όταν το χέρι εχόρταινε κ' έπεφτε στομωμένο
να ξανασάνη το σπαθί στη θήκη ξαπλωμένο,
εφώναζε ο αντίλαλος: "Χτυπάτε πολεμάρχοι!
Απ' άκρη σ' άκρη ο χαλασμός. κρεμούν τον Πατριάρχη!"

Φρυμάζουν τα Καλάβρυτα, καπνίζει το Ζητούνι,
κ' η Μάνη η ανυπόταχτη τεντώνει το ρουθούνι
σαν το καθάριο τ' άλογο να μυρισθή τ' αγέρι
που ταχυδρόμος τ' ουρανού με τα φτερά του φέρει
του Διάκου τη σπιθοβολή και την αναλαμπή του...

Ο γιός τ' Ανδρούτσου στη Γραβιά στυλώνει το κορμί του,
κ' επάνω του σαν νάτανε θεόχτιστο κοτρώνι,
συντρίβεται η Αρβανιτιά με τον Ομέρ Βριόνη.
Φεγγοβολούν τα πέλαγα στην Τένεδο, στην Σάμο,
και κάθε κύμα πόρχεται να ξαπλωθή στον άμμο
ξερνώντας αίμα και φωτιά φωνάζει: "Πολεμάρχοι!
Εκδίκηση άσπλαχνη παντού! Κρεμούν τον Πατριάρχη!"

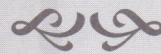
Το Σούλι το ανυπόμονο ψηλά στο Κερπενήσι
του Βότζαρή του την ψυχή για να σε προσκυνήση
σου στέλνει αιματοστάλαχτη. Στον τάφο του κλεισμένο
το Μισολόγγι σκέλεθρο, γυμνό, ξεσαρκωμένο,
δεν παραδίδει τ' άρματα, δε γέρονε το κεφάλι.
Κρατεί για νεκροθάφτη του το Χρήστο τον Καψάλη,
το ράσο του δεσπότη του φορεί για σάβανο του,
και φλογερό μετέωρο πετά τον ουρανό του
και θάφεται ολοζώντανο! Στο διάβα του τρομάζουν
τ' αστέρια που το κοίταζαν και ταπεινά μεριάζουν.
Κλαρί δε φαίνεται χλωρό, και το στερνό χορτάρι,
πόμενε ακόμα πράσινο, τ' αράπικο ποδάρι
το μάρανε, το σκότωσε, χορτάσαν οι κοράκοι!
Στη Ράχωβα, στο Δίστομο με τον Καραϊσκάκη
αδελφωμένο πολεμά της Λιάκουρας το χιόνι
-θερίζει τ' άσπλαχνο σπαθί κι ο πάγος σαβανώνει.

Πλαταίνει πάντα η ερημιά και το σχοινί σου σφίγγει
του λύκου μας του εφτάψυχου τ' αχόρταγο λαρύγγι.
Ο κόσμος ανταριάζεται. Και τα σκυλόδοντά του
ξερριζωμένα πνίγονται με τα ρυάσματα του
σου Ναυαρίνου τα νερά, και φεύγει. ανάθεμά τον!

Εσκόρπισαν τα σύγνεφα με τ' αστραπόβροντά των
και κούφια απόμεινε η βοή του μαύρου καταρράχτη...
Μ' αυτά, μ' αυτά τα κόκκαλα, τα τρίμματα, τη στάχτη
εχτίσαμε, πατέρα μου, τη φτωχική φωλιά μας,
κ' εκείθ' εφύτρωσε η μυρτιά και τα δαφνόκλαρά μας
π' ανθοβολούν τριγύρω σου. Γιατί τα δάχτυλά σου
ακίνητα δεν ευλογούν τα μαύρα τα παιδιά σου;
Στ' ανδρειωμένα σπλάχνα σου, μακρά 'πο την Ελλάδα,
π' ούτε του Ρήγα η συντροφιά, καλόγερε, δε φθάνει
τα σφραγισμένα χείλη σου ν' ανοίξη, να γλυκάνη;
Ούτε το φως το ακοιμήτο, που στο πλευρό σου χύνει
αυτό μας το περήφανο, το φλογερό καμίνι;
Ούτε τα δέντρα, τα πουλιά, τα πράσινα χορτάρια;

Τι θέλεις, γέροντ' από μας; Δε νιώθεις μια ματιά σου
πόσες θα εφλόγιζε καρδιές κι από τα σωθικά σου
πόση εβλάστανε ζωή; Πώς δεν ξυπνάς, πατέρα;
Δε φέγγει μες το μνήμα σου ούτε μια τέτοια μέρα;

Το μάρμαρο μένει βουβό. Και θε να μείνη ακόμα,
ποιός ξέρει ως πόντ' αμίλητο το νεκρικό του στόμα.
Κοιμάται κ' ονειρεύεται. Και πότε θα ξυπνήση,
όταν στα δάση, στα βουνά, στα πέλαγα βροντήση,
το φοβερό μας κήρυγμα: "Χτυπάτε, πολεμάρχοι!
Μη λησμονείτε το σχοινί, παιδιά του Πατριάρχη!"

Αριστοτέλης Βαλαωρίτης (1824-1879)

Επικός ποιητής του αρματολισμού
και ένας από τους πιο διακεκριμένους
Επτανήσιους ποιητές του 19ου αιώνα.

Μελέτησε πολύ τη γνήσια γλώσσα του
λαού και την έκανε όργανο, για να
εκφράσει τις πατριωτικές ιδέες του.
Χρησιμοποιώντας επικολυρικό στίχο,
ο Βαλαωρίτης έγραψε για τους άθλους
των αγωνιστών του '21. Απέκτησε τον
τίτλο του εθνικού ποιητή, ως ο πρώτος
που έσκυψε "στις εγχώριες πηγές με την
απόφαση να κάνει ελληνική ποίηση".

Ποήματα: Η Κυρά Φροσύνη (1859), Αθανάσιος Διάκος (1867), Θανάσης Βάγιας (1867), Αστραπόγιαννος (1867), Ο ανδριάς του αιδίμου Γρηγορίου του Ε (1872), Ο Φωτεινός (ημιτελής)

Συλλογές: Στιχορρήματα (1847), Μνημόσυνα (1857)

Διάφορα: Ποιήματα (δίτομο) (1891), Έργα (1893), Βίος και έργα (τρίτομο) (1907), Ποιήματα ανέκδοτα (1937).

ΟΙ ΡΙΖΕΣ ΤΗΣ ΕΞΟΚΡΑΤΙΑΣ

Πως οι Εβραίοι τραπεζίτες του Σίτυ υποδούλωσαν οικονομικά το Ελληνικό Έθνος με τα περιφημα δάνεια του αγώνα

Οι σιωνιστές δεν επιθυμούσαν για κανέναν λόγο την απελευθέρωση των Ελλήνων. Αντίθετα εργαζόνταν προς όφελος των Τούρκων, διότι η τουρκοκρατία εξυπηρετούσε τα οικονομικά τους σχέδια.

Ωστόσο κατάφεραν να επωφεληθούν οικονομικά και από εκείνο ακόμη το γεγονός που απεύχονταν και το οποίο δεν ήταν άλλο από την Ελληνική Επανάσταση του 1821. Η οικονομική δυσπραγία του Ελληνισμού και οι αυξημένες ανάγκες του σε όπλα, πολεμοφόδια και τρόφιμα, έγιναν αντικείμενο της πιο σκληρής εκμεταλλεύσεως από τους εβραίους τραπεζίτες του Λονδίνου, οι οποίοι επωφελήθηκαν των περιστάσεων με σκοπό να γίνουν και πάλι κύριοι της καταστάσεως, υποδουλώνοντας οικονομικά το επαναστατημένο γένος.

Κατά την διάρκεια του δαπανηρού, αλλά κυρίως αιματηρού αγώνα, ο Ελληνισμός είχε ως μόνη διέξοδό του, για να επιβιώσει και να συνεχίσει την εξέγερση, τον εσωτερικό δανεισμό. Οι μόνοι πρόθυμοι να δανείσουν τους Έλληνες ήταν οι τοκογλύφοι, θέτοντας φυσικά ως προϋπόθεση για τη σύναψη δανείων, όρους εξοντωτικούς.

Αξίζει να σημειωθεί ότι οι αγγλοεβραίοι τραπεζίτες Ρικάρντο (Ιωσήφ και Σαμψών), εμφανίστηκαν πρόθυμοι να δανειοδοτήσουν τους Έλληνες, υπό την προϋπόθεση όμως, ότι θα λάμβαναν ως υποθήκη ολόκληρη την Κορινθία και θα εισέπρατταν ως εξόφληση, τα διπλάσια χρήματα απ' όσα είχαν συγκεντρώσει οι φιλέλληνες από ολόκληρη την Ευρώπη. Ιδιαίτερα επαχθείς ήταν και οι όροι του εβραίου τραπεζίτη Ρότσιλντ. Το αποτέλεσμα ήταν, το Έθνος δανειοδοτούμενο κάτω από ληστρικές συνθήκες, να περιέλθει σε μία πιο ασφυκτική μορφή εξάρτησης, την οικονομική, από τους σιωνιστές.

Στο σημείο ακριβώς αυτό, γίνονται καταννητοί οι πάντοτε επίκαιροι στίχοι του

«Πόσο πλούσια είναι η Βρετανία
Όχι φυσικά σε ορυχεία, ή ειρήνη
ή αφθονία, καλαμπόκι ή λάδι ή
κρασιά.

Ήταν ποτέ η χριστιανική γη τόσο
πλούσια σε εβραίους;»

Λόρδος Βύρων

“

Κατά την διάρκεια του δαπανηρού, αλλά κυρίως αιματηρού αγώνα, ο Ελληνισμός είχε ως μόνη διέξοδό του, για να επιβιώσει και να συνεχίσει την εξέγερση, τον εσωτερικό δανεισμό. Οι μόνοι πρόθυμοι να δανείσουν τους Έλληνες ήταν οι τοκογλύφοι, θέτοντας φυσικά ως προϋπόθεση για τη σύναψη δανείων, όρους εξοντωτικούς.

”

κατά πολύ μεταγενέστερου ποιητή Κ. Καρυωτάκη «Λευτεριά, Λευτεριά, θα σε αγοράσουν έμποροι και κοσφόρτσια κι εβραίοι...».

Τελικά το πρώτο δάνειο του Αγώνα συνάφθηκε στην Αγγλία, το 1824. Οι Έλληνες απεσταλμένοι Ι. Ορλάνδος και Α. Λουριώτης, συνομολόγησαν με τον οίκο Λόφνουν στις 21 Φεβρουαρίου 1824, δάνειο ύψους 800.000 λιρών στερλινών, σε τιμή έκδοσης 59% και τόκο ετήσιο 5% επί της ονομαστικής αξίας. Για την απόσβεση του δανείου, καθοριζόταν διάστημα 36 ετών. Ως εγγύηση δε -παρακαταθήκη- για την αποπληρωμή του δανείου, είχε συμφωνηθεί να τελούν όλα τα «Εθνικά κτήματα». Από το ονομαστικό κεφάλαιο που αποτελούσε το ποσό του δανείου (800.000 λίρες), μόνο οι 298.700 δόθηκαν στους Έλληνες. Το μεγαλύτερο μέρος του ποσού εξανεμίστηκε σε προμήθειες και... έξοδα από τους εβραίους τραπεζίτες. Το τελικό ποσό αποφασίστηκε να κατεβεί στις τράπεζες του φιλοσιωνιστή Καίσαρα Λογοθέτη και

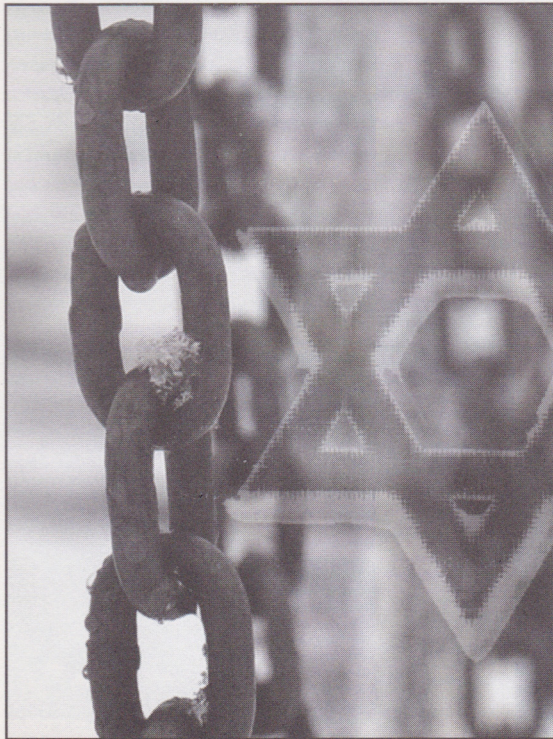
του εβραίου Σαμουήλ Βαρφ, στη Ζάκυνθο. Ωστόσο, ακόμη και το εναπομείναν από τη λεηλασία ποσό, καθυστέρησε αρκετά να φθάσει στην Ελλάδα, στελνόνταν δε με αγγλικά πλοία, υπό τη μορφή δόσεων, δυσχε-

ραίνοντας σημαντικά την έκβαση του αγώνα.

Το δεύτερο αγγλικό δάνειο ανέλαβαν να διεκπεραιώσουν οι εβραίοι αδελφοί Ρικάρντο, οι ληστρικές αξιώσεις των οποίων αναφέρθηκαν παραπάνω. Η συμφωνία για τη σύναψη του δανείου, τελικά υπογράφηκε στις 7 Φεβρουαρίου 1825. Το ονομαστικό κεφάλαιο ανερχόταν στα 2.000.000 λίρες στερλίνες για έξοδα δε του... τραπεζικού οίκου, προμήθεια πληρωμής τόκου, προμήθεια για τα μεσιτικά έξοδα συνομολογήσεως καθώς και για όλες τις «εκδουλεύσεις», το ύψος του ποσού το οποίο θα παρελάμβαναν οι Έλληνες κατήλθε στις 816.000 λίρες, ενώ η χρέωση λόγω του δανείου ίσχυσε για ολόκληρο το ποσό (2.000.000 λίρες).

Όμως ούτε και αυτό το ποσό τελικά ήταν στη διάθεση των Ελλήνων. Τέθηκε στη διάθεση της αγγλοεβραϊκής διαχείρισεως με εκβιαστικούς όρους και αντί να σταλούν όπλα και χρήματα στην Ελλάδα, όπως είχε εκ των προτέρων συμφωνηθεί, παραγέλθηκαν πλοία στην Αγγλία, φρεγάτες στις ΗΠΑ, μισθώθηκαν πανάκριβα αμειβόμενοι ξένοι στρατιωτικοί, οι οποίοι ήλθαν στην Ελλάδα όχι βέβαια για να συμβάλλουν στην διεξαγωγή του Αγώνα, αλλά για να θησαυρίσουν, εκμεταλλευόμενοι καιροσκοπικά, τις δυσμενείς για τον Ελληνισμό συγκυρίες, το δε εναπομείναν ποσό κατασπαταλήθηκε στο...

χρηματιστήριο.

Ποτέ άλλοτε Έθνος δεν καταληστεύτηκε κατ' αυτόν τον επαίσχυντο τρόπο, όπως συνέβη με το Ελληνικό στην προκειμένη περίπτωση.

Το υλικό, ότι δηλαδή απέμεινε από αυτό, παραδόθηκε τελικά στις Ελληνικές δυνάμεις προς το τέλος σχεδόν του αγώνα, μόλις το 1826 και αυτό υπήρξε ελλιπέστατο.

Αυτές, σε συντομία, ήταν οι ληστρικές - τοκογλυφικές επιδόσεις των εβραιοάγγλων και των εβραιοαμερικανών «φιλελλήνων», για να επιβεβαιωθεί τελικά το εικοστό άρθρο από τα Πρωτόκολλα των Σοφών της Σιών, το οποίο αναφέρει επιγραμματικά τα ακόλουθα: **«Κάθε δάνειο υποδεικνύει την αδυναμία του Κράτους και την μη κατανόηση των δικαιωμάτων αυτού. Τα δάνεια επικρέμονται όπως το σπαθί του Δαμοκλέους στο κεφάλι κυβερνώντων. Τα εξωτερικά δάνεια είναι βδέλλες. Όταν όμως εξαγοράσουμε τα πρόσωπα τα οποία χρειάζονται, για να μεταφέρουν τα δάνεια σε εξωτερικό έδαφος, όλα τα πλούτη των κρατών διοχετεύονται στα ταμεία μας και όλοι οι χριστιανοί αρχίζουν να καταβάλλουν σε εμάς φόρο υποτέλειας...»**.

Νιώθοντας απέχθεια αλλά και αγανάκτηση από την κατάσταση που επικρατούσε, μία κατάσταση η οποία με ελαφρές παραλλαγές εξακολουθεί να ισχύει ακόμη και σήμερα, ο φιλέλληνας Λόρδος Βύρων σε ποίημά του, μεταξύ των άλλων, αναφέρει και τους ακόλουθους στίχους.

«Πόσο πλούσια είναι η Βρετανία

**Όχι φυσικά σε ορυχεία, ή ειρήνη
ή αφθονία, καλαμπόκι ή λάδι ή κρασιά.**

**Ήταν ποτέ η χριστιανική γη τόσο
πλούσια σε εβραίους;**

Όλες οι καταστάσεις.

Όλα τα πράγματα.

Όλες τις ηγεμονίες, αυτοί τις ελέγχουν.

**Κάνουν ένα δάνειο «απ' την Ινδία ως τον Πόλο»
με μεγάλη ταχύτητα.**

Αυτοί τραπεζίτης - κτηματομεσίτης - Βαρώνος.

Βοηθούν την χρεοκοπία μας

τύραννοι για το συμφέρον τους...»

Ο διεθνής σιωνισμός άλωσε καίρια την πολιτική ζωή της Ελλάδας, εγκαθιδρύοντας ένα καθεστώς ξενοκρατίας, που συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας.

Σ. Α.

Ελληνοτουρκική «φιλία» στην νεώτερη Ελληνική Ιστορία

Οι συναντήσεις Κεμάλ-Βενιζέλου, ένα άρθρο του Βλάχου στην «Καθημερινή» και η διδακτορική διατριβή του σημερινού πρωθυπουργού.

[γράφει ο Ν. Κορ.]

Δεν είναι η πρώτη φορά, που η πολιτική εξουσία επιχειρήσει να επιβάλει στον Ελληνικό Λαό την ελληνοτουρκική «φιλία». Έτσι είχε συμβεί και το 1930, όταν ο τότε πρωθυπουργός Ελευθέριος Βενιζέλος, είχε μεταβεί στην Άγκυρα και είχε συναντηθεί με τον σφαγέα του Ελληνισμού, Κεμάλ Ατατούρκ. Μιλώντας στην Πλατεία Συντάγματος, ο Βενιζέλος είχε πει: **«Τίποτα πλέον δεν χωρίζει τους δύο λαούς»...** Λίγα χρόνια αργότερα θα ακολουθήσει ο ξεριζωμός των Ελλήνων της Κωνσταντινούπολης, η εισβολή στην Κύπρο και τα όσα συμβαίνουν στις ημέρες μας. Άκρας επιφυλακτικός με την ελληνοτουρκική «φιλία» του καιρού εκείνου ο διευθυντής της «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ», Γεώργιος Α. Βλάχος, έγραφε στο κύριο άρθρο της εφημερίδας του:

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»: 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1930 «ΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΡΘΡΑ»

Ο χθεσινός λόγος του κ. Πρωθυπουργού, τον οποίον δημοσιεύουμε όπως ελέχθη, δεν δίδει αφορμήν εις σχόλια νέα. Σύμφωναι κατ αρχήν — το εγράψαμεν έως τώρα τετράκις — εις την πολιτικήν της ειρηνικής και φιλικής διαβιώσεως με τους Τούρκους και εις την ανάγκην όπως παταχθούν τα κινήματα δεν έχομεν να προσθέσωμεν τίποτε εις όσα είπομεν τελευταίως και χθες και δεν έχομεν ν' αντείπωμεν τίποτε εις όσα ολίγα και πενιχρά εν σχέσει προς τας δύο αυτάς υποθέσεις ελάλησεν ο κ. Πρωθυπουργός. Διότι δεν αξίζει βέβαια τον κόπον ακούοντες τα όσα υπέρ της προσεγγίσεως είπε να σταθώμεν εδώ ή εκεί εις φράσεις αναξίας όχι του Πρωθυπουργού της Ελλάδος αλλά και του ταπεινοτέρου πολίτου της και να μάθωμεν ότι «η επί εξ αιώνας συμβίωσις των Ελλήνων και Τούρκων επί των αυτών εδαφών επέτρεψε να γνωρισθούν και να εκτιμηθούν αμοιβαίως», ουδέ αξίζει τον κόπον ακούοντες τα όσα περί κινήματων ηπειλήσε να παρακολουθήσωμεν τον κ. Πρωθυπουργόν μεταφέροντα κωμικώτατα την έδραν του Κράτους από Λαρίσσης εις Ιωάννινα και από τα Ιωάννινα εις τας νήσους. Θα έπρεπε μάλλον, γράφοντες επί της ουσίας της Ελληνοτουρκικής Συμφω-

νίας επί της οποίας δεν ωμίλησε ο κ. Πρωθυπουργός, ν' ανατάωμεν τα σύμφωνα της Αγκύρας ίνα έξω των περί αξιοπρεπείας και πατρίδος αισθηματολογιών πληροφορήσωμεν το κοινόν τι εκτός αυτών απεμπόλησε ο κ. Πρωθυπουργός. Περί αυτών όμως θα μεριμνήσωμεν εν καιρώ είτε προ των εργασιών της Βουλής, είτε όταν εν τη Βουλή κατατεθώσι προς συζήτησιν αι Συμβάσεις. Αξίζει όμως τον κόπον, αφού ο κ. Πρωθυπουργός δεν μας έδωσε θέμα ουδεμίας κριτικής, ν' ανταπαντήσωμεν δι' ολίγων εις όσα χθες το εσπερινόν ημειπίσημον όργανόν του απήτησε δια μακρών σχετικώς πάντες με τας εν Άγκυρα αγάπας εις το χθεσινόν άρθρον της στήλης αυτής.

Το ημειπίσημον όργανον του κ. Πρωθυπουργού έγραψε χθες πράγματα καταπληκτικά και φαιδρά. Έγραψε περί σεβασμίων γερόντων οι οποίοι έδρασαν τον παρελθόντα αιώνα, περί ελληνικής αριστοκρατίας με την οποίαν δεν εφαναζόμεθα ότι είμεθα συνέταιροι, περί Αίξ-λέ Μπαίν, όπου ο Βασιλεύς ο εις την Θεσσαλονίκην πεσών έκαμεν τα λουτρά του, περί παλαιάς Ελλάδαδος κατησυγμένης και ηττημένης και περί «Οίκαδε», ενός άρθρου μας, το πιστεύει ως αχιλλειον πτέρναν μας η εφημερίς, ενώ δεν αγνοεί ότι το άρθρον αυτό εγράφη τέσσαρας ημέρας μετά την φυγήν και την ολοσχερή καταστροφήν του στρατού μας και ίνα απλώς, αφελώς μάλλον, προσπαθήση να πιστεύσουν οι εντόπιοι και οι

«Μεταξύ των ολίγων οι οποίοι χειροκρότου κατά παραγγελίαν εις την χθεσινήν συγκέντρωσιν του Συντάγματος, υπήρχον και ελάχιστοι «θερμόαιμοι» οι οποίοι ώθησαν τον ενθουσιασμόν των μέχρι των άκρων. Ούτω κατά τινες στιγμήν εικούστηκαν μερικοί εξ αυτών κραυγάζοντες: «Ζήτω η Τουρκία». Και εις απλοϊκός άνθρωπος του λαού, εψιθύρισε: «Ολίγον εάν ενθουσιαστούν ακόμη και θα φωνάξουν: Κάτω η Ελλάς.»»

ξένοι ότι ο στρατός δεν απεχώρει φεύγων αλλ' απεχώρει ανακαλούμενος εις τα ίδια. Μεταξύ όμως όλων αυτών των ανευλαβιών, των κακοπιστιών, των αναληθειών τας οποίας η εφημερίς παρατάσσει προσπαθεί ματαιώς να μεταθέση αλλού την συζήτησιν και να μας αναπτύξη πως η Ελλάς ήτο Κράτος μικρόν, εξουθενωμένον, ηττώμενον και μηδέν ελπίζον προ του κ. Ε. Βενιζέλου και έγινε Κράτος μέγα, σεβαστόν και σπουδαίον με τον κ. Ε. Βενιζέλον. Τον Βενιζέλον μόνον και όχι τον Κωνσταντίνον, διότι ο Κωνσταντίνος και όταν έφθανε μέχρι Κρέσνας ήτο Βουλγαροφίλος και προδότης. Θα εχρησιζόμεθα, όπως χθες, άλλην μίαν σελίδα δια να συζητήσωμεν και τούτο το θέμα και να διδάξωμεν την εφημερίδα τίνες ήσαν οι σεβάσμιοι γέροντες οι οποίοι έδρασαν τον παρελθόντα αιώνα και πως ήταν καλλίτεροι από τους νέους του παρόντος αιώνας, τις ήτο ο αποθανών Βασιλεύς και τι υπέρ της Ελλάδος ειργάσθη και εις αυτό το Αιξ-λε Μπαιν και πόσον γενναία και ευγενική και ωραία ήτον η μικρά Ελλάς των πατέρων μας και όταν ηττάτο. Αλλά το θέμα μας δεν είναι αυτό, το θέμα μας είναι άλλο και αν η συζητήσασα μεθ' ημών εφημερίς επιχειρεί να το μεταθέση, ημείς δεν δεχόμεθα την μετάθεσιν. **Ημείς εγράψαμεν καθαρά και σαφώς: Θέλετε Σύμφωνον με τους Τούρκους; Είμεθα σύμφωνοι. Θέλετε Συμμαχίαν; Είμεθα σύμφωνοι. Θέλετε μεθαύριον να συμπολεμήσουν οι δύο στρατοί μας εναντίον νέων «προσaiωνίων» εχθρών μας;... Ας συμφωνήσωμεν και εις τούτον. Επειδή όμως χθες ακόμη και από του 1453 είμεθα εχθροί με τους Τούρκους και επειδή όλη η ιστορία μας, όλη η εκπαίδευσίς μας, όλαι αι παραδόσεις μας, η δημοτική μας ποίησις και το αναγνωστικόν μας βιβλίον είναι πλήρη από την τυραννίαν των Τούρκων και τα παθήματα της φυλής μας και επειδή κάτω εις το Σαγγάριον δεν αφήσαμεν πτώματα μόνον προχθές, αλλά και την υπόληψιν μας βαρύτατα τραυματίαν, δι' αυτό, χάριν της αξιοπρεπείας μας, χάριν του εθνικού μας συμφέροντος, χάριν της εθνικής μας ψυχής, η οποία έχει ανάγκην τροφής, θα έπρεπε όλα αυτά Σύμφωνα, συμμαχίαι, συνεννοήσεις, να γίνουν αργά, ευπρεπώς, μεταξύ των δύο Κρατών, εις τα υπουργεία των Εξωτερικών ή τας πρεσβείας, χωρίς να καταφθάσωμεν κáθιδροι εις την Άγκυραν και να χορεύη η κ. Ε. Βενιζέλου με τον Κεμάλ, και ο Κεμάλ με την κ. Ε. Βενιζέλου, χωρίς οι Έλληνες δημοσιογράφοι να κρασοπίνουν εις το προεδρικόν μέγαρον της Αγκύρας, χωρίς να υπάρχουν άνθη, γλέντια, κέφια, πρόστυχοι εναγκαλισμοί και αληθώς προδοτική θυσία μιας ολοκλήρου κιβωτού εθνικών παραδόσεων και ιδανικών χάριν μιας νεοκόπου φιλίας, της οποίας άγνωστος θα είναι η στερεότης εν ενδεχομένη εφαρμογή. Εις αυτά θα ηθέλωμεν η εφημερίς ν' απαντήση ή μάλλον να μας ειπή μόνη ή υπαγορεύοντος του αυθέντου της, αν ορθώς σκεπτόμεθα φρονούντες ότι τα Έθνη δεν ζουν**

και δεν πρέπει να ζουν εσπερημένα ιδανικών και προσθέτως, με τι θ' αντικαταστήση όσα ιδανικά έπνιξε εις τα κύπελλα των καμπανιτών της Αγκύρας ο κ. Πρωθυπουργός μας... - Ειμπορεί; Αν ειμπορεί ας γράψη και ημείς θα την παρακολουθήσωμεν με προθυμίαν και ευχαρίστησιν. Αλλά δεν ειμπορεί...

Γ.Α.Β.»

Υ.Γ.: Στην ίδια σελίδα της εφημερίδος υπάρχει ένα σχόλιο με τον τίτλο «ΚΑΤΩ Η ΕΛΛΑΣ», που ίσως λείει πολλά και για την εποχή μας και ειδικά για κάποιους, που έχουν το θράσος να χαρακτηρίζουν άσχημα τη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ, που αποτελεί την πολιτική πρωτοπορία του Έθνους. Το σχόλιο έγραφε:

«Μεταξύ των ολίγων οι οποίοι χειροκρότουν κατά παραγγελίαν εις την χεσινήν συγκέντρωσιν του Συντάγματος, υπήρχον και ελάχιστοι «θερμόαιμοι» οι οποίοι ώθησαν τον ενθουσιασμόν των μέχρι των άκρων. Ούτω κατά τινας στιγμήν εικούσθηκαν μερικοί εξ αυτών κραυγάζοντες: «Ζήτω η Τουρκία».

Και εις απλοϊκός άνθρωπος του λαού, εψιθύρισε: «Ολίγον εάν ενθουσιαστούν ακόμη και θα φωνάξουν: Κάτω η Ελλάς».

Η Ελληνοτουρκική «φιλία» μετά τον Βενιζέλο και ο σημερινός πρωθυπουργός

Την πολιτική αυτή της ελληνοτουρκικής «φιλίας», που εγκαινίασε ο Βενιζέλος, δυστυχώς συνέχισαν μετά τον πόλεμο τόσο ο Παπάγος όσο και ο Καραμανλής. Πως αντιλαμβάνονταν και αντιλαμβάνονται οι Τούρκοι την «φιλία» αυτή αποδεικνύουν τα γεγονότα: Ξεριζωμός του Ελληνισμού από Κωνσταντινούπολη (1955), Ίμβρο και Τένεδο κατά παράβαση της συμφωνίας της Λωζάννης. Βομβαρδισμός της Κύπρου από τους Τούρκους το 1964. Εισβολή και κατοχή του 40% της Κύπρου το 1974. Ίμια και γκριζές ζώνες το 1996. Απαιτήσεις για συγκυριαρχία του Αιγαίου και προκλήσεις στην Θράκη στις ημέρες μας.

Η αδιέξοδη αυτή πολιτική της ελληνοτουρκικής «φι-

λιάς» δυστυχώς συνεχίζεται μέχρι τις ημέρες μας. Για όλα μπορεί να κατηγορήσει κανείς τον σημερινό πρωθυπουργό όχι όμως για ασυνέπεια. Πιστεύει στην «φιλία» αυτή και το έχει διακηρύξει σε ανύποπτο χρόνο.

Ο Κώστας Καραμανλής στην διδακτορική του διατριβή που δημοσίευσε πριν από 20 χρόνια με τίτλο Ο Ελευθέριος Βενιζέλος και οι εξωτερικές μας σχέσεις, 1928-1932, (Αθήνα, Ελληνική Ευρωεκδοτική, 1986) από την οποία και τα παρακάτω:

«Η συνθήκη της Λωζάννης του 1923 και η ανταλλαγή των πληθυσμών είχαν θέσει τις βάσεις για την ειρηνική συνύπαρξη (σημ. Ελλήνων και Τούρκων)» (σ. 73). Στο ίδιο κεφάλαιο παραθέτει επιστολή του Βενιζέλου προς τον Ινονού στην οποία ο Έλληνας πρωθυπουργός εκφράζει την επιθυμία του να εργαστεί για συνθήκη ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία «η οποία θα εξασφάλιζε στενή φιλία» ανάμεσα στους δυο λαούς, έξι χρόνια μετά την Μικρασιατική καταστροφή (σ.74).

Γράφει ακόμη ο Πρωθυπουργός στη διατριβή του: «Οι ίδιοι άνθρωποι που πίστευαν ότι το χάσμα ήταν αγεφύρωτο, τώρα αντιλαμβάνονταν ότι τίποτε σχεδόν δεν εμπόδιζε την ελληνο-τουρκική φιλία.» (σ. 83). Γράφει για την επίσκεψη Βενιζέλου στην Τουρκία το 1929, ότι «Η τουρκική κυβέρνηση επεφύλαξε στον Βενιζέλο μεγαλειώδη υποδοχή. Τον αντιμετώπισαν σαν ηγέτη μεγάλου διεθνούς διαμετρήματος και σαν αρχιτέκτονα της ελληνοτουρκικής φιλίας. Οι συνομιλίες μεταξύ των δύο μερών προχώρησαν ακόμη μακρύτερα. Ο Βενιζέλος και ο Ismet Pasha συμφώνησαν ότι θα ενέτειναν τις προσπάθειές τους, ώστε σε λίγα χρόνια τα σύνορα να μην έχουν παρά «une valeur administrative» (διοικητική αξία). Τα φύλλα της εποχής περιγράφουν με έντονα χρώματα το παράξενο, αλλά ταυτόχρονα συγκινητικό θέαμα του Βενιζέλου να απευθύνεται σε έντονα επευφημούντα τουρκικά πλήθη» (σ. 85)

Ο κ. Καραμανλής ακόμη αναφέρεται στην «πρόταση του Βενιζέλου να δοθεί το Νόμπελ Ειρήνης στον Κεμάλ, την προσπάθειά του να βοηθήσει την Τουρκία στην

είσοδο της στην Κοινωνία των Εθνών, και το αίτημά του προς τον Briand, να περιληφθεί η Τουρκία στο σχέδιο του τελευταίου για την Ευρωπαϊκή Ομοσπονδία» (σ. 96). Και όχι μόνο αυτά. Ο Βενιζέλος, γράφει ο Καραμανλής, «Οραματιζόταν την πιθανότητα επίτευξης στο μέλλον μιας ελληνοτουρκικής συνομοσπονδίας. Γι' αυτό το λόγο έμοιαζε να αποδέχεται μέχρι και την αμφιλεγόμενη θεωρία του Κεμάλ για την κοινή καταγωγή των δύο λαών. Και οι δυο ονειρεύονταν την ανασταση του Βυζαντίου με την Κωνσταντινούπολη σαν πρωτεύουσα, δημιουργημένου όχι από την κατΐσχυση του ενός έθνους πάνω στο άλλο, αλλά από τη βαθμιαία ειρηνική τους συγχώνευση» (σ. 96).

«Τέλος πρέπει να αναφερθούμε και στο πολιτικό θάρρος του Βενιζέλου. Οι πρόσφυγες ήταν μεταξύ των πλέον αφοσιωμένων οπαδών του. Γνώριζε ότι η πολιτική της ειρηνεύσεως με την Τουρκία θα τους ξένιζε. Ήταν πολύ νωρίς για να ξεχάσουν τον εφιάλτη της φυγής τους. (...) Γνώριζε ακόμη ποια ήταν η ορθή πολιτική για το λαό του και τις επόμενες γενεές. Ο Βενιζέλος δεν δίστασε την έκανε πράξη, αν και ήξερε ότι στις ερχόμενες εκλογές θα πλήρωνε ακριβά την επιλογή του» (σ. 97)

“ «Η συνθήκη της Λωζάννης του 1923 και η ανταλλαγή των πληθυσμών είχαν θέσει τις βάσεις για την ειρηνική συνύπαρξη (σημ. Ελλήνων και Τούρκων)».

Στο ίδιο κεφάλαιο παραθέτει επιστολή του Βενιζέλου προς τον Ινονού στην οποία ο Έλληνας πρωθυπουργός εκφράζει την επιθυμία του να εργαστεί για συνθήκη ανάμεσα στην Ελλάδα και στην Τουρκία «η οποία θα εξασφάλιζε στενή φιλία» ανάμεσα στους δυο λαούς, έξι χρόνια μετά την Μικρασιατική καταστροφή. ”

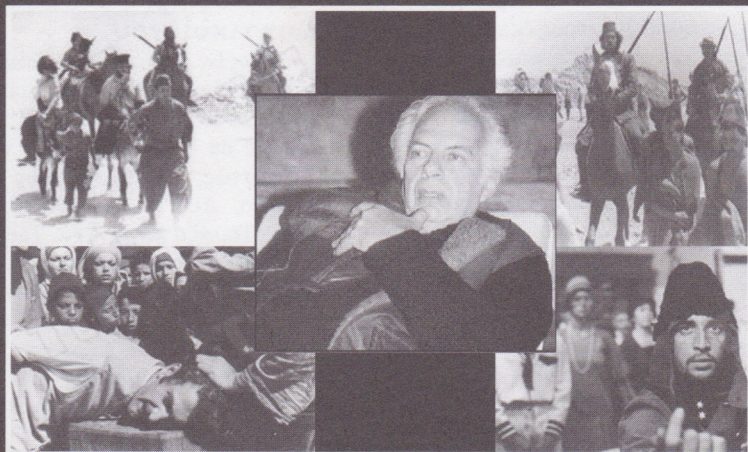
Βεβαίως, στην διδακτορική του διατριβή ο σημερινός πρωθυπουργός δεν μας λείπει που οδήγησε η «έμπνευση» αυτή του Βενιζέλου και αυτών που στην συνέχεια ακολούθησαν την πολιτική του. Δεν μας λείπει ότι με την πολιτική αυτή η Τουρκία γίνεται όλο και περισσότερο δυνατή και επιθετική και η Ελλάδα όλο και περισσότερο υποχωρεί και κινδυνεύει να οδηγηθεί στο σημείο να καταστεί επαρχία της Τουρκίας κατ' εντολή και επιθυμία της σημερινής μεγάλης δυνάμεως, που αυτό ακριβώς επιδιώκει.

Ελληνοτουρκική «φιλία» μετά το 1974, Νέα Δημοκρατία - ΠΑΣΟΚ και η ταινία του Νίκου Κούνδουρου «1922»

Το πλέον χαρακτηριστικό δείγμα για τις προσπάθειες συγκάλυψης της Μικρασιατικής Γενοκτονίας από την κυβέρνηση της Ν.Δ.(1974-1981) υπήρξε η πορεία της ταινίας «1922» του Νίκου Κούνδουρου. Από την εποχή των γυρισμάτων (1977) η Χουριέτ είχε καταγγείλει την ταινία, υποστηρίζοντας ότι έτσι «υπονομεύονται» οι ελληνοτουρκικές συνομιλίες. Το ελληνικό υπουργείο Προεδρίας αρνήθηκε να δώσει άδεια προβολής στην ταινία, κάτι που ήταν απαραίτητο για να βγει στις αίθουσες. Επί πλέον, το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου, το οποίο ήταν ιδιοκτήτης της ταινίας και είχε ως προϊστάμενη αρχή το υπουργείο Βιομηχανίας, δέσμευσε την ταινία στο εργαστήριο. Το υπουργείο Προεδρίας φοβούμενο την κατακραυγή δεν τόλμησε να απαγορεύσει την προβολή της ταινίας, η οποία παρέμενε δεσμευμένη στα συρτάρια του ΕΚΚ.

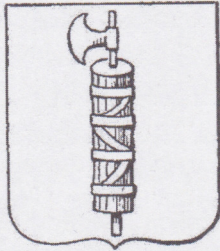
Μια κόπια της ταινίας στάλθηκε το 1982 στο Διεθνές Φεστιβάλ Βουδαπέστης. Μισή ώρα πριν από την προβολή της, κατέφθασε από το ελληνικό υπουργείο Εξωτερικών εντολή προς τον Έλληνα πρέσβη να εμποδίσει την προβολή της ταινίας. Ο Έλληνας πρέσβης ζήτησε με τη σειρά του από το ουγγρικό υπουργείο Εξωτερικών να εμποδίσει την προβολή της ταινίας. Πράγμα που έγινε!

ΦΑΣΙΣΜΟΣ

Το Πολιτειακό Δόγμα

Η ΕΞΕΛΙΞΗ και οι Ρίζες του

[γράφει ο Α. Γεράκης]

Πρόλογος

Βασική αρχή της Γαλλικής επανάστασης η οποία μάλιστα ενσωματώθηκε σαν απαραβίαστη αρχή σε κάθε δυτική κοινωνία, είναι η νομιμοποίηση κάθε πράξης σχηματισμού Κράτους-State από τον ακαθόριστο γηγενή πληθυσμό, τον οποίο κι όρισε ως "Εθνος", αγνοώντας -ή κι αποβάλλοντας κατά περίπτωση- την παράμετρο της κοινής καταγωγής εκείνων που το συγκρότησαν. Υπ' αυτήν την έννοια το "Εθνος", έλαβε τον ρόλο απολογητή του πλαισίου "πολιτικής νομιμότητας" των νεοσχηματισμένων "Εθνικών Κρατών", που αναδύθηκαν εκ των ερειπίων των παλαιών αυτοκρατοριών της Ευρώπης.

Είναι λάθος επομένως να ισχυριστούμε πως ο Φασισμός είναι αποκλειστικά το Καθεστώς που ορθοπόδησε ο Μουσολίνι στην Ιταλία, όπως είναι λάθος να πιστεύουμε ότι ένα Κράτος ή Καθεστώς είναι "φασιστικό" από την στιγμή που η βασική του αρχή δεν υπάρχει, ακριβώς όπως συμβαίνει

Προσπαθώντας να ορίσουμε τον Φασισμό, πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας, ότι καταρχάς δεν είναι αποκλειστικό δημιούργημα του Μουσολίνι αλλά μια ολάκερη ζύμωση εντός του σύγχρονου πολιτικού φάσματος (στις απαρχές του) μιας σειράς ανθρώπων οι οποίοι έζησαν στα όρια ενός Εθνικού Κράτους, έτσι όπως αυτό προέκυψε μετά την Γαλλική Επανάσταση.

σήμερα που όλα σχεδόν τα ...αναπτυγμένα (δυτικά) Κράτη είναι πολυεθνικά / πολυφυλετικά.

Ο Φασισμός σαν Ιδεολογία και οι θεωρητικοί του

Ψάχνοντας να βρούμε τους θεωρητικούς του Φασισμού, θα βλέπαμε διάφορες προσωπικότητες όπως πχ ο Ερνέστος Ρενάν, ο Σορέλ, ο Χέγκελ, οι οποίοι έζησαν σε διάφορες χώρες πριν από το Ιταλικό Καθεστώς, και άλλες όπως οι Γκαμπριέλε Ντ' Ανούντσιο, Λουίτζι Πιραντέλο, Ρόμπερτ Μίχελς, Φίλιππο Τομάζο Μαρινέτι, Τζιοβάνι Τζεντίλε, Ουμπέρ Λαγκαρντέλ, Σέργιος Πανούντσιο (σφοδρός αντισημίτης συνδικαλιστής) και Βιλφρέντο Παρέτο. Οι τελευταίοι, όντας σύγχρονοι του Μουσολίνι, απετέλεσαν τους φορείς των ιδεολογικών και καλλιτεχνικών ρευμάτων που τελικά παγίωσαν το Ιδανικό του, τον Φουτουρισμό, τον "ενεργό" Ιδεαλισμό, τον Κορπορατισμό και την (επιθετική) Εθνικιστική πολιτική φιλοσοφία αντίστοιχα.

Ψάχνοντας δε γενικότερα να βρούμε εκείνους που επηρέασαν έμμεσα τον Φασισμό σαν θεωρία τότε θα ανακαλύπταμε έναν κυκεώνα ονομάτων από τον οποίο δεν θα έλειπαν οι πιο αντιφατικές προσωπικότητες όπως οι Ρομαντικοί με προεξάρχοντες τον λόρδο Βύρωνα και τον Π.Σέλλευ, οι Γάλλοι σοσιαλιστές Ζ.Ζ.Ρουσσώ και Αύγουστος Μπλανκί, ο Κ.Μάρξ κι ο Φ.Ένγκελς, ο Πιέρρ Ζοζέφ Προυτόν και ο Μιχαήλ Μπακούνιν –σαν αντίθεση αλλά και εξαιτίας της πολιτικής περιπλάνησης του Ντούτσε-, ο Νικολό Μακιαβέλι, ο Φ.Νίτσε, ο Μέγας Ναπολέων, πολλοί Ρωμαίοι Αυτοκράτορες και Καίσαρες (Μάρκος Αυρήλιος, Ιούλιος Καίσαρας), αρχαίοι Έλληνες όπως ο Πλάτων, ο Πρωταγόρας και ο Αριστοτέλης, Βασιλείς, Αυτοκράτορες κλπ Είναι επόμενο λοιπόν να θέσουμε σαν κανόνα για την “απάντηση” σε αυτή την ιδιότυπη αναζήτηση, ότι ο “Φασισμός του Μουσολίνι” δεν ήταν απαραίτητα ο Φασισμός αυτός καθαυτός. Το αντίθετο κινήθηκε σε ολόκληρη την πολιτική γραμμή (αριστερά-δεξιά) που όρισαν οι Γάλλοι Επαναστάτες προσπαθώντας να τοποθετήσει τον Φασισμό, αλλά τελικά η επαναστατικότητά του, δεν μπόρεσε να “χωρέσει” σε αυτή μιας και την απέτασε εξ’ ολοκλήρου, θεωρώντας τον τελικά, σαν την ιστορική πολιτική εξέλιξη και αναίρεση των πεπαλαιωμένων πολιτικών δογμάτων του φιλελευθερισμού και του μαρξισμού. Κι αυτό διότι ο Φασισμός παρότι μακρινός απότοκος συγκεκριμένων αρχών που διακατείχαν και την Γαλλική Επανάσταση –όντας όμως η αντίθεση και η αντίδραση στα κελύσματα του Διαφωτισμού-, ουσιαστικά εξέφραζε την απόταξη των πολιτικοκοινωνικών θεσμών που κυριαρχούν στην βιομηχανική εποχή από τα πρώτα ακόμα χρόνια της τελευταίας, χωρίς όμως να αποτάσσει διόλου την τεχνολογική εξέλιξη (η Τεχνολογία συγκαταλέγεται στην κορυφή της κοινωνικής θεωρητικής βάσης του), την οποία και θεώρησε την πεμπτουσία της ανθρώπινης δραστηριότητας ή αντίστοιχα με την μαρξιστική ορολογία –σε μια προσέγγιση εξίσου υλιστικής-, τον “μοχλό της Ιστο-

“ Πολιτειακά, και μόνον, ο Μουσολίνι μετά την άνοδό του στην εξουσία με βίαιες, εξεγερτικές και συγκρουσιακές μεθόδους, αντίστοιχες με εκείνες των αντιπάλων του, έβαλε ένα τέλος στην ανάπτυξη του Φασισμού, τοποθετώντας τον στα όρια ενός Κράτους το οποίο κυβερνούσε ο ίδιος μέσα από το Ανώτατο Φασιστικό Συμβούλιο. ”

ρίας”.

Πολιτειακά, και μόνον, ο Μουσολίνι μετά την άνοδό του στην εξουσία με βίαιες, εξεγερτικές και συγκρουσιακές μεθόδους, αντίστοιχες με εκείνες των αντιπάλων του, έβαλε ένα τέλος στην ανάπτυξη του Φασισμού, τοποθετώντας τον στα όρια ενός Κράτους το οποίο κυβερνούσε ο ίδιος μέσα από το Ανώτατο Φασιστικό Συμβούλιο, και αναγκάζοντας σε διαφοροποίηση και κάθε άλλη “έκδοση” του Φασισμού ή των “συγγενών” πολιτικών τάσεων. Έτσι λοιπόν έχουμε διαφορές του ιταλικού Καθεστώτος με τους Ρουμάνους Λεγεωνάριους (Κορνήλιος Ζέλεα Κοντρεάνου), τους Ούγγρους Σταυροτοξότες, τους Βρετανούς Αυτοκρατορικούς (σερ Ο.Μόσλεϋ, Γ.Τζόυς) και τους Γάλλους Φασίστες (Action Française, Σάρλ Μωρράς, Ρ.Μπραζιγιάκ, Πιέρ Ντριέ Λα Ροσέλ, Ζακ Ντοριό), τους Αυστριακούς του Ένγκελμπερτ Ντόλφους (Vaterländische Front), τους Βέλγους Ρεξιστές (Λεόν Ντεγκρέλ), τους Ισπανούς Φαλαγγίτες (Χοσέ Αντόνιο Πρίμο ντε Ριβέρα) και τους Πορτογάλους του Εστάδο Νουόβο (Estado Nuovo-“Νέο Κράτος”), τους Ιάπωνες Αυτοκρατορικούς κλπ (η Ιαπωνία είναι και το πιο ανατολικό άκρο εμφάνισης Εθνικισμού κατά τον Μεσοπόλεμο) –και φυσικά ακόμα περισσότερο με τους Γερμανούς Εθνικοσοσιαλιστές (βλ σημειώσεις). Οι λόγοι που συνέβη κάτι τέτοιο πρέπει να αναζητηθούν στο γεγονός ότι ο Ιταλικός Φασισμός δεν είχε αξιόλογες διαθέσεις ανάπτυξης πέρα των Ιταλικών εδαφών (“εξαγωγή” της Επανάστασης), παρότι υπήρχε ισχυρό υπόβαθρο, και στο ότι τελικά ο ίδιος ο Μουσολίνι τον μετέτρεψε σε πολιτειακό Δόγμα. Κι ως γνωστόν κάθε δόγμα δεν μπορεί να ζει για το Μέλλον, αλλά διατηρώντας εμμονές στην (παρελθούσα) σταθερότητά του υπάρχει μόνο υπό συγκεκριμένες παραμέτρους, που στην συγκεκριμένη περίπτωση ήταν οι συγχυρίες, τα σύνορα και οι συνειδήσεις των Ιταλών. Ο τελευταίος λόγος, αποδείχθηκε και καταλυτικός για τον Ιταλικό Φασισμό (στην φάση που ονομάστηκε “Φασισμός του Μεσοπολέμου”), τοποθετώντας ένα χρονικό εμπόδιο για την πολιτειακή του

μορφή το οποίο φαντάζει κι ανυπέρβλητο σήμερα με την εξαφάνιση των Εθνικών Κρατών.

Οι λόγοι της κρίσης και τα χαρακτηριστικά του Ιταλικού Φασισμού ("Φασισμού του Μεσοπολέμου")

•Ο Φασισμός όπως προαναφέρθηκε προήλθε από την πολιτική ζύμωση κάποιων προσωπικότητων εντός των διαμορφωμένων Εθνικών Κρατών και κατέληξε να μετατραπεί σε Ιταλική ιδιομορφία. Παρότι λοιπόν, ξεκίνησε έχοντας σαν αρχή τον συντεχνιακό συνεργατισμό (κορπορατισμό) –που είναι συγγενικό διάμεσο του (ουτοπικού) Σοσιαλισμού- και εχθρός του φιλελεύθερου Κοινοβουλευτισμού, δεν μπόρεσε να μείνει ανεπηρέαστος από όλες τις χροιές οικονομικού Φιλελευθερισμού (που ήταν γέννημα της Γαλλικής Επανάστασης) και οικονομικά να στηριχθεί στο εγχώριο-“εθνικό” Κεφάλαιο το οποίο σε κάποιες περιπτώσεις ισχυροποίησε έναντι της Εθνικής Εργασίας (επιτρέποντας σε μεγάλο βαθμό την επενδυτική πρωτοβουλία και σε πολύ μεγάλο βαθμό την ασύδοτη ανάπτυξη της ατομικής περιουσίας -συνειδησιακά και πρακτικά), κάνοντας το Φασιστικό Κράτος να δέχεται εχθρικές προς την Ιδεολογία του επιρροές από τα καπιταλιστικά Κράτη, μη μπορώντας τελικά να ξεφύγει εξ’ ολοκλήρου από τον αστισμό. Μάλιστα ήταν φανερή η διαμάχη στα πλαίσια της κρατικής οργάνωσης, των Φασιστών ιδεολόγων, οικονομολόγων και κοινωνιολόγων, που θα

μπορούσαμε να τους εντάξουμε περιγραφικά σε δυο στρατόπεδα: στους Φασίστες “Λιμπεράλους” (“Φιλελεύθερους”) –συντηρητικούς, υπέρμαχους της ασυμβίβαστης κρατικής κεφαλαιοκρατίας χωρίς περαιτέρω παρεμβάσεις ή μεταρρυθμίσεις- και τους ριζοσπάστες Φασίστες Σοσιαλιστές –υπέρμαχους του ολοκληρωτικού επαναστατικού συνδικαλισμού.

•Χαρακτηριστικό του Ιταλικού Καθεστώτος ήταν ο ορισμός σαν υπέρτατης αρχής του Κράτους κι όχι του Έθνους –για την φυλετική υπόσταση του οποίου μάλιστα αδιαφορούσε-, διότι αναγκαζόταν προς αυτό, κυρίως από την Ιταλική Εθνική πολυμορφία, ερχόμενος σε αντίθεση με την αρχή της αυτοδιάθεσης των Λαών. Τοποθετώντας δε το Κράτος σε αυτή την θέση απέβαλε άμεσα την ίδια την θεώρηση του Εθνικού Κράτους (όπου “Έθνος” ή “Εθνικό” εννοείται το συντακτικό Έθνος των πολιτών ασχέτου καταγωγής) οδηγώντας στην μετεξέλιξή του. Ιδιαίτερη βάση, ίσως θα έπρεπε να δοθεί και στην ρήση του Μουσολίνι “Άνευ Κράτους δεν υφίσταται Έθνος” (Αύγουστος 1924), εννοώντας πως το Έθνος έχει ουσιαστική σημασία όταν προσδένεται στην Πολιτεία, της οποίας η ανώτερη αρχή για τον Φασισμό είναι το Κράτος, δηλ ο διαχειριστής την εξουσία της. Οι απαραίτηστες παράμετροι αυτού όμως του Κράτους όπως ο ενιαίος Λαός, η Εθνική Κυριαρχία και ο Χώρος, αλλοιώθηκαν. Σαν Λαός θεωρήθηκαν αυθαίρετα όλοι οι Ιταλοί πολίτες χωρίς καμιά διαφοροποίηση, η Κυριαρχία των Ιταλικών πληθυσμών αναθεωρήθηκε στην προσπάθεια εξίσωσής τους (βιομηχανικός Βορράς-αγροτικός Νότος) και ο Χώρος διευρύνθηκε φθάνοντας στα μέτρα του σωβινισμού. Οι παρεκκλίσεις αυτές, ήταν καθοριστικές για την μετέπειτα πορεία του και έφεραν τους Ιταλούς σε σύγκρουση με τους γειτονικούς τους Λαούς, έστω κι αν κι εκείνοι έρεπαν προς ένα “φασιστικό” μόρφωμα όπως εκείνου του Καθεστώτος της 4ης Αυγούστου στην Ελλάδα. Οφείλουμε όμως να σημειώσουμε πως τελικά η παράμετρος Φυλή –που σαν Ιδέα προϋπήρχε στους κόλπους των Ιταλών θεωρητικών- αναβαθμίστηκε κι οι Φασίστες απεμπόλησαν πλήρως την αρχική αδιαφορία προς αυτήν που άλλαξε στην πορεία με τον Φασιστικό Φυλετισμό (και την νέα πολιτειακή φάση του “Φασισμού του Σαλό” -βλ σημειώσεις).

•Η ιδανική Πολιτεία του Φασισμού, ξεπέρασε τα Εθνικά όρια του θεωρητικού της επιπέδου και τελικά έφθασε σε εκείνα της Αυτοκρατορίας. Δεν είναι καθόλου τυχαίο το ότι προς στιγμήν θεωρήθηκε σαν στόχος-όραμα μια αναβίωση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας (terra imperium, παρόμοιας πολιτογράφησης με το διάταγμα του Καρακάλα).

Αυτός μάλιστα ο στόχος, που ήταν θεμελιώδης για την ουσιαστική επιβίωση της μεθοδολογίας του Φασισμού, βοήθησε και την οικονομική κυριαρχία της πλουτοκρατίας που σε συνδυασμό με την κρατικοποίηση των παραγωγικών μέσων –χωρίς όμως να κατορθώσει να εξαρθρώσει διαπαντός την επέμβαση των αστών βιομηχάνων σε αυτό– και των εργατικών συνδικάτων, που απέδωσε στο Ιταλικό Κράτος συντηχιακή οικονομική δομή, δεν θα επέφερε την κοινωνική αλλαγή που υποσχόταν (υπέρβαση των τάξεων) παρά μόνον αν αυτή η ουτοπική θεώρηση πραγματοποιούταν. Ουσιαστικά λοιπόν, ξέφυγε ειδικά στα τελευταία του χρόνια από τον βασικό του στόχο και δεν κατόρθωσε να εκπληρώσει αυτό που υποσχόταν στον Λαό του. Δεν είναι τυχαίο ότι ο ίδιος ο Μουσολίνι δεχόταν τις πιέσεις των αστών και προέβαινε σε αντιφάσεις (λχ αγόραζε όπλα από την Γαλλία ενώ βρισκόταν ταυτόχρονα σε πόλεμο μαζί της, δεν παραγκώνισε ποτέ τον Ιταλό βασιλιά και την μεγαλοαστική κουστωδία του) κι όταν προσπάθησε να απαλλαγεί από αυτές, η συντηρητική φιλοβασιλική μερίδα του Ανωτάτου Φασιστικού Συμβουλίου, προχώρησε στην συνοπτική ...καθαίρεσή του και αντικατάσταση του Φασιστικού Καθεστώτος με το παλαιό βασιλευόμενο κοινοβουλευτισμό, προς χάριν της σύμπραξης με τους Συμμάχους. Είναι επίσης ξεκάθαρο ότι οι ίδιοι οι πιστοί, ιδεολογικοί υπέρμαχοι και υπερασπιστές του Φασισμού (Ιδεολόγοι Φασίστες, Μελανοχιτώνες και οι υποστηρικτές του “Φασισμού του Σαλό”) –διασπαρμένοι όντες από την εσωτερική τους διαμάχη και την απροθυμία του Ντούτσε να τους εισακούσει-, είτε εκδιώχθηκαν απηνώς από τις μετέπειτα κοινοβουλευτικές κυβερνήσεις, είτε έπεσαν μαχόμενοι ακόμα και υπέρ του Εθνικοσοσιαλιστικού Γ' Ράιχ. Το αντίθετο φυσικά συνέ-

“
Χαρακτηριστικό του Ιταλικού Καθεστώτος ήταν ο ορισμός σαν υπέρτατης αρχής του Κράτους κι όχι του Έθνους –για την φυλετική υπόσταση του οποίου μάλιστα αδιαφορούσε-, διότι αναγκαζόταν προς αυτό, κυρίως από την Ιταλική Εθνική πολυμορφία, ερχόμενος σε αντίθεση με την αρχή της αυτοδιάθεσης των Λαών.”

βη για όλους εκείνους που απέταξαν αμέσως το Φασιστικό Καθεστώς και συνεργάστηκαν, είτε συμβιβασόμενοι με την επαναφορά του παλαιού,

FASCISMO UNO STILE DI VITA

**IERI OGGI DOMANI
PER L'ONORE D'ITALIA**

είτε δηλώνοντας κομμουνιστές –επιδεικνύοντας και πάλι την έλλειψη εκ των άνωθεν (Μουσολίνι) συμβολής στην σφυρηλάτηση σταθερού πολιτικού υποβάθρου. Παράδειγμα για την τελευταία περίπτωση ήταν ο Κούρτσιο Μαλαπάρτε, ο οποίος αν και από τους πρώτους Φασίστες που συμμετείχαν μέχρι και στην “Πορεία προς την Ρώμη”, είχε καταδικαστεί σε απομόνωση για “ανάρμοστη συμπεριφορά” (1933-1938), κι κρατηθεί επανειλημμένα στις φυλακές της Ρώμης “Regina Coeli”. Το 1949 γράφτηκε στο κομμουνιστικό κόμμα Ιταλίας, δηλώνοντας ένθερμος υποστηρικτής του Κινέζου μαρξιστή Μάο Τσε Τούνγκ.

Η εξέλιξη του Ιταλικού Φασισμού

Τελικά, και σαν φυσική απόρροια των εξελίξεων κατά τις οποίες το πολιτειακό του τμήμα δέχθηκε ισχυρά πλήγματα και κατέρρευσε εκ των έσω, ο Φασισμός ξεπέρασε τα πρώτα του κωλύματα και μετεξελίχθηκε σε μια ύστερη μορφή του. Η μορφή αυτή ξεκίνησε την διαμόρφωσή της πριν το 1938, αλλά έλαβε σάρκα και οστά το 1944, μετά την καθάρση του Μουσολίνι και τον διαχωρισμό της Ιταλικής Πολιτείας σε Βορρά και Νότο. Ονομάστηκε “Φασισμός του Σαλό”, και ξεχώριζε με τον Νότο, από την οχυρή τοποθεσία (το μοναστήρι του Μόντε Κασίνο) που απετέλεσε το σύνορο και

χώρο πολεμικών προστριβών της κοινοβουλευτικής Ιταλίας και της Φασιστικής (Σοσιαλιστική Δημοκρατία της Ιταλίας). Χαρακτηριστικό ιστορικό υπόδειγμα της πολιτειακής μόνο στασιμότητας, είναι και το γεγονός ότι η νέα αυτή τάση, υποκινούνταν καθ' όλο το διάστημα ανάπτυξής της, από τον ίδιο άνθρωπο που ανέπτυξε και έφερε στην εξουσία την παλιά και πλέον παρωχημένη, τον Ντούτσε Μουσολίνι.

Η μορφή αυτή, απώλεσε ολοκληρωτικά τον δογματικό και γεωγραφικά "κλειστό" χαρακτήρα της, μετά τον φόνο του Μουσολίνι και την οριστική πτώση του Φασιστικού Καθεστώτος καθώς μαζί με αυτό το γεγονός άλλαξε ο πάγιος άξονας επιρροής του κι απωλέσθησαν πολλά μειονεκτήματα, όπως ήταν βέβαια η συγκεκριμένη χωροχρονική του απεικόνιση και η μεσοπολεμική ιδεολογικοπολιτική του ακινησία.

Αν μη τι άλλω, η ιδιομορφία αυτή είναι ένα ύστατο δείγμα ζωτικότητας καθώς πολλοί είναι οι επικριτές του Φασισμού, οι οποίοι -δικαίως- τον ταυτίζουν με την ματαιόδοξη προσωπικότητα του Ντούτσε. Αυτή η εξέλιξη του όμως, έδειξε πως η παλαιά στατική του μορφή παρήλθε όταν έγινε φανερή (έστω κι αργά) η παρακμή της, αφημένη στις γραμμές της Ιστορίας και έδωσε την θέση της σε μια νεότερη ιδεολογικοπολιτική αντίληψη ολόένα και πλησίον του Εθνικοσοσιαλισμού, γνωστότερος εκφραστής της οποίας είναι ο Ιούλιος Έβολα. Η κατεύθυνση της πλέον είναι κινούμενη στο συνδυασμό μεριτοκρατικών (Merit-έκδηλη ικανότητα) και δαρβίνειων κοινωνικοπολιτικών θεωρήσεων -ξεμακραίνοντας από τα όποια προβλήματα παρουσιάστηκαν στην φύση των συντεχνιών-, του ιδεολογικού, καλλιτεχνικού Κινήματος των Φουτουριστών αλλά και αναδεικνύοντας νέες τοποθετήσεις όπως ο φυλετισμός-, που όντας αντικείμενο συνεχούς εξέλιξης, δεν διαθέτει προσκολλήσεις με καμία περίοδο, μεσοπολεμική ή μεταπολεμική.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1) **ΕΙΣ ΟΤΙ ΔΕ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΔΙΑΜΑΧΗ** του με τον Εθνικοσοσιαλισμό, αξίζει να αναφερθεί πως το 1935 ο Μουσολίνι είχε συμμαχήσει εναντίον του Γ' Ράιχ - αναθεωρώντας στην πορεία-, με τους σοσιαλδημοκράτες κυβερνήτες Πιέρ Λαβάλ (Γαλλία) και Ράμσεϋ ΜακΝτόναλντ (Μεγάλη Βρετανία), σχηματίζοντας το Μέτωπο Στρέσσα -που πήρε το όνομα του από την πόλη της Ιταλίας όπου υπογράφηκε η σχετική συνθήκη.

Επίσης το 1934, η Φασιστική Ιταλία είχε κατηγορήσει τους Γερμανούς Εθνικοσοσιαλιστές για την δολοφονία του -φανατικού καθολικού- αυστριακού Φασίστα Ένγκελμπερτ Ντόλφους, λίγο πριν από το Anschluss και την προσάρτηση της Αυστρίας στο Γ' Ράιχ. Τα δυο Κράτη τότε είχαν φθάσει στα πρόθυρα του πολέμου. Ο Μουσολίνι, που είχε επεκτατικές βλέψεις για την Αυστρία, είχε τότε χαρακτηρίσει υποτιμητικά τον Αδόλφο Χίτλερ. Σε μια ύστατη προσπάθειά του μάλιστα, να εμποδίσει την επέκταση του Γ' Ράιχ στις καθολικές περιοχές της Ευρώπης και να σταματήσει στον ίδιο χώρο την επιρροή του Εθνικοσοσιαλισμού, είχε ζητήσει ο ίδιος από τον Πάπα της Ρώμης, να τον αφορίσει.

2) **ΣΤΗΝ "Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ"** του Ιωακείμ Βόλπε, αναγράφεται σαν τίτλος του τελευταίου του κεφαλαίου, "Φυλετικός Φασισμός, Φασισμός ολοένα Φασιστικότερος", όπου περιγράφεται η επικράτηση της τάσης που υπήρχε μεν εξ αρχής αλλά βρισκόταν στην αφάνεια μέχρι να έλθει η επιρροή του Εθνικοσοσιαλισμού στην Ιταλία, μετά την απελευθέρωση του Μουσολίνι από τον χώρο φυλάκισης κι απομόνωσής του, στο Γκράν Σάσο.

Σχετικά από το βιβλίο αυτό:

"...του Ιουλίου 1938, κατά τας ημέρας ακριβώς, που μια νέα μάχη είχαν αρχίσει δια την φυλήν. Η λέξις ανεφαίνετο από καιρού εις την γραφίδα και

εις το στόμα πολλών Φασιστών, συμπεριλαμβανομένου και του Μουσολίνι, του οποίου τώρα υπεμιμήσκοντο λέξεις και φράσεις, δια να αποδειχθή πλήρως η συνοχή μεταξύ αυτού και του Φασισμού. Είναι αληθές ότι περί φυλής είχε γίνει λόγος κυρίως υπό την έννοιαν του Λαού, του Έθνους, του Γένους με χαρακτήρα προπάντων ηθικών. Τώρα όμως καθώρισθη το υλικόν περιεχόμενον της έννοιας αυτής και διευτυπώθη από μιαν ομάδα επιστημόνων (...) Διαφορετικά από τον γερμανικό Εθνικοσοσιαλισμό, ο ιταλικός φυλετισμός (razzismo), τουλάχιστον εις την πρώτη αυτήν διατύπωσίν του, δεν ωμίλει περί φυλών ανωτέρων και κατωτέρων, δεν καθώριζε σχέσεις μεταξύ βιολογικών και αξιών ηθικών. Αλλά όπως και ο γερμανικός Εθνικοσοσιαλισμός, ούτω και ο ιταλικός έστρεψε αμέσως όλα τα πυρά κατά του βεβραϊκού στόχου, χωρίς να παραλείψη την εμφάνισίν του με το νέο γεγονός της Αυτοκρατορίας και με τας νέας απαιτήσεις του ιταλικού έθνους, που είχε γίνει μεγάλη αποικιακή δύναμις, είχαν έλθει εις στενάς σχέσεις με φυλάς διαφόρου χρώματος, ενδιαφέρετο να δημιουργήσει εις τους πολίτας την εναργή συνείδησιν της ατομικότητός των, δια να απομακρύνει τοιοιτοτρόπως και τον κίνδυνον της επιμειξίας, με όλα τα πολιτικά και τα ηθικά κακά της".

(...) "Είναι άραγε άτοπον να σκεφθή κανείς ότι επεδιώκετο επίσης να αντιταχθή στον γερμανικόν φυλετισμόν ο οποίος εστρέφετο κάπως εναντίον όλων των μεσογειακών φυλών, συμπεριλαμβανομένων και των Ιταλών, και εναντίον της Ρώμης κλασσικής και χριστιανικής, να αντιταχθή λέγω εις αυτόν μια θεωρίαν που θα εξεχώριζε μεταξύ των μεσογειακών φυλών τους Ιταλούς και θα διεκδικεί δι' αυτούς μια θέσιν μέσα στην Άριαν οικογένειαν; Εγεννήθη ούτω ο φασιστικός φυλετισμός, ο οποίος προέβαλεν εις την γενομένην εκλαϊκευσίν του και πολιτικές αιτιολογίας, ετόνιζε παντός άλλου τους εθνοφυσιολογικούς, είτε δε τους πνευματικούς και ηθικούς σκοπούς".

TUTTO È TUTTI
PER LA VITTORIA

Ο μονόλογος ενός Σταυρού Σιδηρού Τάξεως Δευτέρας

Σιωπή, η απόλυτη σιωπή
Να σημαδεύει
Τα παγωμένα ρείθρα
των πεζοδρομίων

Σιωπή, η απόλυτη σιωπή
Με τις αιμάτινες κηλίδες
Να δείχνουν τα ίχνη
Της Ιστορίας
Επάνω στο πετρωμένο χιόνι

Στάλινγκραντ χίλια εννιακόσια
Σαράντα τέσσερα
και το στήθος ανοιχτό
Σαν μια τεράστια πληγή,
Με έναν Σταυρό Σιδηρού
Τάξεως Δευτέρας
Ματωμένο επάνω.

Με έναν Σταυρό Σιδηρού
Τάξεως Δευτέρας
Να φέρνει στο νου
Τις ατέλειωτες στιγμές
Μιας μυθικής μυσταγωγίας.
Στην Νυρεμβέργη στα 1938,
Και έξω από την Μόσχα
Εκείνη την αλησμόνητη
Χρονιά

Του σκληρού σαράντα ένα...

Και ο Σταυρός ο Σιδηρός,
τάξεως δευτέρας
Να διηγείται την
Δική του ιστορία
Τις μάχες στα πεζοδρόμια
Του κόκκινου Βερολίνου
Που έγινε μαύρο
Τις ατέλειωτες σειρές
Των συντρόφων
Στα τάγματα Εφόδου,
Και την Νίκη,
την απόλυτη Νίκη
Εκείνον τον Γενάρη
του έτους 33

Να λέει μέσα
από την εντιμότητα
του ψυχρού
και αλύγιστου μετάλλου
Πως οι Ιδέες είναι ΑΙΜΑ
Και το ΑΙΜΑ Ιδέες
Και να προλέγει
Με φρίκη προφητική
Το μέλλον που έρχεται
Το μέλλον που ήρθε...

Τα αποκαΐδια της
Δρέσδης και του Αμβούργου
Τα ατέλειωτα παγωμένα
Στρατόπεδα του Στάλιν
Με τις θλιβερές
Παράγκες του θανάτου
Που από χιλιάδες οχτώ
Γυρίσανε ζωντανοί
Μόλις τρεις
Το έτος '53!

Να προλέγει
Με φρίκη προφητική
Την «χαρά» και την
«Ανεμελιά» του
'60 και του '70
με τους απατεώνες
στα κοινοβούλια
της Δύσης
Να υπόσχονται το
ΤΙΠΟΤΕ πασπαλισμένο
Με ζάχαρη
Και να μοιράζουνε
στις κάλπες το ΤΙΠΟΤΕ
Ένα ΤΙΠΟΤΕ απατηλό
Καλυμμένο με χρυσόσκονη
Και στην Ανατολή
Σκλάβοι οι λαοί
να αργοπεθαίνουν,
ενώ σε Ανατολή και Δύση,
Οι τελευταίοι
εραστές του ΟΝΕΙΡΟΥ
Να παραμένουν οι
Μεγάλοι εξόριστοι
Της «πραγματικότητας».

Ακατάπανστα μιλούσε
Ο Σιδηρούς Σταυρός
Τάξεως Δευτέρας
Επάνω στο ματωμένο στήθος
Του Γιούργκεν Χανς,

Στήθος που έμοιαζε
Τεράστια πληγή,
Λουλούδι κατακόκκινο,
Βγαλμένο από τα σπλάχνα
Ηφαιστείου.

Και μου έλεγε...
Μου έλεγε πως
στο Κρεμλίνο κάποτε
δεν θα υπάρχουν
σφυροδρέπανα
και μου έλεγε
πως θα έλθει κάποτε
το τέλος αυτής
της εποχής
και πως μέσα από
τα συντρίμμια
ενός κόσμου ολόκληρου,
ενός κόσμου
πανάθλιου, μίζερου
και γερασμένου
θα ανατείλει και πάλι
ο Ήλιος της Ιδέας...

Και μου έλεγε...
Μου έλεγε
Πως μέσα από τα ερείπια
Θε' να προβάλλει τότε
ένα χέρι,
που θα κρατάει μια Σημαία,
μια Σημαία
μαύρη, άσπρη
και κόκκινη
με έναν υπέροχο
Αγκυλωτό Σταυρό
Στην μέση
Μια Σημαία φωτεινή
ωσάν τον Ήλιο
Οπού θα δείχνει
Τον ερχομό
Ενός κόσμου Νέου.

Εκεί πού ενώνεται ο Ταΰγετος και ο Πάρνωνας, τα δύο μεγάλα βουνά της Λακωνίας, ήτανε κάποτε παλιά, μέσα σε ένα απρόσιτο βαθύ φαράγγι χτισμένη, ή Μαγική Πολιτεία. Ακόμα και σήμερα άμα πάτε εκεί, θα δείτε να ασπρίζουνε ανάμεσα από τα αγριολούλουδα σπασμένα μάρμαρα. Μα το πιο παράξενο απ' όλα είναι αυτό πού μπορεί να δη κανείς εκεί κάθε δειλινό. Κάθε δειλινό, καθώς ο Ήλιος πλανιέται για στερνή φορά ανάμεσα στα δέντρα και στους θάμνους, σχηματίζονται από τα χρώματα, από τις ακτίνες και από τα φυλλώματα χιλιάδες αγέρινα χαμόγελα, που φτερουγάνε προς τα ουράνια και χάνονται μακριά στο άπειρο, στον Ήλιο. Είναι τα μαγεμένα χαμόγελα των τελευταίων Πολεμιστών της Πολιτείας, πού μια πανέμορφη Νεράιδα τα μάγεψε να υπάρχουνε για πάντα.

«ΟΙ ΓΙΟΙ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ»

Την Ιστορία αυτής της Πολιτείας κανείς δεν ξέρει και εγώ την έμαθα τυχαία καθώς σκάλιζα κάτι παλιά κιτρινωμένα βιβλία με στάλες αίμα επάνω, μαιρισμένες από τους αιώνες και από την άδικη των ταπεινών ανθρώπων καταφρόνια. Ήτανε κρυμμένα σ' ένα μέρος απόκρυφο που Ήλιος δεν βλέπει και όλοι το λένε μέρος σκοτεινό, καταραμένο. Είχανε να τα δουν ανθρώπου μάτι, ετούτα τα Άγια Γραφτά, χρόνους πεντακόσιους. Μα εγώ πλησίασα και διάβασα και έμαθα, ξεχωρίζοντας με πείσμα μέσα στις σκοτεινές τις νύχτες γράμματα και φθόγγους και εικόνες, έχοντας για φως μου το ολόγιομο φεγγάρι, όταν ο Άρης βρισκόταν στον Σκορπιό και τις αφέγγαρες βραδιές ένα κερδί κατάμαυρο, πού έχω πάντοτε στο μέρος της καρδιάς κρυμμένο. Και καθώς γράμματα σιγά -σιγά εξεχωρίζα και υστέρα λέξεις, προτάσεις και εικόνες και καθώς μέσα στο νου μου σιγά -σιγά γεννιότανε η ιστορία, χωρίς να καταλάβω ήλθε και η Αυγή και ο πρώτος ήλιος είδε τα κιτρινωμένα βιβλία και ξαφνικά το στεριωμένο από τους αιώνες επάνω στους παπύρους Αίμα εξωντάνεψε μέσα στο φως του ήλιου και έγινε αλήθεια, έγινε φως και εχάθησαν από μπροστά μου και βιβλία και ήλιος και χρόνος και ξανάζησε μέσα στους άπειρους χρόνους και στους αμέτρητους τόπους, ή Μαγική Πολιτεία.

«Ήτανε στο καιρό όπου Δεσπότης στο Μωρηά, Άρχοντας στο κάστρο του Μυστρά ήτανε ο Κωνσταντίνος ο Δραγάτης. Εζούσε τότε στα μέρη εκείνα ένας άνθρωπος παράξενος, αλλόκοτος και ονειροπαρμένος. Ήτανε γέρος, μα είχε μάτια παιδικά. Λόγο γι' αυτόν κακόν δεν είχε να πούνε. Κανένα δεν είχε αδικήσει, μόνο πού αρνιόταν τον Χριστό και ήταν παράξενος, παράξενος πολύ. Όλο κάτι παλιά μουχλιασμένα χειρόγραφα κρατούσε, όλο ανάμεσα σε κάτι ρημαγμένα μάρμαρα περιπλανιότανε τις νύχτες, ψιθυρίζοντας λόγια αλλόκοτα, σε άγνωστη γλώσσα, σε

τόνο πρωτάκουστο. Οι χωριάτες οπότε τον έβλεπαν εφεύγανε μακριά ψιθυρίζοντας: «έρχεται ο Μάγος». Οι καλογέροι και οι παπάδες τον μισούσαν και τον ελέγανε αντίχριστο, διαβολικό, καταραμένο. Μα όσοι είχανε ελληνική καρδιά και νου, ψυχή και πίστη τον εσεβόντουσαν και τον αγαπούσαν. Τα αερικά του δάσους και των νερών, οι γελαστές νεράιδες τον γνώριζαν. Το όνομα του: «Άρχοντας Γεμιστός»!

Είπανε κάποτε και το έχουνε θαρρώ και γράφει πώς ελπίδα του Άρχοντα μας για να αναστήση το Μεγαλείο των Θεών, ήτανε ένα πλάσμα θεϊκό, πού αυτός ο ίδιος είχε πλάσει με αίμα Θεών. Είπανε ακόμα πώς το πλάσμα αυτό απέθανε και πώς μαζί μ' αυτό σκορπίσανε και τα όνειρα και οι πόθοι των θνητών. Όπως όλα τα πράγματα έτσι και τούτο μισή αλήθεια και μισό ψέμα. Μα εγώ πού είδα Αίμα και Ήλιο να γίνονται ένα, μπορώ και θα σας πω το μυστικό, το μυστικό του Πλήθωνος, το μυστικό της Μαγικής Πολιτείας.

Υπάρχει κάπου μια θάλασσα, πού κάθε Ανατολή αφήνει ο Ήλιος, ο Θεός ένα χαμόγελο. Όποιος την ώρα εκείνη τύχει και βρεθεί σ' αυτήν την θάλασσα και έχει το θάρρος να δη κατάματα τον ήλιο να χαμογελά, αυτός έχει για πάντα τον ήλιο κλεισμένο στην καρδιά του.

Υπάρχει κάπου ένας βράχος, που κάθε πού ο πατέρας μας ο Νεφελεγερέτης σπαθίζει με τον κεραυνό του αφήνει μαζί με την φωτιά και μια ματιά του. Όποιος την ώρα εκείνη τύχει και βρεθεί στη ριζωιά του βράχου, έχει για πάντα στα μάτια χαραγμένο το βλέμμα του Αετού. Υπάρχει κάπου και ένα βαθύ φαράγγι που οποιός σταθεί την νύχτα εκεί και δι το πιο λαμπρό της νύχτας μας Αστέρι, να τρεμοπαίξει δείχνοντας ψυχές πολεμιστών να σκουίζουν παραγγέλματα σε ερειπωμένο κάστρο, στοιχειωμένο, όποιος βρεθεί εκεί, εκείνη την στιγμή, αυτός θα έχει για πάντα στη καρδιά την Άγια Μοναξιά της Περηφάνειας

6938598616
ΕΛΛΑΣ

...Και υπάρχει κάπου και μια ψηλή κορφή, πού κάθε δειλινό πεθαίνοντας ο Απόλλωνας, ο Ήλιος, σταλάζει ένα δάκρυ Αίμα. Όποιος την ώρα αυτή εκεί βρεθεί και δει το Αίμα του Θεού, πού θα κυλά στη γη, αυτός θέ' να 'ναι και ένας Γιος του Ήλιου.

και θα 'ναι αλαφροϊσκιωτος.

Και υπάρχει κάπου και μια ψηλή κορφή, πού κάθε δειλινό πεθαίνοντας ο Απόλλωνας, ο Ήλιος, σταλάζει ένα δάκρυ Αίμα. Όποιος την ώρα αυτή εκεί βρεθεί και δει το Αίμα του Θεού, πού θα κυλά στη γη, αυτός θέ' να 'ναι και ένας Γιος του Ήλιου.

Πλανήθηκε σε χώρες πολλές ο Γεμιστός και σε θάλασσες και σε ψηλές βουνοκορφές και σε βαθιά φαράγγια και μάζεψε χαμόγελα από τον Ήλιο και βρήκε βλέμματα Αετών στις ριζωμένες των βράχων και το ακριβό το Αίμα του Απόλλωνα και την Άγια Μοναξιά της Περηφάνειας και έπλασε Ανθρώπους, πού είχαν τον Ήλιο στη καρδιά και τη ματιά του Αητού στο αγέρωχο τους βλέμμα, πού είχαν την Άγια Μοναξιά της Περηφάνειας στη ψυχή και ήταν και αλαφροϊσκιωτοι και έπλασε τους Γιους του Ήλιου και έπλασε μια ΦΥΛΗ. Και έχτισε μια Πολιτεία σε ένα μέρος πού ήταν βαθύ κι απόκρυφο και δεν μπορούσε να την δη άνθρωπος, οπου δεν είχε βλέμμα Αητού, Ήλιο στην καρδιά και όπου δεν ήτανε αλαφροϊσκιωτος.

Εζούσανε ευτυχισμένοι και εσμίλευαν στο μάρμαρο Θεούς. Δουλεύανε την γη και άνθιζε ευτυχία την άνοιξη ο τόπος. Μιλάγαν με τα ζωτικά και με τα άγρια

θεριά στο δάσος. Και κάθε νέο παιδί, όπου γεννιότανε το εσήκωνανε ψηλά και το έδειχναν στον Ήλιο, ευχαριστώντας και τιμώντας τον Πατέρα. Είχαν λαμπρούς ναούς, πλούσια αρχοντικά και ήταν ευλογημένοι.

Όσπου μια ημέρα φάνηκε να έρχεται από μακριά ένας γυρολόγος άσχημος, καμπούρης, με βρωμερή ψυχή καταραμένη. Δεν είχε βλέμμα Αητού στα μάτια, Ήλιο δεν είχε στη καρδιά, ούτε ήτανε αλαφροϊσκιωτος. Είχε όμως μια μαυρίλα στη ψυχή γι' αυτούς πρωτόγνωρη και τους ξεγέλασε. Και έτσι μαθεύτηκε το μυστικό τους και σκορπίσανε στα πέρατα του κόσμου, παίρνοντας κάποιος ένα άγαλμα Θεού και άλλος τον γέροντα πατέρα του στους ώμους. Και ερήμωσε ή Πολιτεία κι απόμειναν μόνο τα μάρμαρα και τα χαμόγελα του Ήλιου κάθε δειλινό.

Που πήγαν; Κανείς δεν ξέρει και οι ίδιοι με τα χρόνια το ξέχασαν. Μα αν δείτε άνθρωπο αλαφροϊσκιωτο, πού να 'χει Ήλιο στη καρδιά και την ματιά του Αητού στο βλέμμα, αν δείτε άνθρωπο πού βλέπει μάρμαρα σπασμένα με πυρωμένο βλέμμα, να ξέρετε πώς είναι ένας από αυτούς, ένας από τους ΓΙΟΥΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ!

16 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1946

ΟΙ ΣΥΜΜΑΧΟΙ

ΣΤΗΝΟΥΝ ΤΙΣ ΚΡΕΜΆΛΕΣ ΣΤΗ ΝΥΡΕΜΒΕΡΓΗ

[γράφει ο Χ. Παππάς]

Τη νύχτα της 15ης προς 16η Οκτωβρίου του 1946 στο χώρο που προοριζόταν για γυμναστήριο κρατουμένων οι νικητές του πολέμου αγγλοαμερικάνοι και σοβιετικοί κρέμασαν έντεκα ηγετικά στελέχη της ηττημένης εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, έντεκα Γερμανούς παράγοντες της πολιτικής και του στρατού.

Το βροχερό εκείνο βράδυ οι Σύμμαχοι απόδωσαν την κομμένη και ραμμένη στα μέτρα τους δικαιοσύνη που ήταν ένα μικρό κομμάτι των δικών, εκτελέσεων και διωγμών εναντίον όχι μόνον των στελεχών του Εθνικοσοσιαλισμού αλλά και ολόκληρου του Γερμανικού Λαού που αφού έζησε τη φρίκη του πολέμου, ζούσε τώρα και τη φρίκη της ήττας, της δυστυχίας και της πείνας.

Οι απηγοισθέντες στη Νυρεμβέργη ήσαν για τους Συμμάχους η προσωποποίηση του απόλυτου «κακού» και αντιμετώπιστηκαν τελικώς ως μη-άνθρωποι. Δεν ίσχυσε γι' αυτούς ουδεμία αρχή ιπποτισμού προς τον αντίπαλο, αρχές που διαμορφώθηκαν πέρα από τις όποιες διεθνείς Συνθήκες, εθιμικά και έχουν Ιστορία

και βάσεις χιλιάδων ετών. Δεν ίσχυσε γι' αυτούς ουδεμία έννοια ανθρωπισμού και οι «πολιτισμένοι» Σύμμαχοι αγγλοαμερικάνοι, γάλλοι και σοβιετικοί δεν παρέδωσαν τα άψυχα σώματα αυτών που δολοφόνησαν στους οικείους τους για ταφή αλλά τους έκαψαν και τη στάχτη τους τη σκόρπισαν.

Το πώς θα εσυμπεριφέροντο οι Σύμμαχοι στους Γερμανούς ηγέτες φάνηκε και με την αυτοκτονία του αρχηγού των SS Χάινριχ Χίμλερ, το σώμα του οποίου διαμελίστηκε κατά τον ιουδαϊκό τελετουργικό τρόπο και τα μέλη του τάφηκαν σε διάφορα άγνωστα σημεία μιας δασώδους περιοχής.

Το παρόν άρθρο που αναφέρεται σ' αυτούς που έδρασαν σε μια άλλη χώρα, σε μια άλλη εποχή, που έζησαν τις μικρές και μεγάλες χαρές και λύπες της ζωής, που οραματίστηκαν και πίστεψαν σε κάτι καινούριο και μεγάλο και τελικά δεν έκαναν τίποτα παραπάνω από το αυτονόητο, δηλαδή το καθήκον να υπερασπιστούν την Πατρίδα τους, ας είναι ένα μνημόσυνο Αγάπης και Προσευχής για την ψυχική τους ανέλιξη και τελειοποίηση.

Χέρμαν Γκέρινγκ

Ο υπ' αριθμόν 2 του Εθνικοσοσιαλιστικού καθεστώτος γεννήθηκε στις 12 Ιανουαρίου 1893 στο Ρόζενχάιμ της Βαυαρίας. Κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο υπηρέτησε στο Πεζικό και στη συνέχεια ως πιλότος μαχητικού στο σμήνος του θρυλικού βαρόνου Μάνφρεντ φον Ριχτχόφεν, έλαβε μάλιστα τον σιδηρού σταυρό Α' τάξεως. Μετά τον πόλεμο συμμετείχε στην αντίσταση κατά της σοβιετο-

DETENTION REPORT		FBI number	
		SEX (1)	
Ring applicable		☒ M	☐ F
Surname: <u>GOERING</u>		Office use only	
First names: <u>HERMANN</u>			
Aliases:			
Civil Occupation: <u>Regular Army Officer</u>			
Nationality: <u>German</u>			
Do not write in shaded portions			
DATE OF BIRTH (3)	PLACE OF BIRTH (3a)	WEIGHT (3b)	
<u>2 JAN 1893</u>	<u>ROSENHEIM, BAVARIA</u>	<u>118 k</u>	

ποίηση της Γερμανίας, ως μέλος των Φράικορπς. Συνάντησε για πρώτη φορά τον Χίτλερ στα τέλη του 1922 στο Μόναχο. Συμμετείχε στο κίνημα του Μονάχου του Νοεμβρίου 1923. Μετά την αποτυχία του κινήματος διέφυγε στη Σουηδία και Αυστρία και επανήλθε στη Γερμανία το 1926, μετά τη νομιμοποίηση του NSDAP. Ήταν από τους πρώτους εκλεγμένους Εθνικοσοσιαλιστές βουλευτές στο Ράιχσταγκ και το 1932 ανέλαβε τα καθήκοντα του Προέδρου του. Ο Γκέρινγκ διεκρίθη ως οργανωτής της Γκεστάπο και πολύ περισσότερο ως οργανωτής της νέας γερμανικής Αεροπορίας, της περίφημης Λουφτβάφε. Λέγεται ότι τις πρώτες μέρες της δίκης της Νυρεμβέργης δήλωσε «Εμένα δεν θα με κρεμάσουν ποτέ στη Νυρεμβέργη». Υπερασπίστηκε επάξια τον τίτλο του Στρατάρχη και δευτέρου τη τάξη στην ιεραρχία της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας. Οι Σύμμαχοι όντως δεν μπόρεσαν να κρεμάσουν τον Γκέρινγκ αφού αυτός στις 15 Οκτωβρίου 1946 αυτοκτόνησε με αιπούλα υδροκυ-

αίου. Ομοίως δεν μπόρεσαν να κρεμάσουν τον υπουργό Εργασίας Ρόμπερτ Λέου ο οποίος είχε αυτοκτονήσει ένα χρόνο πριν, στις 24 Οκτωβρίου 1945, όπως επίσης και τον Γραμματέα του κόμματος Μάρτιν Μπόρμαν που κατεδικάστη εις θάνατον ερήμην. Δεν υπάρχει τάφος του.

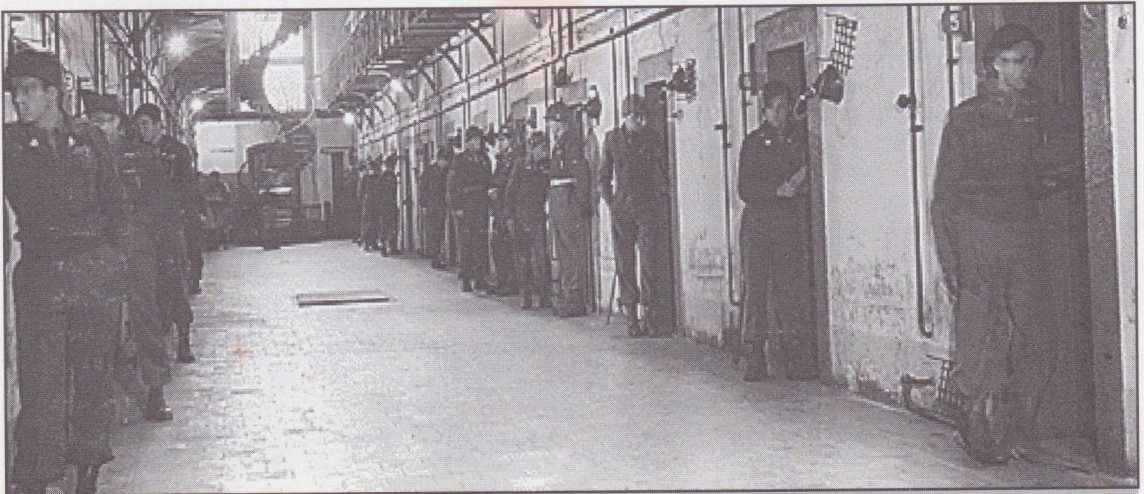
Ιωακείμ φον Ρίμπεντροπ

Υπουργός Εξωτερικών της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας. Γεννήθηκε στις 30 Απριλίου 1893. Υπηρέτησε στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο όπου διεκρίθη και παρασημοφορήθηκε με τον Σιδηρού Σταυρό Α' Τάξεως. Εντάχθηκε στο NSDAP το 1932 και γρήγορα έγινε έμπιστος του Χίτλερ. Ησχολήθη με την εξωτερική πολιτική παράλληλα με το επίσημο Υπουργείο Εξωτερικών για να χρησθεί υπουργός το 1938. Στις διπλωματικές του επιτυχίες περιλαμβάνονται τόσο το γερμανο-σοβιετικό σύμφωνο μη επιθέσεως του Αυγούστου 1939 όσο και η δημιουργία και σφυρηλάτηση του άξονα Βερολίνο-Ρώμη-Τόκιο. Παρέμεινε πιστός στις ιδέες του και στον Χίτλερ ακόμη και ως έγκλειστος στις φυλακές της Νυρεμβέργης. Ήταν ο πρώτος που ανέβηκε στο ικρίωμα στις 01:11 της 16ης Οκτωβρίου 1946 και οι τελευταίες του λέξεις ήταν: «Ο Θεός να σώσει τη Γερμανία. Εύχομαι η Γερμανία να ενωθεί και πάλι και ανατολή και δύση να συνεννοηθούν για την ειρήνη του κόσμου».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Βίλεμ Κάιτελ

Ο στρατηγός αρχηγός της Βέρμαχτ γεννήθηκε στις 22 Σεπτεμβρίου 1882. Υπηρέτησε ως αξιωματικός κατά τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο οπότε και τραυματίστηκε σοβαρά. Δραστηριοποιήθηκε από το 1929 ως το 1934 στην αναδιοργάνωση του γερμανικού στρατού και το 1935 εντάχθηκε στο Υπουργείο Στρατιωτικών. Τον Φεβρουάριο του 1938 ανέλαβε τα καθήκοντα του γενικού διοικητή των γερμανικών Ενόπλων Δυνάμεων, θέση που διετήρησε μέχρι το τέλος του πολέμου. Ικανός αξιωματικός

που παρέμεινε πιστός και αυτός στον Χίτλερ ήταν ο δεύτερος που ανέβηκε υπερήφανος στο ικρίωμα. Οι τελευταίες του λέξεις πριν τον σφίξει η αγχώνη, ήταν: «Παρακαλώ το Θεό να λυπηθεί το γερμανικό λαό. Πριν από μένα πέθαναν πάνω από δυο εκατομμύρια... Τώρα ακολουθώ τα παιδιά μου...».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Ερνεστ Κάλτενμπρίνερ

Αυστριακός Εθνικοσοσιαλιστής ηγέτης, γεννήθηκε στις 4 Οκτωβρίου 1903 κοντά στη γενέτειρα του Χίτλερ και ακολούθησε την οικογενειακή παράδοση, σπουδάζοντας Νομικά. Το 1932 εντάχθηκε στο αυστριακό εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα και το 1935 έγινε αρχηγός των αυστριακών SS. Στις 30 Ιανουαρίου 1943, μετά τη δολοφονία του Χάιντριχ, ανέλαβε διοικητής του κεντρικού γραφείου ασφαλείας του Ράιχ, παίρνοντας έτσι την υπ' αριθμόν 2 θέση, μετά τον Χίμλερ, στα SS. Σε ηλικία 43 ετών ανέβηκε στο ικρίωμα για να κρεμαστεί από τους Συμμάχους, και οι τελευταίες του λέξεις ήταν: «Γερμανία, καλή σου τύχη». Κατά τη διάρκεια της δίκης υπερασπίστηκε τον εαυτό του λέγοντας «Αγάπησα την Πατρίδα και το Λαό μου, και είμαι αθώος για τα εγκλήματα που με κατηγορείτε».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ

Μετά τον Κάλτενμπρίνερ στο ικρίωμα θα ανέβει ένας από τους μεγάλους εθνικοσοσιαλιστές ηγέτες, ο Αλφρεντ Ρόζενμπεργκ, μέλος του κόμματος από τα πρώιμα χρόνια, και ένας από τους θεωρητικούς του Εθνικοσοσιαλισμού. Ο Ρόζενμπεργκ γεννήθηκε στην Εσθονία στις 12 Ιανουαρίου 1893 από Εσθονό πατέρα και Λιθουανή μητέρα. Έλαβε το πτυχίο του μηχανικού από το Κολέγιο Τεχνολογίας της Ρίγα. Έγινε γερμανός πολίτης και εγκαταστάθηκε στο Μόναχο του 1920. Εκεί γνωρίστηκε με τον Χίτλερ ο οποίος τον όρισε αρχισυντάκτη της εφημερίδας του κόμματος «Λαϊκός Παρατηρητής». Εχρίσθη αναπληρωτής του Χίτλερ κατά τη διάρκεια των διωγμών που ακολούθησαν την αποτυχία του κινήματος στο Μόναχο το 1923. Ίδρυσε τον εκδοτικό οίκο του Γερμανικού Λαού το 1926 που εξέδιδε το μηνιαίο περιοδικό «Ο παγκόσμιος Αγών». Το 1930 εξέδωσε το περίφημο έργο του «Ο Μύθος του 20ού αιώνα» το οποίο έγινε το νο 2 σε πωλήσεις βιβλίο στη Γερμανία μετά το «Ο Αγών μου» του Αδόλφου Χίτλερ. Ο Ρόζενμπεργκ ήταν πολυγραφότατος, γνώστης της Ιστορίας, των φυλετικών ζητημάτων και των διαφόρων πολιτισμών και παρ' όλες τις αντιρρήσεις αλλά και τα διάφορα επίμαχα σημεία του έργου του «Ο Μύθος του 20ού αιώνα» συνετέλεσε

τα μέγιστα στη διαμόρφωση της σύγχρονης εθνικοσοσιαλιστικής ιδεολογίας. Το 1934 του ανετέθη η ευθύνη για την εκπαίδευση όλων των μελών του κόμματος στην Εθνικοσοσιαλιστική ιδεολογία. Τον Ιούλιο του 1941 ο Χίτλερ τον διόρισε Υπουργό των Ανατολικών Εδαφών. Παρέμεινε πιστός στις ιδέες του και κατά τη διάρκεια του εγκλεισμού του στη Νυρεμβέργη συνέγραψε τα απομνημονεύματά του. Πιστός στις αντιιουδαϊκές του πεποιθήσεις, λίγο πριν το θάνατό με μια υποτιμητική κίνηση του κεφαλιού του αποδιώξε τους ιερείς.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Χανς Φρανκ

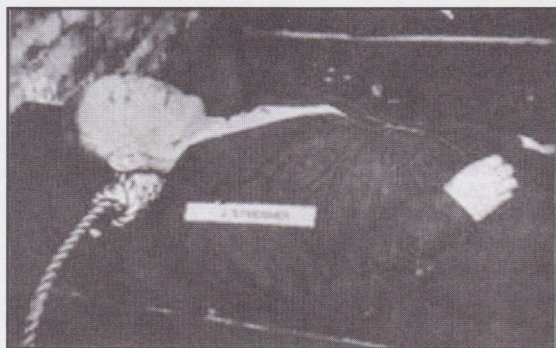
Ο πρώην διοικητής της Πολωνίας γεννήθηκε στις 23 Μαΐου 1900 και μόλις που πρόλαβε για ένα χρόνο να πολεμήσει στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, λόγω του νεαρού της ηλικίας του. Ήταν μέλος των Φράικორπς στο Μόναχο το 1919 και εντάχθηκε από νωρίς στο NSDAP. Ήταν δικηγόρος και υπερασπίστηκε τα μέλη των Ταγμάτων Εφόδου στις χιλιάδες δίκες που διεξήχθησαν μεταξύ 1925 και 1933. Ανέλαβε προσωπικός δικηγόρος του Χίτλερ, και υπουργός άνευ χαρτοφυλακίου το 1934.

Δεν άντεξε το βάρος της συκοφαντίας και των ψευδοντοκουμένων που παρουσίασαν οι Σύμμαχοι στη δίκη της Νυρεμβέργης και παρεδόχθη την ενοχή του. Απηγχονίσθη αμέσως μετά τον Ρόζενμπεργκ, προσηυχόμενος και ζητώντας συγχώρεση.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Βίλεμ Φρικ

Την τραγική νύχτα των εκτελέσεων ακολούθησε ο Βίλεμ Φρικ, δικαστής και εθνικοσοσιαλιστής ηγέτης που γεννήθηκε στο Παλατινάτο στις 12 Μαρτίου 1877. Εμπιστος του Χίτλερ από τα πρώιμα χρόνια, έλαβε το διδακτορικό του από το Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης. Δεν πολέμησε στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο λόγω της κλονισμένης υγείας του και των αναπνευστικών προβλημάτων που αντιμετώπιζε. Συμμετείχε στο κίνημα του Μονάχου στις 8-9 Νοεμβρίου 1923 με εντολή να καταλάβει το κτίριο της Αστυνομίας. Ακολούθησε τον Χίτλερ και τους άλλους επαναστάτες στους δρόμους του Μονάχου, και μετά την αποτυχία του κινήματος καταδικάστηκε

σε 15μηνη φυλάκιση, ποινή η οποία ανεστάλη το 1924, για να ξανααναλάβει τα καθήκοντά του στην Αστυνομία και την εγκληματολογική υπηρεσία. Ασχολήθηκε με εσωτερικά θέματα και παγίωσε τη θέση του Εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος στη Θουρηγκία. Με δικές του ενέργειες ιδρύθηκε έδρα Κοινωνικής Ανθρωπολογίας στο

Πανεπιστήμιο της Λένης θέση που κατέλαβε ο μεγάλος φυλετιστής καθηγητής Χανς Γκύντερ. Μετά την άνοδο του Χίτλερ στην εξουσία ανέλαβε υπουργός των Εσωτερικών και βοήθησε στην παγίωση των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών απ' άκρου εις άκρον στη Γερμανία. Το Σεπτέμβριο του 1935 εισηγήθηκε τους περίφημους Νόμους της Νυρεμβέργης κατά τη διάρκεια του ετησίου συνεδρίου του κόμματος. Οι φυλετικοί Νόμοι της Νυρεμβέργης επαναπροσδιόρισαν την έννοια του γερμανού πολίτη και στάθηκαν φραγμός στις εβραϊκές δραστηριότητες και στις επιμειξίες. Η ιδεολογία του Φρικ, θα μπορούσε να συνοψισθεί στη φράση του «Σωστό είναι ό,τι ωφελεί τον γερμανικό λαό, λάθος είναι ό,τι τον βλάπτει».

Ο αφανής εθνικοσοσιαλιστής γραφειοκράτης κρεμάστηκε από τους νικητές του πολέμου στη Νυρεμβέργη. Οι τελευταίες του λέξεις ήταν «Ζήτω η αιώνια Γερμανία».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Ιούλιος Στράιχερ

Στην αίθουσα των εκτελέσεων φέρνουν τον εθνικοσοσιαλιστή ηγέτη Ιούλιο Στράιχερ. Είναι εξαγριωμένος και προσπαθούν να του δέσουν τα χέρια. Ανεβαίνει μόνος του στο ικρίωμα και κραυγάζει : «Χάιλ Χίτλερ!». Έχει εκδιώξει και αυτός τους παπάδες. Ο μεγάλος εθνικοσοσιαλιστής και αντισιμίτης Ιούλιος Στράιχερ γεννήθηκε σε ένα χωριό της Άνω Βαυαρίας στις 12 Φεβρουαρίου 1885. Πολέμησε ως εθελοντής δεκανέας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο και τιμήθηκε με τον σιδηρού σταυρό Α' και Β' Τάξεως. Μετά τον πόλεμο δραστηριοποιείται πολιτικά και το 1919 ιδρύει δικό του πολιτικό κόμμα, εθνικιστικό και αντισιμιτικό. Το 1921 εντάσσεται πλήρως στο NSDAP και ακολουθεί τον αγώνα του Χίτλερ. Το 1923 εκδίδει δική του εφημερίδα την «Der Sturmer» η οποία είναι η πιο βίαια αντισιμιτική εφημερίδα στη Γερμανία. Το 1925 εκλέγεται στο τοπικό κοινοβούλιο της Φραγκονίας. Το 1928 λόγω της πολιτικής του δραστηριότητας εκδιώκεται από το επάγγελμα του δασκάλου που ασκούσε. Ως «Γκαουλάιτερ» του

κόμματος στη Νυρεμβέργη συνεισφέρει σε ψήφους και οργάνωση στο κόμμα τόσο ώστε η πόλη να γίνει η μητρόπολη των εθνικοσοσιαλιστικών ιδεών και τόπος τελέσεως των ετήσιων κομματικών συνόδων. Το 1933 εκλέγεται βουλευτής στο Ράιχσταγκ, εντάσσεται στα SS και αποδυναμώνει την θέση των Εβραίων στην περιοχή του. Υπήρξε θερμός υποστηρικτής των Νόμων της Νυρεμβέργης του 1935 και η αντιουδαϊκή δραστηριότητά του ήταν τέτοια ώστε πολλές φορές κείμενά του στην εφημερίδα του και αλλού να λογοκρίνονται. Παρέμεινε πιστός στον Χίτλερ, δεν ανεγνώρισε τη νομιμότητα του δικαστηρίου και ονόμασε τη διαδικασία των εκτελέσεων «ιουδαϊκή φιάστα του Πουρίμ».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Φριτς Ζάουκελ

Γεννήθηκε στις 27 Οκτωβρίου 1894 και εργάστηκε ως ναυτικός στο εμπορικό ναυτικό. Εντάχθηκε στο NSDAP από τα πρώιμα χρόνια και το 1927 ανέλαβε «Γκαουλάιτερ» της Θουρηγκίας. Το 1933 εξελέγη βουλευτής στο Ράιχσταγκ και ασχολήθηκε με θέματα εργασίας, κυρίως σε ό,τι αφορούσε τον επανεξοπλισμό της Γερμανίας. Πιστός και καλός οικογενειάρχης, ήταν πατέρας δέκα παι-

διών, εκ των οποίων δύο σκοτώθηκαν κατά τη διάρκεια του πολέμου. Οι τελευταίες του λέξεις ήταν «Ο Θεός να προστατεύει τη Γερμανία και να την κάνει ξανά μεγάλη. Ο Θεός να προστατεύει την οικογένειά μου».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Αλφρεντ Γιοντλ

Ο δεύτερος αξιωματικός που κρεμάστηκε στη μεγάλη δίκη της Νυρεμβέργης (γιατί ακολούθησαν εκατοντάδες δίκες και καταδίκες, πέρα από αυτήν των «πρωταγώνων»), γεννήθηκε στις 10 Μαΐου 1890 από μεγάλη οικογένεια διανοουμένων, φιλοσόφων και αξιωματικών. Πίστεψε στον Χίτλερ και έγινε σύμβουλος του σε θέματα στρατηγικής. Στην κυβέρνηση του Ναυάρχου Νταινιτς που όρισε ο Χίτλερ να τον διαδεχθεί ανέλαβε αρχηγός του Γενικού Επιτελείου και ήτο ένας από τους υπογρά-

φαντες την Συνθήκη παράδοσης στις 8 Μαΐου 1945. Ανέβηκε στο ικρίωμα περήφανος και αυτοκυριαρχημένος, προφέροντας τέσσερις μόνο λέξεις: «Σε χαιρετώ Γερμανία μου».

Δεν υπάρχει τάφος του.

Αρτουρ Ζέις-Ινκουαρτ

Ο αυστριακός εθνικοσοσιαλιστής ηγέτης γεννήθηκε στη Βοημία στις 22 Ιουλίου 1892. Συμμετείχε με τους τυφεκιοφόρους του Τυρόλου στον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, οπότε και τραυματίστηκε σοβαρά. Ήταν θιασώτης της ενώσεως των Γερμανών Αυστρίας και Γερμανίας και, χωρίς να είναι επισήμως μέλος του αυστριακού εθνικοσοσιαλιστικού κόμματος, βοήθησε στην ισχυροποίησή του και στις δραστηριότητές του. Ο Ινκουαρτ ανέλαβε τον Φεβρουάριο του 1938 υπουργός των Εσωτερικών της αυστριακής κυβέρνησης του Φον Σούσνικ, μετά την παραίτηση του οποίου ήταν αυτός που παρέδωσε την περιοχή της Αυστρίας στη μεγάλη Γερμανία. Μέχρι τον Απρίλιο του 1939 ήταν κυβερνητικός Διοικητής για την περιοχή της Αυστρίας και αργότερα ανέλαβε τη θέση του Κυβερνήτη της Ολλανδίας. Ο Χίτλερ τον διόρισε στη διάδοχη κυβέρνηση Νταϊνιτς ως υπουργό Εξωτερικών. Τα ξημερώματα της 16ης Οκτωβρίου 1946 η καταπακτή άνοιξε για τελευταία φορά για να δεχθεί το άψυχο σώμα του Ζέις-Ινκουαρτ. Το ρολόι έδειχνε λίγο πριν τις τρεις το πρωί. Η βρώμικη δουλειά των δημίων είχε ολοκληρωθεί.

Δεν υπάρχει τάφος του.

Η βαρβαρότητα και το μίσος των Συμμάχων ενάντια στον Εθνικοσοσιαλισμό δεν θα κοπάζει με την πάροδο των ετών. Σαράντα ολόκληρα χρόνια μετά το στήσιμο της κρεμάλας στη Νυρεμβέργη, με το ίδιο τελετουργικό (δια στραγγαλισμού) θα δολοφονήσουν τον υπέργηρο έγκλειστο των φυλακών Σπαντάου, Ρούντολφ Ες, στις 17 Αυγούστου 1987. Ο πόλεμος όμως δεν τερματίστηκε το 1945, και ούτε η δικαιοσύνη αποδόθηκε στη Νυρεμβέργη του 1946. Γενιές μετά, τα εγγόνια και τα δισέγγονα αυτών που έπεσαν στην ευρωπαϊκή σύρραξη, άσχετα σε ποιο στρατόπεδο ανήκαν οι παππούδες τους, αφυπνίζονται, αντιστέκονται και δικαιούνται να γνωρίζουν. Η ίδια βαρβαρότητα των Αμερικανοσοβιετικών συνεχίζεται και στις μέρες μας όχι μόνο όταν σέρνουν υπέργηρους αξιωματικούς ή στρατιώτες της Εθνικοσοσιαλιστικής Γερμανίας, αλλά και όταν αυτοί επιχειρούν και διεξάγουν παρωδίες δικών με προκάλυμμα διεθνείς οργανισμούς που αυτοί ελέγχουν, ή με στημένες δίκες από επιτηρούμενες και καθοδηγούμενες τοπικές κυβερνήσεις-προτεκτοράτα. Χαρακτηριστική η περίπτωση του Σέρβου ηγέτη Σλόμπουταν Μιλόσεβιτς και του Ιρακινού ηγέτη Σαντάμ Χουσεϊν.

Ήσαν άραγε οι «καλοί» αυτοί που κρέμασαν τους «κακούς»; Η μήπως η πραγματική Ιστορία κρύβει άλλες αλήθειες;

"Δεν υπερασπίζομαι ενάντια σε κατηγορούς, στους οποίους δεν δίνω το δικαίωμα να κατηγορήσουν εμένα και τους συμπατριώτες μου. Δεν ασχολούμαι με κατηγορίες, οι οποίες αποτελούν θέματα εσωτερικά των Γερμανών και επομένως δεν αφορούν τους ξένους. Δεν προβάλλω καμία αντίρρηση ενάντια στις εκφράσεις, οι οποίες στρέφονται κατά της τιμής μου και της τιμής ολόκληρου του γερμανικού λαού. Αντιθέτως, θεωρώ τις κατηγορίες αυτές των αντιπάλων μου τιμή. Είχα την τύχη να δράσω πολλά χρόνια της ζωής μου κάτω από την ηγεσία του μεγαλύτερου γιου που έβγαλε ο λαός μου στα χίλια χρόνια της ιστορίας του. Ακόμη και αν μπορούσα, δεν θα ήθελα να σβήσω τα χρόνια αυτά από την ύπαρξή μου. Είμαι ευτυχισμένος γνωρίζοντας ότι εκπλήρωσα την υποχρέωσή μου απέναντι στο λαό μου, την υποχρέωση μου ως Γερμανός, εθνικοσοσιαλιστής και πιστός σύντροφος του ηγέτη μου. Δεν μετανιώ τίποτα. Εάν βρισκόμουν πάλι στην αρχή, θα ενεργούσα πάλι καθώς ενέργησα, ακόμα κι αν ήξερα ότι στο τέλος θα βρω τον θάνατο στις φλόγες. Δεν έχει σημασία τι θα κάνουν οι άνθρωποι, αφού κάποτε θα βρεθώ μπροστά στο δικαστήριο της αιωνιότητας. Μόνο απέναντί του λαμβάνω ευθύνη και ξέρω πως θα αθωωθώ."

RUDOLPH HESS - Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΔΗΛΩΣΗ

DAVID DUKE

Ένα προφητικό κείμενο πριν την εισβολή στο Ιράκ

[επιμέλεια: Αρτέμης Μ.]

«Δεν είναι το πετρέλαιο! Είναι το Ισραήλ! Είναι το Ισραήλ και οι σιωνιστές ανά τον κόσμο που κρύβονται πίσω από αυτόν τον πόλεμο.»

«...Η κύρια διαφορά μεταξύ των Παλαιστινίων της Δυτικής Όχθης και του μέσου Αμερικανού είναι ότι ο μέσος Αμερικανός δεν γνωρίζει ότι το έθνος του τελεί υπό κατοχή.»

Ο David Ernest Duke είναι πρώην μέλος των Ρεπουμπλικάνων του οίκου των αντιπροσώπων της Λουιζιάνας. Παρουσιάστηκε σαν υποψήφιος για τα προεδρικά έδρανα και για τους Δημοκρατικούς και για τους Ρεπουμπλικάνους. Το 1967, έγινε μέλος και στην συνέχεια «μέγας μάγιστρος των Ιπποτών της Ku Klux Klan». Υποστήριξε την ατίωστροφή του στείρου ρατσιστικού παρελθόντος της οργάνωσης, ασκώντας συνεχώς πιέσεις ώστε να ενστερνιστεί τον λευκό φυλετισμό. Ο ίδιος ισχυρίζεται πως δεν είναι ρατσιστής αλλά δηλώνει φυλετικά συνειδητοποιημένος μιας και «όλοι οι άνθρωποι έχουν το βασικό ανθρώπινο δικαίωμα να συντηρήσουν την φυλετική τους καταγωγή» θεωρώντας σαν πλαίσιο αναφοράς του τον φυλετικό διαχωρισμό (separatism).

Έχει συγγράψει τα βιβλία: «My Awakening» και «Jewish Suprematism».

www.davidduke.com

«Μόλις επέστρεψα από το Μπαχρέιν και το Κατάρ. Στο Κατάρ, εμφανίστηκα σε ένα από το μεγαλύτερο δορυφορικό κανάλι τηλεθέασης, το Al Τζαζίρα. Ένα ακροατήριο 70 εκατομμυρίων περίπου με είδαν και με άκουσαν να εκθέτω τους σιωνιστές ρατσιστές προδότες της αμερικάνικης κυβέρνησης, οι οποίοι ξεπούλησαν την Αμερική στο Ισραήλ. Καταπατώντας το αμερικάνικο Σύνταγμα, το εβραιοκρατούμενο Στέιτ Ντιπάρτμεντ αντέδρασε για την εκεί παρουσία μου και προσπάθησε να καταστείλει το δικαίωμα έκφρασης μου που έχω ως αμερικάνος πολίτης. Περισσότερα γι' αυτό το θέμα θα διαβάσετε στη συνέχεια, αλλά πρώτα θα ήθελα να στραφώ στα μεγάλα ψέματα για τον επικείμενο πόλεμο στο Ιράκ, το ψέμα αυτό είναι ότι πίσω από τον πόλεμο κρύβεται δήθεν το ενδιαφέρον για το πετρέλαιο και όχι οι σιωνιστές.

Οι σιωνιστές είναι αυθεντίες στο να εξαπατούν. Όπως ακριβώς κάνουν οι εμπορικοί κολοσσοί με τις πωλήσεις τους, χρησιμοποιώντας δολώματα, έτσι και μερικοί από τα εβραιοκρατούμενα ΜΜΕ διέδωσαν την ιδέα ότι ο πόλεμος στο Ιράκ γίνεται για το πετρέλαιο. Κάποιος ειδήμων και κατά του πολέμου υιοθέτησε αυτή τη θεωρία και δημοσίευσε σαν κύριο τίτλο: πρόκειται για το πετρέλαιο ηλίθιε!

Αυτό επινοήθηκε πολύ απλά για να απομακρυνθεί το βάρος των κατηγοριών του πολέμου από το Ισραήλ και την επιρροή του στην Αμερική. Οι υπέρμαχοι του πολέμου θέλουν πάρα πολύ ανυπόμονα αυτόν τον πόλεμο ΟΧΙ για να παρουσιάσουν αυτόν ως αποτέλεσμα της εβραϊκής επιρροής και επιταγής και σαν προσπάθεια εξολόθρευσης των εχθρών του έναν προς ένα. Υποστηρίζοντας τον ισχυρισμό ότι ο πόλεμος γίνεται για το πετρέλαιο, πηγή ζωτική για την Αμερική και την Ευρώπη, υπαινίσσονται ότι κατά κάποιο τρόπο είναι οικονομικοί οι λόγοι της εισβολής στο Ιράκ, τόσο της Αμερικής όσο και της Ευρώπης. Συμπέρασμα είναι λοιπόν ότι ο πόλεμος θα μας επιτρέψει να ιδιοποιηθούμε το πετρέλαιο και αυτό θα είναι ευεργετικό για την οικονομία μας και τον απλό πολίτη. Βέβαια η ιδέα πως θα απλά θα αρπάξουμε το πετρέλαιο είναι κάτι το παράλογο. Όποιο καθεστώς κι αν είναι υπεύθυνο στο Ιράκ, θα πουλήσει το πετρέλαιο σε όλη την αγορά σε λογικές τιμές!

Πολλοί καλοπροαίρετοι κατά του πολέμου παραπλανήθηκαν με αυτή την τακτική και παπαγαλίζουν ότι ο πόλεμος γίνεται για το πετρέλαιο. Οι σχέσεις της οικογένειας Bush με την βιομηχανία πετρελαίου αναφέρεται συχνά σε αυτό το σενάριο. Και ειλικρινά, είναι χίλιες φορές ευκολότερο να μιλήσει κανείς στην

“

Μερικοί από τα εβραιοκρατούμενα ΜΜΕ διέδωσαν την ιδέα ότι ο πόλεμος στο Ιράκ γίνεται για το πετρέλαιο. Κάποιος ειδήμων και κατά του πολέμου υιοθέτησε αυτή τη θεωρία και δημοσίευσε σαν κύριο τίτλο: πρόκειται για το πετρέλαιο ηλίθιε!

”

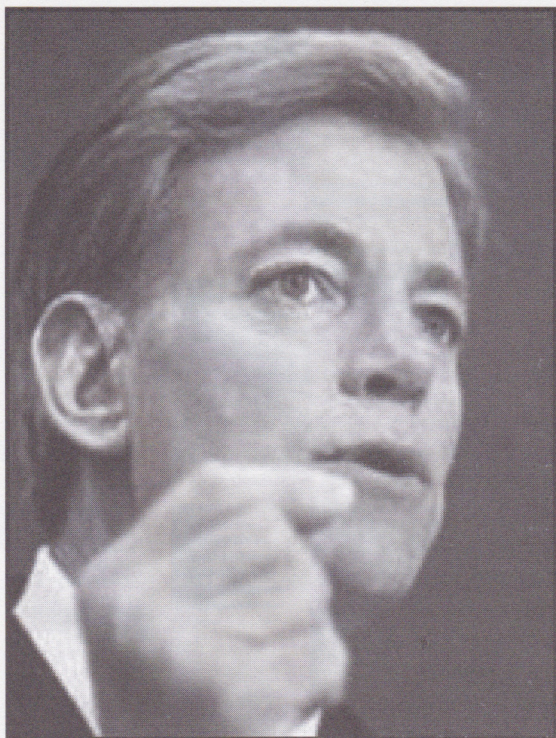
Αμερική για τις συνωμοσίες των εταιριών πετρελαίου από το να μιλήσει για τις μεγαλύτερες και πιο προφανείς συνωμοσίες των σιωνιστών. Μίλησε για τις συνωμοσίες περί πετρελαίου και θα σε χαρακτηρίσουν λαθεμένο, κανείς όμως δεν θα σε κατηγορήσει για την μεγαλύτερη βλασφημία της εποχής μας, την πιο διαβολική από όλες τις αιρέσεις: τον λεγόμενο «αντισημιτισμό».

«Οι εταιρείες πετρελαίου δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον στην ανατροπή του Σαντάμ»

Οι εταιρείες πετρελαίου δεν έχουν κανένα ενδιαφέρον στην ανατροπή του Σαντάμ. Εάν η Ευρώπη και η Αμερική θέλουν το ιρακινό πετρέλαιο και μάλιστα σε καλές τιμές, μπορούμε εύκολα να το πετύχουμε, δίνοντας τέλος στις επιβεβλημένες κυρώσεις κατά του Ιράκ και επιστρέφοντας στην αρκετά οικεία και φιλική σχέση που είχαμε πριν τον πόλεμο στον Περσικό Κόλπο. Κι επιπλέον εάν απαιτούσαμε από τα Ηνωμένα Έθνη επιθεωρήσεις και αφοπλισμούς ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΥΟ, Ιράκ και Ισραήλ, των όπλων μαζικής καταστροφής, **ξαφνικά το Ισραήλ θα παραιτούταν από τις διεκδικήσεις του στο Ιράκ γιατί εμπλέκεται πολύ περισσότερο στα παράνομα όπλα μαζικής καταστροφής απ' ότι το Ιράκ.** Το Ιράκ έχει εγκεκριμένες επιθεωρήσεις. Δεν μπορώ να φανταστώ ποτέ το Ισραήλ να κάνει κάτι τέτοιο.

Από την άλλη, μια αλλαγή καθεστώτος θα διέυρνε σίγουρα τις αντλίες πετρελαίου, αλλά μετά την αλλαγή δεν θα υπήρχε κανένα απολύτως κίνητρο να διαπραγματευτούμε τόσο αποτελεσματικά την τιμή του πετρελαίου όσο με την κυβέρνηση του Σαντάμ. Το Ιράκ αυτήν την στιγμή έχει πολύ ισχυρό κίνητρο να διαπραγματευτεί μια πολύ καλή τιμή του πετρελαίου για μας. Εάν αλλάξει το καθεστώς, το κίνητρο χάνεται. Κοιτάξτε την σύγχρονη ιστορία.

Βεβαίως δεν μπορούμε και δεν θα εξαναγκάσουμε το νέο καθεστώς να μας προσφέρει καλή συμφωνία για την τιμή του πετρελαίου. Όπως πάντα, σε φυσιολογικές εποχές το πετρέλαιο θα αγοράζονταν και θα πωλούνταν στην διεθνή αγορά πετρελαίου. Τώρα όμως φυσικά, μια ιδιαίτερη περίπτωση, η Αμερική έχει πολύ μεγάλο όφελος να διαπραγματευτεί με τον Σαντάμ Χουσεΐν: μια συμφωνία που δε θα μπορούσε να αρνηθεί!

«Ο πόλεμος στο Ιράκ θα μπορούσε να αποβεί καταστροφικός»

Σε αμοιβαία σχέση της ευρωπαϊκής και αμερικανικής οικονομίας ο πόλεμος στο Ιράκ θα μπορούσε να αποβεί καταστροφικός. Αυτήν την στιγμή οι οικονομίες μας είναι αδύναμες και παλεύουν για επιβίωση. Το προσωρινό «αγκάθι» στις τιμές του πετρελαίου και οι τεράστιες δαπάνες για την διεξαγωγή ενός τέτοιου πολέμου μπορεί να καταστρέψει την εύθραυστη οικονομία μας και να μας ωθήσει σε οικονομική ύφεση παγκοσμίως. Ίσως περισσότερο σημαντικά, μια αμερικανική εισβολή θα έριχνε λάδι στην ολοένα και μεγαλύτερη φωτιά της τρομοκρατίας σε κάθε σημείο της Μέσης Ανατολής. Ήδη έχουμε μάθει το μάθημά μας πως η τρομοκρατία μπορεί να έχει φοβερό αντίκτυπο όχι μόνο σε ανθρώπινες ζωές

αλλά και στην οικονομία μας. Κοιτάξτε τι έχει γίνει στις τουριστικές επιχειρήσεις και το κυματώδες της αποτέλεσμα στο φάσμα ολόκληρης της οικονομίας μας.

Μια σημείωση ακόμα, εάν οι Δυτικές οικονομίες και επιχειρήσεις υποφέρουν τότε οι μεγαλύτεροι καταναλωτές πετρελαίου και μορφές ενέργειας σχετικές με αυτό υποφέρουν επίσης. Έτσι οι διεκδικήσεις της οικονομίας μας για το πετρέλαιο, και αν καταναλώνεται λιγότερο πετρέλαιο, οι τιμές πέφτουν περαιτέρω και πάλι οι εταιρείες πετρελαίων ζημιώνονται. Και ας μην ξεχνάμε ότι οι περισσότερες εταιρείες πετρελαίων είναι εντελώς διαφοροποιημένες. Έχουν τεράστιο όγκο επενδύσεων σε όλες τις μορφές επιχειρήσεων σε Ευρώπη και Αμερική. Θα καταστραφούν κι αυτές λοιπόν από μια αδύναμη οικονομία.

Πριν παπαγαλίσετε την πλαστή διάδοση ότι οι εταιρείες πετρελαίων θέλουν αυτόν τον πόλεμο, σκεφτείτε όλα τα παραπάνω γεγονότα. Εάν μια επικείμενη επίθεσή μας στο Ιράκ προκαλέσει ολοκληρωτικές επαναστάσεις σε ολόκληρο τον Αραβικό κόσμο, τι θα συμβεί στα δισεκατομμύρια δολαρίων που επένδυσαν οι παρούσες εταιρείες πετρελαίων στην Μέση Ανατολή όπως για παράδειγμα στην Σαουδική Αραβία, όπου οι Δυτικές επιχειρήσεις έχουν κάνει τεράστιες επενδύσεις; Είναι συμφέρων γι' αυτές να κυριευθούν πιθανώς οι επιχειρήσεις τους από μια νέα ριζοσπαστική, αντιαμερικανική κυβέρνηση; Όχι βέβαια, δεν είναι το πετρέλαιο ηλίθιο! Είναι το Ισραήλ! Είναι το Ισραήλ και οι σιωνιστές ανά τον κόσμο που κρύβονται πίσω από αυτόν τον πόλεμο.

Είναι οι προδότες της κυβέρνησης των ΗΠΑ και των ΜΜΕ που θα θυσιάσουν αμερικάνικες ψυχές, που θα θυσιάσουν την ασφάλεια και οικονομική σταθερότητα με σκοπό να υποστηρίξουν τις εγκληματικές ενέργειες του Ισραήλ και του μαζικού δολοφόνου πρωθυπουργού του, Αριέλ Σαρόν.

Όπως επανειλημμένως έχω αποδείξει στην αναφορά μου, το Ισραήλ έχει διαπράξει πολιτική τρομοκρατίας ακόμη και στην ίδια την Αμερική. Μέχρι και η ίδια κυβέρνηση του Ισραήλ αναγκάστηκε να το παραδεχθεί επισήμως! Βέβαια τα εβραϊκά ΜΜΕ δεν αναφέρουν την σιωνιστική τρομοκρατία κατά της Αμερικής, δεν επιτρέπει καν στους αμερικάνους να θυμώσουν γι' αυτό και δεν εναντιώνεται στην ροή χρημάτων από την Αμερική στο Ισραήλ μετά την επίθεσή του εναντίον μας σκοτώνοντας και ακρωτηριάζοντας αμερικάνους ναύτες. Ακόμη και ο ίδιος ο γενικός γραμματέας της χώρας δήλωσε πως η επίθεση αυτή έγινε ξεκάθαρα εσκεμμένα κατά της Αμερικής!

Μετά τα τρομοκρατικά χτυπήματα του Ισραήλ κατά της Αμερικής και μετά την καταστροφή του κατασκοπικού δικτύου στην Ανατολική Ευρώπη από ισραηλινούς κατασκόπους όπως ο Jonathan Pollard, δισεκατομμύρια δολαρίων συνέχιζαν να διοχετεύονται από την Αμερική στο Ισραήλ!

Η ελεγχόμενη από τους σιωνιστές κυβέρνησή μας και τα ΜΜΕ δεν θα αναφέρουν καν την πληθώ-

“
Οι μόνοι που έχουν αληθινό ενδιαφέρον σε αυτόν τον πόλεμο είναι οι εβραίοι και οι καλοπληρωμένοι τους υπηρέτες, όπως ο George Bush! Πρέπει να συνεχίσουμε να ενημερώνουμε τον λαό μας πάνω σε αυτό το ουσιαστικό σημείο. Το σημαντικότερο ζήτημα της εποχής μας είναι η σιωνιστική επιρροή στα ΜΜΕ μας...
”

ρα αποδείξεων σχετικά με την επίθεση της 11ης Σεπτεμβρίου. Το παρατηρητήριο της Ιερουσαλήμ δήλωσε ξεκάθαρα την επόμενη μέρα ότι 4000 περίπου ισραηλινοί πολίτες νομίζονταν ότι βρίσκονταν στην περιοχή του Παγκόσμιου Εμπορικού Κέντρου. Υποτίθεται ότι πρέπει να πιστέψουμε αυτό το μοντέρνο θαύμα ισάξιο με αυτό του χωρισμού της Ερυθράς Θάλασσας. Υποψιαζόμαστε ότι ούτε μία ισραηλινή απώλεια είναι δυνατή χωρίς την προκαταβολική προειδοποίηση τουλάχιστον σε μερικούς από αυτούς. Οποιοσδήποτε σκέφτεται σοβαρά επί του θέματος και αναθεωρήσει τις αποδείξεις, θα μάθει για την προδοσία της 11ης Σεπτεμβρίου. Αλλά και πάλι τα ΜΜΕ και η κυβέρνηση δεν επιτρέπουν ποτέ να κοινό να εστιάσει σε αυτά τα ζητήματα.

Η εφημερίδα "Newsweek" χρονολογημένη 25 Νοεμβρίου συκοφάντησε την ομιλία μου στο Μπαχρέιν και την εμφάνισή μου στο αραβικό δορυφορικό δίκτυο. Παρακάτω ακολουθεί ένα απόσπασμα από τον εβραίο της δημοσιογράφο:

Αλλά οι αμερικανοί πράκτορες επιβλέπουν στενά τα προγράμματα που προβάλλει το Al Τζαζίρα, τα οποία πολλές φορές περιλαμβάνουν αντιαμερικανικές διαλέξεις και συνωμοτικές θεωρίες, πλασάροντάς τα σαν ειδήσεις. Ένα παράδειγμα επ' αυτού: στις 13

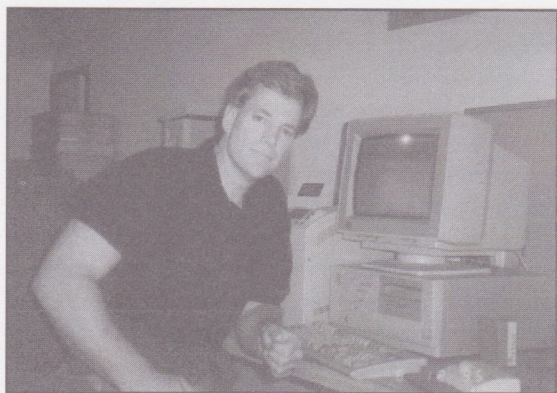
Δεκεμβρίου σε μια τηλεοπτική συνέντευξη εμφανίστηκε ο ιδρυτής και ηγέτης της Ku Klux Klan, David Duke, που παρουσιάστηκε ως πρώην βουλευτής από την Λουιζιάνα. Ο Duke ξόδεψε όλο τον τηλεοπτικό χρόνο για να εκφράσει ποικιλία ανακριβειών και αντισιμητικών πλαστών διαδόσεων αναφέροντας ότι το Ισραήλ καθυστέρησε να προειδοποιήσει για την 11η Σεπτεμβρίου και ότι οι ισραηλινοί προειδοποιήθηκαν 2 ώρες πριν τις επιθέσεις να εγκαταλείψουν τους δίδυμους πύργους. Το State Department εξέφρασε τις διαμαρτυρίες του σχετικά με την τηλεοπτική εκπομπή του David Duke.

Παρακάτω το άρθρο ομολογεί το απίστευτο γεγονός ότι η αμερικανική κυβέρνηση διαμαρτυρήθηκε για την εμφάνισή μου στο αραβικό δορυφορικό δίκτυο. Η ερώτησή μου είναι: **ποιος έδωσε την εξουσιοδότηση στο State Department να διαμαρτυρηθεί επισήμως κατά ενός αμερικανού πολίτη που κριτικάρει το Ισραήλ σε μια διεθνή τηλεοπτική εκπομπή;** Από τότε έχει η αμερικανική κυβέρνηση την αρμοδιότητα ή το δικαίωμα να καταπατεί το δικαίωμα ελευθερίας λόγου ενός αμερικανού πολίτη; Δεν είναι μια τέτοια προσπάθεια από την αμερικανική κυβέρνηση να καταστείλει την ελευθερία του λόγου μου προσπάθεια, ξεκάθαρη και οφθαλμοφανής, παραβίασης του καταστατικού χάρτη του αμερικανικού Συντάγματος;

Αφού μπορούν και προσπαθούν να καταπατήσουν το δικαίωμα ελευθερίας του λόγου μου, τότε μπορούν να το κάνουν και σε οποιονδήποτε άλλο πολίτη. Μπορούν να το κάνουν σε οποιονδήποτε τολμήσει να ξεσκεπάσει τα εγκλήματα του Ισραήλ. Φυσικά αυτό που φοβούνται οι σιωνιστές είναι το ξεσκέπασμα της αντιαμερικανικής προδοσίας που διαπράττεται από την ίδια την κυβέρνηση! Όταν μάθουν οι αμερικάνοι την γυμνή αλήθεια γι' αυτή τη προδοσία θα έχουν να απολογηθούν και να πληρώσουν πάρα πολλά.

Η Newsweek ανέφερε επίσης πως ξεσκεπάζοντας την προδοσία της 11ης Σεπτεμβρίου, είναι πράξη, σας την παραθέτω αυτολεξεί, αντισιμητική πλαστή διάδοση. Όταν οι σιωνιστές στον αμερικανικό τύπο προτείνουν και προβάλλουν την επίσημη ανάμειξη Σαουδαράβων σχετικά με την 11η Σεπτεμβρίου, αυτό δεν είναι πρόβλημα. Μάλιστα γίνεται μια ομαδική επίθεση από τον ελεγχόμενο τύπο στην Αμερική κατά της Σαουδικής Αραβίας επειδή ένας Σαουδάραβας πρίγκιπας βοήθησε οικονομικά για να πληρώσει τα ιατρικά έξοδα μιας τραυματισμένης συμπατριώτισσάς του. Προέκυψε ότι ήταν η σύζυγος ενός Σαουδάραβα που υποτίθεται ότι είχε αργότερα

σχέση με την αεροπειρατεία. Ακόμη και αυτό δεν αποδεικνύει εξ αποστάσεως κάποια επίσημη ανάμειξη Σαουδαράβων με τα γεγονότα της 11ης Σεπτεμβρίου, κανένας όμως δημοσιογράφος δεν αναφέρεται στην υποτιθέμενη ανάμειξη της Σαουδικής κυβέρνησης στην 11η Σεπτεμβρίου ως «αντιαραβική» ή ως «αντισιμητική» (οι Άραβες φυσικά και αποτελούν σημερινή φυλή). Εάν όμως τολμάς και μιλάς ανοιχτά για τα αμέτρητα αποδεικτικά στοιχεία της τρομοκρατίας του Ισραήλ κατά της Αμερικής στο παρελθόν, τότε αυτομάτως χαρακτηρίζεσαι «αντισιμητής», ίσως η πιο μισητός και βαρύς τίτλος που μπορεί να απονεμηθεί σε οποιονδήποτε άνθρωπο.

Η δύναμη των σιωνιστών είναι και μοναδική και τεράστια. Οι προδότες της Αμερικής τελικά προκάλεσαν την επίθεση στο Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο, οδηγώντας την Αμερική σε τυφλή υποταγή και υποστήριξη του εγκληματικού καθεστώτος του Ισραήλ και του Αριέλ Σαρόν. Τότε στις 11 Σεπτεμβρίου, μετά την προειδοποίηση αρκετών ισραηλινών πολιτών για την επικείμενη επίθεση, ισραηλινοί πράκτορες άφησαν προδοτικά να γίνει αυτή η φοβερή επίθεση για να υπηρετήσουν τους δικούς τους εγκληματικούς σκοπούς στη Μέση Ανατολή. Πράκτορες της Μοσάντ μέχρι και συλλήφθηκαν λίγο αργότερα αφού βιντεοσκοπούσαν χαμογελώντας κατά τη διάρκεια των επιθέσεων στο Παγκόσμιο Εμπορικό Κέντρο!

«Ο πόλεμος στο Ιράκ δεν είναι αμερικανικών συμφερόντων. Δεν αφορά καν το πετρέλαιο. Αφορά τους εβραίους!»

Και τώρα αυτοί οι προδότες χρηματοδοτούν και πιέζουν για μια μαζική κλιμάκωση για τον πόλεμο στο Ιράκ. Είναι ένας πόλεμος που θα πλήξει την Αμερική και μόνο από κάθε άποψη που μπορείτε να φανταστείτε. Θα καταστρέψει την οικονομία μας, την ασφάλειά μας, τις ελευθερίες μας. Ο πό-

λεμος στο Ιράκ δεν είναι αμερικανικών συμφερόντων, δεν είναι καν των συμφερόντων πετρελαίων. Δεν αφορά το πετρέλαιο, ηλίθιε! Αφορά τους εβραίους! Οι μόνοι που έχουν αληθινό ενδιαφέρον σε αυτόν τον πόλεμο είναι οι εβραίοι και οι καλοπληρωμένοι τους υπηρέτες, όπως ο George Bush!

Πρέπει να συνεχίσουμε να ενημερώνουμε τον λαό μας πάνω σε αυτό το ουσιώδες σημείο. Το σημαντικότερο ζήτημα της εποχής μας είναι η σιωνιστική επιρροή στα ΜΜΕ μας, στις κυβερνήσεις μας, στην οικονομία μας, στην κουλτούρα μας και στο μέλλον μας. Μας κατευθύνουν στην απόλυτη καταστροφή. Δεν είναι μόνο η Παλαιστίνη που έχει καταληφθεί από τους εβραίους, είναι και η Νέα Υόρκη και η Ουάσινγκτον. Δεν είναι μόνο η Δυτική Όχθη του Ιορδάνη ποταμού που κατέχουν, είναι και Ανατολικά του ποταμού Πότομακ! Είπα στην αραβική τηλεόραση ότι η κύρια διαφορά μεταξύ των Παλαιστινίων της Δυτικής Όχθης και του μέσου Αμερικανού είναι ότι ο μέσος Αμερικανός δεν γνωρίζει ότι το έθνος του τελεί υπό κατοχή.

Εάν πράγματι πιστεύετε στην ελευθερία και τη δικαιοσύνη, θα ενταχθείτε μαζί μου στον πόλεμο κατά της εξουσίας τους. Θα συνεχίσω να λέω την αλήθεια για αυτό το θέμα όσο και αν η κυβέρνηση προσπαθεί να με δυσφημίσει και να με αποσιωπήσει. Συνειδητοποιώ, περισσότερο από καθένα άλλον, πως είναι μεγάλο ρίσκο να αντιτίθεσαι στην εξουσία τους αλλά δεν θα σταματήσω έως ότου καταφέρω έστω και λίγο να σταματήσω αυτή τη προδοσία κατά του αμερικανικού λαού. Και σαν αληθινός αμερικανός πατριώτης, δεν θα συμφωνήσω καθόλου στο να χρησιμοποιηθεί η χώρα μου τόσο ανήθικα για να υποστηρίξει τις εγκληματικές πολιτικές του Ισραήλ. Τώρα που ακόμη μπορούμε, ας σταματήσουμε αυτόν τον αντι-αμερικανικό πόλεμο, έναν πόλεμο που μόνο την Αμερική μπορεί να βλάψει, τον σιωνιστικό πόλεμο εναντίον του Ιράκ.

Δεν θα ξεσηκωθείτε μαζί μου για την αλήθεια και την δικαιοσύνη; Δεν θα ξεσηκωθείτε για την Αμερική;

Ειλκρινά, David Duke

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Το ότι το άρθρο αυτό του πρωτοπόρου αγωνιστή υπήρξε όντως προφητικό αποδεικνύουν τα γεγονότα. Γράφτηκε πριν την δεύτερη αμερικανική εισβολή στο Ιράκ και την κατοχή της χώρας. Μας έλεγαν πράγματι τότε ότι ο πόλεμος γίνεται για φθηνό πετρέλαιο. Μόνο που το πετρέλαιο τότε είχε 35 δολάρια το βαρέλι και σήμερα έχει ξεπεράσει τα 80!

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ

από Κατοικία των Θεών, Θυσία στο Μαμμωνά...

Οι τελευταίες πυρκαγιές στην Πατρίδα μας, υπήρξαν το εφιαλτήριο για τα κατεστημένα ΜΜΕ ώστε να ασχοληθούν με το ζήτημα με αφιερώματα κάθε είδους, όσο και υποκριτικές δηλώσεις του πολιτικού κόσμου. Άλλωστε το ενδιαφέρον για το περιβάλλον - δηλαδή για όλον τον βίο-κοσμο στον οποίο ήμαστε απλά μέρος και όχι «θεοί» - έχει ενσκήψει τα τελευταία χρόνια με διάφορες αφορμές. Ωστόσο η άποψή μας είναι ότι αυτό το ενδιαφέρον είναι καθαρή υποκρισία, και ΤΙΠΟΤΑ παραπάνω, είτε εκδηλώνεται ως δράση «οικολογικών» οργανώσεων, είτε σε επίπεδο διακηρυκτικό από τον κορυβαντιώντα πολιτικό θίασο...

[γράφει ο Μ. Μανωλέας]

Το περιβάλλον για τους Αρχαίους Πατέρες μας ήταν η Οικία τους, και οικία των Θεών τους εκεί που τα έμβια ζούσαν κατά τους νόμους της Φύσης... Ο Ζεύς με τον Αετό και την Ιερή Βελανιδιά στη Δωδώνη, ο Όντιν με το Κοράκι και τη Φλαμουριά, οι Νύμφες - στοιχεία των φυτών και οι Νεράιδες στις πηγές οι Αρχέγονοι Μύθοι εν συνόλω αποτελούν απεικονίσεις της αλληλόδρασης Ανθρώπου - Φύσης...

Αντιθέτως η εβραϊκή πίστη δεν δίνει καμία αξία στη φύση... Οι ανάγκες του Ιεχωβά και του «εκλεκτού» του λαού δεν δίνουν περιθώρια, το ίδιο το ανθρώπινο σώμα είναι εστία κακού. Άλλωστε ο Κύκλος της Ζωής ως φυσική διαδικασία δεν εντάσσεται στο πεδίο παρατήρησης των «προφητών» της ερήμωσης και της άρνησης της Ζωής...

Στις ημέρες μας από την Βιομηχανική Επανάσταση και μετά προέκυψε το μοντέλο του «οικονομικού ανθρώπου» του οποίου οι ενέργειες

οφείλουν να αποσκοπούν στον αποθησαυρισμό... Η εκμετάλλευση των πηγών πρώτων υλών πήρε διαστάσεις. Η παραγωγικότητα θεοποιήθηκε όπως και η διαρκής κατανάλωση που άλλωστε συνιστά απαραίτητο στοιχείο οικονομικής μεγέθυνσης. Η κατάχρηση των πρώτων υλών, η περιβαλλοντική μόλυνση άρχισε να παίρνει διαστάσεις με την νίκη του Χρήματος και του Κέρδους στον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο...

Η αλόγιστη υιοθέτηση του οικονομικού προτύπου της Δύσεως, από τις χώρες του τρίτου κόσμου, η μαρξιστική θεοποίηση της οικονομίας και της εκβιομηχάνισης στην Ανατολική Ευρώπη είχαν ολέθριες επιπτώσεις στο παγκόσμιο οικοσύστημα. Η διαδικασία αυτή επιταχύνθηκε με την έκρηξη του διεθνούς εμπορίου τη δεκαετία του 90 και την αυξανόμενη κινητικότητα προϊόντων κεφαλαίων και ατόμων...

Έτσι σήμερα διαπιστώνουμε την έκλυση τεράστιων ποσοτήτων διοξειδίου του άνθρακα από

“ Από την Βιομηχανική Επανάσταση και μετά προέκυψε το μοντέλο του «οικονομικού ανθρώπου» του οποίου οι ενέργειες οφείλουν να αποσκοπούν στον αποθησαυρισμό... Η εκμετάλλευση των πηγών πρώτων υλών πήρε διαστάσεις. Η παραγωγικότητα θεοποιήθηκε με την νίκη του Χρήματος και του Κέρδους στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο...”

καύση πετρελαίου και άνθρακα.. Κύριες πηγές διοξειδίου του άνθρακα η βιομηχανία και τα αυτοκίνητα. Σήμερα κυκλοφορούν 500.000.000 αυτοκίνητα. Η έκλυση διοξειδίου του άνθρακα ενοχοποιείται για πολλές μορφές καρκίνων.

Η έκλυση του διοξειδίου του άνθρακα σε συνδιασμό με την καταστροφή των δασών δημιουργεί το λεγόμενο «φαινόμενο του θερμοκηπίου» που συνίσταται στην υπερθέρμανση του πλανήτη. Είναι χαρακτηριστικό δε ότι ο μισός δασικός πλούτος της γής μειώθηκε κατά το ήμισυ τα τελευταία 30 έτη. Κάθε χρόνο δε εκχερσώνονται 10.000.000 - 20.000.000 εκτάρια. Η αύξηση της μέσης θερμοκρασίας τα επόμενα 50-100 χρόνια θα είναι της τάξεως των 3-5 βαθμών, τη στιγμή που τα τελευταία 100.000 έτη η μέση θερμοκρασία αυξήθηκε κατά 1 βαθμό!

Το «φαινόμενο του θερμοκηπίου» σε συνάφεια με την τρύπα του όζοντος - που προκαλείται από αέρια που εκλύουν σπρέι, κλιματιστικά και φυγεία αλλάζει το κλίμα. Σε ότι αφορά στη Ν. Ευρώπη οι βροχοπτώσεις πρόκειται να μειωθούν κατά 20% το χειμώνα και 30% το καλοκαίρι. Οι ραγδαίες αυτές μεταβολές οδηγούν σε λιωσιμο μέρους των πάγων των πόλων, όπως και μεγάλων οροσειρών. Είναι χαρακτηριστικό δε ότι ο πάγος των Ιμαλαίων κινδυνεύει να εξαφανιστεί.

Πέραν της ατμόσφαιρας μολύνεται τόσο το έδαφος όσο και η θάλασσα και ο υδροφόρος ορίζοντας. Το έδαφος αλλοιώνεται σε βάθος μέτρων από τα φυτοφάρμακα, λιπάσματα, πλαστικά. Τα ζιζανιοκτόνα έχουν πολλαπλασιαστεί 25 φορές και τα συνθετικά λιπάσματα 12 φορές. Παρασύρονται από το νερό της βροχής εισέρχονται σε υπόγεια ύδατα. Καταλήγουν σε ποτάμια και θάλασσες επηρεάζοντας τη ζωή στο νερό. Θάλασσες, λίμνες ποτάμια αποτελούν δοχείο απορριμμάτων. Σκουπίδια, τοξικά απόβλητα, απορρυπαντικά, διαλυτικά, κατάλοιπα λιπασμάτων, πλαστικά απορρίμματα ελαστικά αλουμίνιο εξαφανίζουν τις μορφές διαβίωσης στη θάλασσα και τους ποταμούς. Με ποικίλους τρόπους εξοντώνονται 100 είδη πτηνών, ζώων, φαρίων και φυτών.

Η κατάσταση όμως αυτή παίρνει ιδιαίτερες διαστάσεις στην πατρίδα μας όπου οι κάθε είδους πελατειακές σχέσεις και οι σχέσεις αλληλεπίδρασης οικονομικών κέντρων και πολιτικού προσωπικού, η εκτεταμένη ασυδοσία, η έλλειψη ελεγκτικών μηχανισμών αφανίζουν τα δάση, ρυπαίνουν, δεν επιτρέπουν την χρήση εναλλακτικών μορφών ενέργειας και καταστρέφουν το περιβάλλον. Είναι δε χαρακτηριστικό πως οι «ερημοποίηση» απειλεί το 30% του εδάφους της χώρας μας.

Η απάντηση των πολιτικών ταγών της χώρας μας και της Ευρωπαϊκής Ενώσεως είναι η χρήση του άνευ περιεχομένου όρου «αειφόρος ανάπτυξη» και η υιοθέτηση «επιταγών άνευ αντικρίματος» - χαρτιών τουαλέτας, όπως το «πρωτόκολλο του Κιότο».

Αυτό που εμείς υποστηρίζουμε είναι η κάθετη ρήξη με την οικονομία του αδηφάγου κέρδους και την κοινωνία των «δύο τρίτων». Δεν θέλουμε τις πυρκαγιές και την όξινη βροχή να καίνε δάση. Τα κέρδη του κάθε Ρότσιλντ δεν μπορεί να υποθηκεύουν το μέλλον... Το Μελλοντικό Εθνικιστικό Κοινωνικό Κράτος πρέπει να προστατεύσει το οικοσύστημα γιατί απλά είναι το Σπίτι του Λευκού Ανθρώπου.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΥΡΚΑΓΙΩΝ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟΥΣ...

Από τις πρόσφατες πυρκαγιές στην Πατρίδα μας έχασαν την ζωή τους 65 άνθρωποι μεταξύ αυτών και 7 παιδιά. Οι πυρόπληκτοι υπολογίζονται ότι είναι 100.000. Συνολικά κάηκαν ολοσχερώς ή μερικώς 120 χωριά. Πάνω από 2,5 εκατομμύρια στρέμματα δάσους και 400.000 στρέμματα αγροτικής γης έγιναν στάχτη...

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ
 ΦΙΛΕΡΗ ΤΗ ΝΙΚΗ
 ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ 2007
 ΘΕΡΜΟΠΥΛΩΝ ΜΗΝΗΜΑ ΡΟΥΝΕΣ Αρχηγός Μουσικιστής
 Αφιέρωμα ΑΠΟΕΛ
Tattoo88! ΜΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ
 Συνδιοργάνωση **Ροζογραμ** Clockwork Orange
 ΟΙ ΜΑΧΕΣ ΔΥΡΟΥ ΚΑΙ ΛΑΜΨΟΥ

ΓΕΩΠΟΛΙΤΙΚΗ
 Κάποτε Έλληνες Πάντοτε Έλληνες
 Ε. Ο. Βουγιούκας

Η ΔΕΥΤΕΡΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΟΧΤΕΡ
 ΝΤΑΧΑΟΥ ΜΑΟΥΤΧΑΟΥΖΕΝ ΧΑΡΤΧΑΙΜ
 Βάλλουκ και το Ρουζικό Μουσείο

ΣΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΙΤΛΕΡ

ΕΘΝΟΛΟΓΙΚΕΣ ΦΥΛΑΚΙΣΕΣ ΑΝΤΙΔΟΚΡΙΣΕΙΣ
 Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

ΕΣΧΑΤΙΟΝ ΟΛΩΝ
 100 άρθρα στη ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ ΣΕ ΜΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΕΥΡΩΠΗ

ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΠΡΕΤΟΙ

ΕΧΘΡΟΙ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ #30

ΒΙΒΛΙΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ "ΑΣΚΑΛΩΝ"

ΕΙΔΗ ΡΟΥΧΙΣΜΟΥ

ΓΙΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ 6932-198113 ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΝΤΑΙ ΜΕ ΑΝΤΙΚΑΤΑΒΟΛΗ ΣΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

7^η ΓΙΟΡΤΗ
Ελληνικής Νεολαίας
«ΟΙ ΣΗΜΑΙΕΣ ΨΗΛΑ!»
 Σάββατο 27 Οκτωβρίου 6:30 μμ - ΑΘΗΝΑ

ΜΕΤΟΠΟ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

ΤΟ ΜΙΣΟΣ ΤΗΣ ΧΑΝΟΥΚΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ

Ακολουθεί απόσπασμα από το βιβλίο του ραβίνου Ahron Lopiansky, με τον τίτλο «Timepieces». Αναφέρεται στην μάχη Ελληνισμού-ιουδαϊσμού, υπό την οπτική ενός ραβίνου. Βρίσκεται γραμμένο στα αγγλικά στην εβραϊκή ιστοσελίδα Aish.com όπου ταξινομούταν στην κατηγορία «Εορτολόγιο» (Holidays) και συγκεκριμένα στην ιουδαϊκή εορτή Χανουκά, κατά την οποία οι εβραίοι σύμφωνα με το βιβλίο των Μακκαβαίων, νίκησαν τα στρατεύματα του Επίγονου του Μεγάλου Αλεξάνδρου, Αντίοχου του Επιφανούς και κατέσφαξαν τους Έλληνες που κατοικούσαν στην Παλαιστίνη.

[μετάφραση: Α. Γεράκης]

Στην ίδια κατηγορία, βρίσκονται και κείμενα με τίτλο «Ελλάς, η Σκοτεινή Πλευρά», «Βλέποντας μέσα από το Σκότος», «Φωτίζοντας τις Ημέρες του Σκότους», «Η Δόξα του Ισραήλ εναντίον του Ελληνικού Κάλλους» κλπ, όπου παρουσιάζεται η «ένδοξη» κι «ανεπανάληπτη νίκη», του ιουδαϊσμού επί του Ελληνισμού, η οποία παρουσιάζεται θρησκευτικά από τους εβραίους σαν την επικράτηση του «φωτός σοφίας» από τον «εκλεκτό λαό»-Ισραήλ επί των «ανόητων», «βλαβερών» κι «άχρηστων» Ελλήνων, οι οποίοι σε κάθε τομέα (το συγκεκριμένο κείμενο αναφέρεται στην φιλοσοφία ως τρόπος ζωής), αντιπροσωπεύουν το ...«σκότος».

Πέραν του γνωστού και διάχυτου φαρισαϊσμού που εξέρχεται από τα γραμμένα ενός ραβίνου το κείμενο αυτό είναι ενδιαφέρον, κυρίως διότι αποτυπώνει την θεμελιακή αντίληψη ενός εβραίου έναντι της Ελλάδας και του Ελληνισμού. Ως εκ τούτου, το κείμενο αυτό είναι απλά αντιπροσω-

πευτικό των όσων κατ' ουσίαν ένας ραβίνος κηρύττει σε μια συναγωγή την ημέρα που οι εβραίοι εορτάζουν την Χανουκά. Την ημέρα δηλαδή, που κάποιοι «περήφανοι εθνοπατριώτες» (ΛΑ.Ο.Σ.) και προσφάτως κοινοβουλευτικοί «εθνοπατέρες» φροντίζουν να τιμούν (δια κομματικού αντιπροσώπου). Για την καλύτερη κατανόησή του, παρεμβάλλονται σημειώσεις.

ΤΟ ΣΚΟΤΟΣ ΠΟΥ ΉΤΑΝ Η ΕΛΛΑΔΑ

«Ο Ελληνικός κόσμος, καθορίζεται από το κάλλος και την φιλοσοφία, τα οποία θαύμαζαν πολλοί εβραίοι. Παρόλα αυτά, στο τέλος, έπρεπε να υπάρξει μια πάλη στο τέρμα μεταξύ των δύο τρόπων της ζωής. Γιατί;

Κατά την επεξήγηση των βαθύτερων εννοιών που συνοψίζονται στο Τορά [ιστμ Τορά-Η Πεντάτευχος, το σημαντικότερο ιουδαϊκό θρησκευτικό

κείμενο το οποίο εξετάζει τον μωσαϊκό νόμο και οι εβραίοι θεωρούν πως εμπνεύστηκε από τον ίδιο τον Γιαχβέ και αποκαλύφθηκε στον Μωυσή. Περιλαμβάνει την Γένεση, την Έξοδο, το Λευιτικόν, τους Αριθμούς και το Δευτερονόμιο.], τα Χρονικά μας γράφουν πως οι δυνάμεις του μηδενισμού, τοχού [στυμ tohu], βοχού [στυμ vohu], τσοσχεχ [στυμ choshech] και τεχόμ (tehom) –το κενό, το άμορφο, το σκοτάδι και η άβυσσος- εμφανίζονται στα τέσσερα Έθνη που ανήλθαν για να εξουσιάσουν τον κόσμο: η Βαβυλωνία, η Περσία, η Ελλάδα και η Ρώμη. **Η Ελλάδα λοιπόν, εξισώνεται με το σκότος.**

Κι εδώ βρίσκεται το πρόβλημα. Αν και αναγνωρίζουμε τα πολλά ελαττώματα και τις ανεπάρκειες που βρίσκονται κάτω από τον εκπολιτισμένο καπλαμά [στυμ επιφανειακό περιτύλιγμα] της Ελλάδας, θα φαινόταν ότι η Ελλάδα ήταν ένας σπινθήρας φωτός παρά το σάβανο του σκότους όταν συγκρίνεται με το έλος της ειδωλολατρίας και της άγνοιας που προηγήθηκε. Μήπως όμως, δεν ήταν η Ελληνική σκέψη που φύτεψε τους σπόρους του λόγου, που εκτόπισαν τελικά τον πολυθεϊσμό από την σύγχρονη κοινωνία;

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Υπήρξε μια μακρά περίοδος της εβραϊκής ιστορίας –από τον ραβίνο Rabbeinu Saadiah Gaon, τον 10ο αιώνα, μέσω των Ρισονίμ [στυμ οι «Πρώτοι», οι «Πεπερασμένοι», αναφέρεται σε ομάδα ραβίνων

μελετητών], και μέχρι τον Remak και τον Ari, τον 16ο αιώνα- όταν η κύρια ώθηση της θρησκευτικής σκέψης βασίστηκε στη φιλοσοφία. Αν και τα συμπεράσματα που κατέληξαν οι ραβίνοι ήταν βεβαίως διαφορετικά από εκείνα των Ελλήνων φιλοσόφων, η ορολογία και η προσέγγισή τους σίγουρα βασίστηκαν στη φιλοσοφία.

Ο μεγάλος Μαϊμονίδης [στυμ Μωυσής Μαϊμονίδης-Μοσέ μπεν Μαϊμών, εβραίος ραβίνος και ιατρός που έζησε τον Μεσαίωνα, στην Ανδαλουσία (σημερινή Ισπανία), το Μαρόκο και την Αίγυπτο. Ήταν από τους μεγαλύτερους μελετητές του ιουδαϊκού νόμου και έμεινε γνωστός με το παραπάνω «ελληνοποιημένο» του όνομα, καθότι επηρέαστηκε και επηρέασε και μη εβραίους (όπως τον Νεύτωνα).], δήλωνε: «Σε όλα τα υπο-μεταφυσικά ζητήματα, ο Αριστοτέλης είναι ορθός», και «ο Αριστοτέλης, έφθασε σχεδόν στην βαθμίδα των προφτών».

Η αιτιολόγηση της προσέγγισης αυτής, βρίσκεται στην ερμηνεία που τα Χρονικά δίνουν στον στίχο της Γένεσης 9:27 πως «η ομορφιά του Γιεφέτ [στυμ Yefet-Γιάφεθ, σύμφωνα με την εβραϊκή Βίβλο, ένας από τους τρεις υιούς του Νώε] θα κατοικήσει στη σκηνή του Σήμ [στυμ Shem-Σήμ, σύμφωνα με την εβραϊκή Βίβλο ένας εκ των τριών υιών του Νώε, ο πατριάρχης των Σημιτών]» από όπου το συμπέρασμα ότι η ομορφιά του Γιεφέτ (δηλ η Ελλάδα) έχει μια καθορισμένη θέση στις σκηνές του Σήμ (δηλαδή το Ισραήλ).

Αλλά σε άλλο σημείο, είναι απαγορευμένο για κάποιον να συμμετέχει στο τσακχμάτ Γιεβανίτ [στυμ chachmat Yevanit], την «ελληνική φρόνηση», κάτω από την ποινική ρήτρα της απώλειας του μεριδίου που δικαιούται στον Επερχόμενο Κόσμο. Πώς μπορούμε λοιπόν, να συμφιλιώσουμε αυτές τις δύο απόψεις; Μια πληρέστερη απάντηση θα γέμιζε πολλούς τόμους, καλύπτοντας τα αποτελέσματα διαφορετικών ερμηνειών. Το υπό εξέτασιν κεφάλαιο εστιάζει ακριβώς σε μια από τις πολλές πτυχές της ερώτησης αυτής.

Για να γίνει αυτό αντιληπτό πρέπει να διαφοροποιήσουμε δυο εκδοχές της φιλοσοφίας:

- Το πειθαρχημένο σύστημα σκέψης που χρησιμοποιείται για να εξηγήσει και να ταξινομήσει γεγονότα και

- Τον τρόπο ζωής που αποτελεί παράμετρο για την ύπαρξή.

Η πρώτη είναι αυτή που συμπεριλαμβάνεται στην «ομορφιά του Γιεφέτ» που κάποιος μπορεί να φέρει στις σκηνές του Σήμ. Είναι μια από τις «εβδομήντα απόψεις του Τορά» και υιοθετήθηκε από τον Μαϊμονίδη και πολλούς άλλους δασκάλους ως μέθοδος ανάπτυξης [στυμ ερμηνείας] του Τορά.

Ακόμα υπάρχει μια άλλη προσέγγιση της φι-

Ακόμα κι αν οι διανοητές της Ελλάδας είχαν καταλάβει και είχαν δεχτεί τον Θεό [στυμ Γιαχβέ] και το Τορά, θα ήταν επειδή εκείνοι τους αντιλήφθηκαν και τους κατάλαβαν με αυτό τον τρόπο. Ενώ πιστεύουμε ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, η δική τους οπτική είναι πως η ανθρώπινη νόηση δημιούργησε το Θεό.

Είναι αυτή η εκδοχή της ελληνικής φιλοσοφίας, που απετέλεσε ένα σκότος απείρως χειρότερο από την ειδωλολατρία.

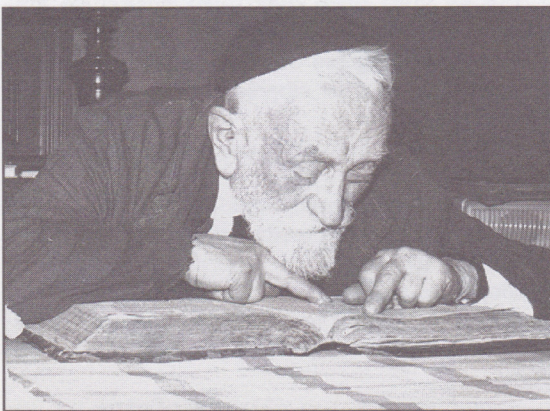
λοσοφίας -μια περισσότερο κανονιστική παρά περιγραφική. Στηρίζεται στο αξίωμα: «Τίποτα δεν υπάρχει που δεν μπορεί να κατανοηθεί μέσω του αιτιατού, και ότι δεν μπορεί να κατανοηθεί μέσω του αιτιατού δεν υπάρχει».

ΤΟ ΑΠΥΘΜΕΝΟ ΧΑΣΜΑ

Εδώ βρίσκεται το απύθμενο χάσμα μεταξύ του Ισραήλ και των φιλοσόφων της Ελλάδας. Το Ισραήλ είναι ένας θεοκεντρικός κόσμος, που υιοθετεί τη σκέψη και τη λογική για να αντιληφθεί αυτό που είναι προσιτό στη λογική. Αλλά η Ελλάδα είναι ένας ανθρωποκεντρικός κόσμος, που χρησιμοποιεί το λόγο για να καθορίσει τα όριά της.

Ακόμα κι αν οι διανοητές της Ελλάδας είχαν καταλάβει και είχαν δεχτεί τον Θεό [στυμ Γιαχβέ] και το Τορά, θα ήταν επειδή εκείνοι τους αντιλήφθηκαν και τους κατάλαβαν με αυτό τον τρόπο. Ενώ πιστεύουμε ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο, η δική τους οπτική είναι πως η ανθρώπινη νόηση δημιούργησε το Θεό.

Είναι αυτή η εκδοχή της ελληνικής φιλοσοφίας, που απετέλεσε ένα σκότος απείρως χειρότερο από την ειδωλολατρία.

Διότι ένας ειδωλόλατρης μπορεί κι αντιλαμβάνεται έναν κόσμο θεοκεντρικό, και εάν ψάξει αρκετά, θα βρει την αρχική αιτία -όπως το συμπέρασμα στη συζήτηση του Αβραάμ με τον Νίμροντ, τον πυρολάτρη: «Να λατρεύεις το ύδωρ, διότι είναι ισχυρότερο από το πυρ. λάτρευε τα σύννεφα, διότι είναι ισχυρότερα από το ύδωρ. λάτρευε τους ανέμους...» (Bereishit Rabbah 38:8).

Ακολουθώντας αυτή την αλυσίδα σκέψης, κάποιος μπορεί μια μέρα να φθάσει στον ύστατο προορισμό: τον ένα κι αληθινό Θεό. Εν αντιθέσει, μόλις ένα πρόσωπο κλειδωθεί στον κακοήγη κύκλο των ατομικών πεποιθήσεων, δεν έχει καμία ελπίδα διεξόδου. Ακόμα κι αν κάποιος τον πείσει για την αλήθεια του Θεού και του Τορά, εκείνος [στυμ ο ίδιος ο άνθρωπος] είναι πάλι ο Θεός, πιστεύει επειδή πιστεύει! Η συνειδητοποίηση των πεποιθήσεών του επικαλύπτει τα δύο "ι" της φιλοσοφίας: το "ι" της σκέψης και το "ι" της ύπαρξης.

Διάφοροι ραββίνοι έχουν ισχυριστεί πως η φιλοσοφία είναι άνευ αξίας, εκτός από εκείνη του Kant [στυμ Immanuel Kant-Εμμανουήλ Κάντ, Γερμανός φιλόσοφος, ιδεαλιστής, που έζησε στο τέλος της περιόδου του «Διαφωτισμού». Γεννήθηκε κι ανατράφηκε σε οικογένεια πουριτανών, που πίστευαν στην ανάγνωση της Βίβλου από το πρωτότυπο (δεδομένου ότι η μετάφραση στα Γερμανικά ήταν σχετικά πρόσφατη). Έμαθε την εβραϊκή γλώσσα και φιλοσοφικά απετέλεσε την «γέφυρα» μεταξύ του ρασιοναλισμού (ορθολογισμού) και του εμπειρισμού (θεωρία της γνώσης δια μέσου των εμπειριών).] Αισθάνεται κανείς πως η φράση αυτή, αναφέρεται στα στοιχεία της φιλοσοφίας του Kant που η ίδια περιορίζει το πεδίο της φιλοσοφίας (δηλ κριτική του καθαρού αιτιατού). Με το να υποδείξει ότι η φιλοσοφία είναι περιορισμένη και δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί καθώς μια παράμετρος ύπαρξης [στυμ

τρόπος ζωής], ο Kant πήρε ένα θαρραλέο βήμα προς την σωστή κατεύθυνση.

Ένας ορθόδοξος εβραίος που αναμιγνύεται κι έχει την ευκαιρία να συναναστρέφεται με τους ανθρώπους, εβραίους ή μη, που απομακρύνονται από το Τορά, μπορεί συχνά να βρεθεί αντιμέτωπος με τον σεβασμό ή την κατανόηση μας, σχετικά με τον τρόπο ζωής και των πρακτικών του. Παρόλα αυτά, κάτι φαίνεται πάντα να τους απαγορεύει τους άλλους: «Ο Ιουδαϊσμός είναι καλός, αλλά εσείς δεν πιστεύετε πραγματικά ότι ένας θεός ήρθε κάτω σε σας και σας είπε να κάνετε όλα αυτά τα πράγματα, έτσι δεν είναι;».

Λαμβάνοντας αυτά υπόψιν, δεν είναι τυχαίο ότι τα ελληνικά είδωλα κατείχαν ανθρώπινα χαρακτηριστικά –ήταν εξόχως ανθρώπινα με τις ανθρώπινες αδυναμίες σε μια κλίμακα μαμούθ. Αλλά στην ουσία, ήταν η ανθρωπότητα σαν σύνολο που ειδωλοποιούσαν.

Ένας δυτικός δημοσιογράφος επισκεπτόμενος την Ινδία γελοιοποιούσε τη ζωολατρία που επικρατεί εκεί. Ένας Ινδός του ανταπάντησε «Αλλά κι εσύ, επίσης, λατρεύεις ένα ζώο».

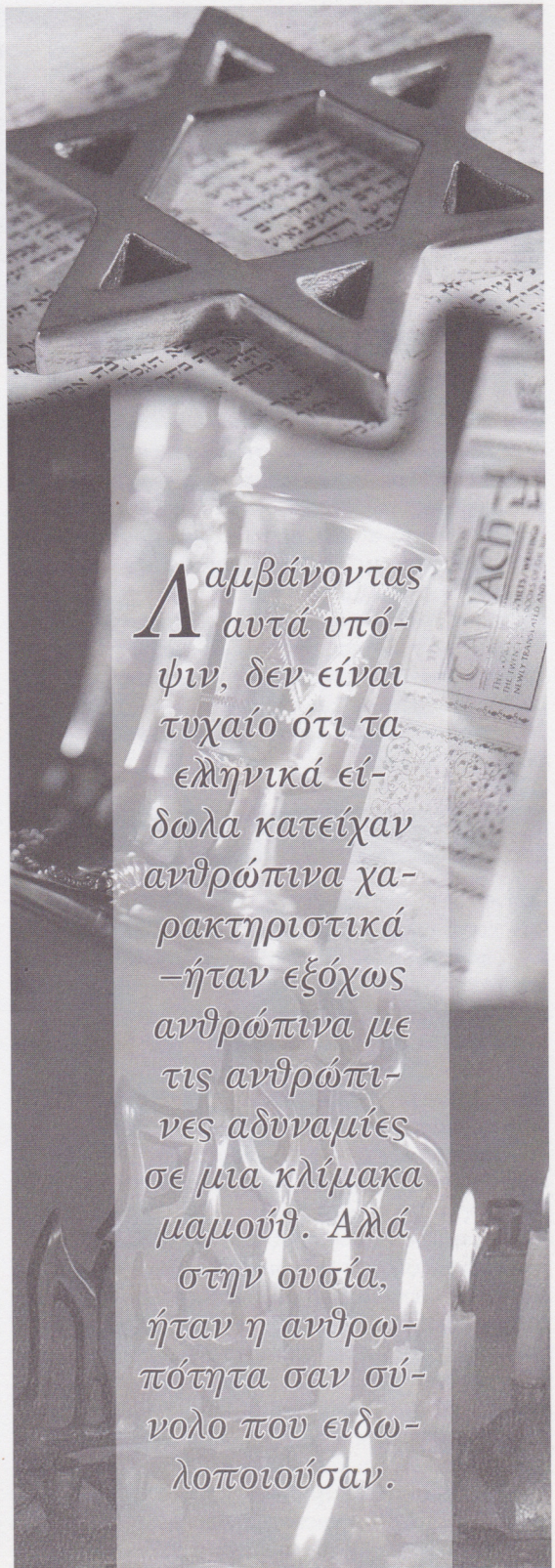
Ο δημοσιογράφος τον ρώτησε ερευνητικά: «Ποιο ζώο;».

«Τον άνθρωπο», του απάντησε ο Ινδός.

ΜΟΝΑΡΧΙΑ Ή ΙΕΡΟΣΥΝΗ

Η ηγεσία του εβραϊκού έθνους διαιρείται σε τρεις τομείς: την Μοναρχία, το Σανχεντρίν [στυμ Sanhedrin, το Συνέδριον η μάζωξη των είκοσι τριών δικαστών που είχε σύμφωνα με την εβραϊκή Βίβλο η κάθε πόλη], και την Ύψηλή Ιερουσόνη. Τα πρώτα δύο ήταν συνήθως οι ηγέτες του εβραϊκού έθνους. Παρόλα αυτά εναντίον της Ελλάδας, ήταν οι ιερείς, οι κοανίμ [στυμ kohanim], οι οποίοι επιλέχτηκαν για να οδηγήσουν την μάχη. Γιατί ήταν το Τορά προέρχεται από τη θεία πηγή που οι Έλληνες προσπαθούσαν να ξεριζώσουν. Κατά συνέπεια, ήταν ο στόχος των κοανίμ, ως πρακτόρων του Θεού στη γη να καταπολεμηθεί η Ελλάδα.

Όταν Αλέξανδρος, ο Μέγας –ο οποίος πυροδότησε την αρχή του Ελληνισμού [στυμ εννοεί τον οικουμενικό/κοσμοπολίτικο χαρακτήρα που έδωσε η κατάκτηση, καθώς υπήρξαν «ελληνιστές» διαφορών θρησκειών μεταξύ των οποίων και εβραίοι]- ήρθε στην Ιερουσαλήμ, ο Σίμων Χα Τζαντίκ [στυμ Shimon HaTzaddik], που ήταν τότε ο Αρχιερέας, τον αντιμετώπισε πληρών βασιλικού αξιώματος (Yoma 69a). Όταν ο Αλέξανδρος τον προσκύνησε [στυμ Αναφέρεται στο ψευδές συμβάν που περιγράφει αιώνες μετά, ο «ιστορικός» της Ρωμαϊκής εποχής, εβραίος Φλάβιος Ιώσιππος], η επερχόμενη νίκη του Ισραήλ υπέρ της Ελλάδας εδραιώθηκε για όλες τις γενεές που θα έλθουν.».

Λαμβάνοντας αυτά υπόψιν, δεν είναι τυχαίο ότι τα ελληνικά είδωλα κατείχαν ανθρώπινα χαρακτηριστικά –ήταν εξόχως ανθρώπινα με τις ανθρώπινες αδυναμίες σε μια κλίμακα μαμούθ. Αλλά στην ουσία, ήταν η ανθρωπότητα σαν σύνολο που ειδωλοποιούσαν.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ

ΕΛΒΕΤΙΑ

Ένα από τα μεγαλύτερα στοιχεία ηθικής αποσύνθεσης των Ευρωπαϊκών κοινωνιών, είναι ο συνεχώς αυξανόμενος αριθμός των εγκλημάτων ενάντια στους πιο αθώους: τα παιδιά. Μέτωπο εναντίον της παιδικής εκμετάλλευσης, της παιδεραστίας και της παιδικής πορνογραφίας απαίτησαν τα μέλη του Ελβετικού κόμματος P.N.O.S σε συνδυασμό με δυνάμεις ελεύθερων Εθνικιστών, ορίζοντας την 13η Οκτωβρίου στην περιοχή του Αππεντσελ συγκέντρωση διαμαρτυρίας εναντίον της παιδοφιλίας και της παιδικής βίας. Απαίτησή τους: η ανάκληση της θανατικής ποινής για αυτού του είδους εγκλημάτων.

Β. ΚΟΡΕΑ

Οι ηγέτες της Βορείου και της Νοτίου Κορέας υπέγραψαν κοινή διακήρυξη, με την οποία δεσμεύονται για την υπογραφή μιας συμφωνίας μόνιμης ειρήνης στην κορεατική χερσόνησο. Ο Νοτιοκορεάτης πρόεδρος Ρο Μου Χιουν και ο ομόλογός του της Βορείου Κορέας Κιμ Γιονγκ Ιλ κατέληξαν στην κοινή διακήρυξη έπειτα από τριήμερες συνομιλίες στην Πιονγιάνγκ.

Όπως αναφέρει το BBC, οι δύο ηγέτες δεσμεύονται για διεθνείς συνομιλίες, κατά τις οποίες θα τεθεί το θέμα υπογραφής μιας συνθήκης, που θα αντικαθιστά τη συμφωνία εκεχειρίας, με την οποία έληξε ο Κορεατικός Πόλεμος το 1953.

Επίσης, συμφώνησαν και σε οικονομικά θέματα, όπως την επανάληψη των εμπορικών σχέσεων μεταξύ των δύο κρατών έπειτα από πέντε δεκαετίες. «Η Βόρεια και η Νότια Κορέα συμμερίζονται την άποψη ότι η παρούσα εκεχειρία θα πρέπει να λήξει και θα πρέπει να αντικατασταθεί από μια μόνιμη συμφωνία ειρήνης» αναφέρεται στη διακήρυξη. Επίσης, καλούνται στην κορεατική χερσόνησο όλοι οι ηγέτες κρατών, όπως οι ΗΠΑ και η Κίνα, οι οποίοι ενεπλάκησαν στον πόλεμο και στην υπογραφή της εκεχειρίας, για να συμφωνήσουν και αυτοί στο κείμενο ειρήνης.

Ακόμη, συμφώνησαν στη δημιουργία μιας κοινής ζώνης

αλιείας, καθώς και στην επανάληψη των συνομιλιών σε τακτά διαστήματα, αν και δεν δόθηκε κάποιο χρονοδιάγραμμα. Όσο για τις οικογένειες που χωρίστηκαν από τη διαίρεση της χερσονήσου, συμφωνήθηκε να γίνουν μεταξύ τους συναντήσεις.

Η Βόρεια Κορέα δεσμεύθηκε να παραδώσει τον πλήρη φάκελο του πυρηνικού προγράμματός της και να αχρηστεύσει τον κεντρικό αντιδραστήρα της Γιονγκμπιόν έως την 31η Δεκεμβρίου.

Η Πιονγιάνγκ δεσμεύθηκε να δώσει στη διεθνή κοινότητα όλα τα στοιχεία που αφορούν στο πυρηνικό της πρόγραμμα.

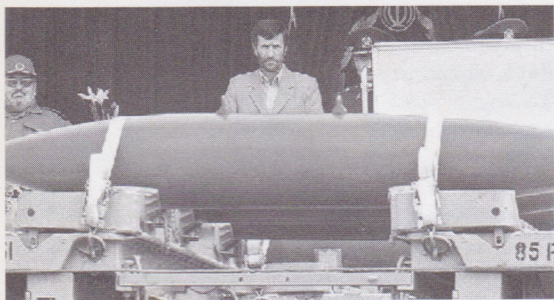
ΓΑΛΛΙΑ

Ο επικεφαλής της γαλλικής διπλωματίας Μπερνάρ Κουσνέρ προειδοποιεί ότι η διεθνής κοινότητα πρέπει να προετοιμαστεί ακόμη και για το ενδεχόμενο ενός πολέμου με το Ιράν εξαιτίας του πυρηνικού του προγράμματος. «Πρέπει να προετοιμαστούμε για το χειρότερο, και το χειρότερο είναι ο πόλεμος» δήλωσε ο Μπερνάρ Κουσνέρ σε συνέντευξή του στη γαλλική τηλεόραση και το ραδιόφωνο.

Ο Γάλλος υπουργός Εξωτερικών επισήμανε πως οι διαπραγματεύσεις με την Τεχεράνη πρέπει να συνεχιστούν «έως το τέλος», σπεύδοντας όμως παράλληλα να προειδοποιήσει πως ένα ιρανικό πυρηνικό όπλο συνιστά «πραγματικό κίνδυνο για ολόκληρο τον κόσμο», αναφέρει σχετικά το BBC.

Οι δηλώσεις του Μπερνάρ Κουσνέρ προκάλεσαν την αντίδραση της Τεχεράνης, η οποία μίλησε για πλήγμα στην αξιοπιστία της Γαλλίας και για συμπόρευση με τις Ηνωμένες Πολιτείες. «Το γεγονός ότι δηλώσεις Γάλλων αξιωματούχων καθώς 'συμπίπτουν' με την θέση της κυρίαρχης δύναμης (των ΗΠΑ), θίγουν την αξιοπιστία της Γαλλίας ενώπιον της διεθνούς κοινής γνώμης, ιδιαιτέρως της κοινής γνώμης της Μέσης Ανατολής» δήλωσε ο εκπρόσωπος του υπουργείου Εξωτερικών του Ιράν Μοχάμεντ Αλί Χασεϊνί. Ο Χασεϊνί εξέφρασε επίσης την εκτίμηση ότι η ανωτέρω επισήμανση του επικεφαλής της γαλλικής διπλωματίας

α «βασίστηκε σε εσφαλμένες εισηγήσεις προς αυτόν», αλλά και σε «στοιχεία που δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα».

Το καθεστώς του Μαχμούντ Αχμαντιντζάντ παγίως αρνείται να θέσει τέλος στο πυρηνικό του πρόγραμμα· επιμένει ότι δεν έχει καμία πρόθεση να αναπτύξει πυρηνικά όπλα και συνεχίζει παρά τις διεθνείς κυρώσεις τη διαδικασία εμπλουτισμού ουρανίου.

Στην ίδια συνέντευξη ο Κουσνέρ δήλωσε πως ένας αριθμός μεγάλος γαλλικών εταιρειών κλήθηκαν να μην συνεργαστούν επιχειρηματικά με το Ιράν. «Δεν απαγορεύουμε στις γαλλικές εταιρείες να υποβάλλουν συμμετοχές. Τους συμβουλευσαμε να μην το κάνουν. Αυτές είναι ιδιωτικές εταιρείες. Όμως, νομίζω ότι εισακουστήκαμε και δεν είμαστε οι μόνοι που το κάναμε αυτό» είπε.

Ός προς το κρίσιμο θέμα της επέκτασης των κυρώσεων κατά του Ιράν, ο Μπερνάρ Κουσνέρ δήλωσε ξεκάθαρα πως η Γαλλία επιθυμεί να προετοιμάσει η Ευρωπαϊκή Ένωση νέα μέτρα εις βάρος της Τεχεράνης για την άρνησή της να συμμορφωθεί έναντι των αξιώσεων της διεθνούς κοινότητας. «Αποφασίσαμε ότι την ώρα που συνεχίζονται οι διαπραγματεύσεις πρέπει να προετοιμάσουμε πιθανές κυρώσεις πέραν της σφαίρας των Ηνωμένων Εθνών. Οι καλοί μας φίλοι, οι Γερμανοί, το πρότειναν» συνέχισε ο Κουσνέρ.

Λίγες ημέρες μετά, ο Κουσνέρ συναντήθηκε με την υπουργό εξωτερικών των ΗΠΑ, Κοντολιζα Ράις, με την οποία εξεδήλωσαν την ταύτιση απόψεών τους εις ότι αφορά «την περίπτωση του Ιράν». Η υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ διευκρίνισε ότι στο παρελθόν είχαν «παγώσει» κεφάλαια Ιρανών πολιτών και είχε απαγορευτεί η χορήγηση βίζας και ότι θα εξεταστούν παρόμοια ή πιο σκληρά μέτρα, και μαζί με τον Κουσνέρ, ζήτησαν από τον ΟΗΕ κυρώσεις προς την Περσία.

ΑΓΓΛΙΑ

Και η «ενθάρρυνση στη θρησκευτική έχθρα» είναι πλέον ποινικό αδίκημα στην Αγγλία και την Ουαλία. Οι λεγόμενοι νόμοι υποκίνησης φυλετικού και θρησκευτικού μίσους διευρύνθηκαν δημιουργώντας μια νέα κατηγορία «εγκλήματος», όπου εμπλέκεται σκόπιμα το μίσος

ΙΣΠΑΝΙΑ

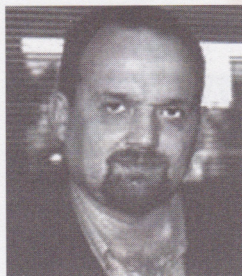
ενάντια σε ανθρώπους για θρησκευτικούς λόγους. Κι έτσι το Βρετανικό υπουργείο εσωτερικών, πιστεύει πως κλείνει ένα κενό στην υπάρχουσα νομοθεσία.

Έπ' ευκαιρίας της ανακοίνωσης του υπουργείου εσωτερικών, εκπρόσωπος ιουδαϊκής οργάνωσης «επιτροπή αναπληρωτών εβραίων της Βρετανίας», δήλωσε: «Η Επιτροπή μας και η Εμπιστοσύνη Κοινοτικής Ασφάλειας σημειώνουν ότι η εβραϊκή κοινότητα έχει καλυφθεί από καιρό από την υπάρχουσα ενθάρρυνση καταστολής φυλετικής έχθρας, αλλά χαιρετίζουμε την πρόσθετη προστασία που διατίθεται και σε άλλους από αυτή την διεύρυνση στη υπάρχουσα νομοθεσία».

ΙΣΠΑΝΙΑ

Αυστριακός συγγραφέας εκδόθηκε από την Ισπανία για να αντιμετωπίσει τις κατηγορίες άρνησης της ύπαρξης του «Ολοκαυτώματος» διότι φαίνεται να δήλωσε πως δεν χρησιμοποιήθηκαν ποτέ θάλαμοι αερίων.

Ο Gerd Honsik, 65 ετών, μεταφέρθηκε με πτήση από τη Μαδρίτη στη Βιέννη για να εκτίσει ποινή φυλάκισης δεκαοκτώ μηνών εξαιτίας πρότερης καταδίκης του 1992. Ο Honsik συνελλήφθη στις 23

του Αυγούστου στην πόλη της Μάλαγας κατόπιν εντάλματος της Europol που προήλθε από το γραφείο ενός εισαγγελέα της Βιέννης, που ζητούσε την έκδοσή του.

Ο Honsik διέφυγε στην Ισπανία μετά από καταδίκη του το 1992 στην Αυστρία όπου του εφαρμόστηκε ποινή ενάμιση έτους

φυλάκισης έτη διότι «δικαιολογούσε τον Χίτλερ και το Γ' Ράιχ». Η Αυστριακός υπουργός δικαιοσύνης Maria Berger εξέφρασε τη «μεγάλη της χαρά εξαιτίας της αποτελεσματικότητας εντάλματος σύλληψης το οποίο ασχολήθηκε άμεσα με αυτόν τον νεοναζί».

Μεταξύ 1986 και 1989, ο Honsik δημοσίευε γραπτά του που αμφισβητούσαν την δολοφονία εκατοντάδων χιλιάδων εβραίων στο Άουσβιτς και σε άλλα στρατόπεδα συγκέντρωσης κατά τη διάρκεια του Β' ΠΠ. Οι αρχές της Αυστρίας έχουν δηλώσει πως ο συγγραφέας είναι ύποπτος για παρόμοια «εγκλήματα» δεδομένου ότι η Αυστρία θέσπισε σαν ποινικά κολάσιμη την πράξη αυτή μόλις το 1992.

ΣΟΥΗΔΙΑ

Σουηδοί Εθνικιστές φέρονται σαν οι υπεύθυνοι για την καταστροφή μιας «έκθεσης τέχνης» στην πόλη του Lund. Η έκθεση αυτή, που δημιουργήθηκε από τον μικτής καταγωγής «καλλιτέχνη» Andres Serrano και αποτελείται από διάφορες φωτογραφίες πραγματικά εμετικών σεξουαλικών ομοφυλοφιλικών πράξεων, όπως και ανώμαλων πράξεων με ζώα.

Αυτή η έκθεση με τις ακραίες εικόνες σαφώς πορνογραφικού περιεχομένου έγιναν αντιληπτές σαν «τέχνη», οι οποίες έχριζαν ...κρατικής επιχορήγησής και ενθάρρυνσης των γονέων να τις δουν μαζί με τα παιδιά τους, ώστε να καταπολεμηθεί η «αντίθετη προκατάληψη» και να διδαχθούν οι νέες γενιές για τις «εναλλακτικές εκδηλώσεις του έρωτα».

Ένα βράδυ τέσσερις νέοι, αποτροπιασμένη από το αίσχος της εκφυλισμένη τέχνη, επιτέθηκαν στον χώρο της έκθεσης καλύπτοντας την πράξη τους αυτή με τον φακό κάμερας. Ενώ λοιπόν η επίθεση αυτή έγινε πρώτη είδηση των ΜΜΕ στη Σουηδία, λίγα στοιχεία έχουν αναφέρει το πραγματικό περιεχόμενο των φωτογραφιών. Εντούτοις, οι νεαροί δράστες δημοσίευσαν το οπτικό υλικό στο διαδίκτυο, όπου πολλοί απλοί άνθρωποι ενημερώθηκαν για την αληθινή φύση της «τέχνης» αυτής, κατορθώνοντας να αντιστρέψουν τα αποτελέσματα της προπαγάνδας στην κοινή γνώμη της χώρας τους.

ΕΛΒΕΤΙΑ

Αντιδράσεις εντός και εκτός Ελβετίας έχει προκαλέσει μια προεκλογική αφίσα του πατριωτικού κόμματος SVP, του μεγαλύτερου στον απερχόμενο κυβερνητικό συνασπισμό, η οποία προπαγανδίζει με την εικόνα άσπρων προβάτων να κλωτσούν μαύρα έναν νόμο που προωθεί και προβλέπει την απέλαση ολόκληρης της οικογένειας μεταναστών όταν ένα μέλος της διαπράττει σοβαρά εγκλήματα ή απάτες. «Για καλύτερη ασφάλεια», γράφει η αφίσα.

Ομάδες μεταναστών, παρατάξεις της αριστεράς αλλά και τα Ηνωμένα Έθνη χαρακτήρισαν την αφίσα «ρατσιστική», ενώ παράλληλα η εβραϊκή κοινότητα της χώρας υπενθυμίζει ως προς την ουσία του προωθούμενου νόμου τις συλλογικές τιμωρίες των ναζί.

«Είναι προφανές ότι πρόκειται για ρατσισμό. Ο συμβολισμός έχει να κάνει καθαρά με το χρώμα του δέρματος» δήλωσε στο BBC ο Σάχτο Μαντέλα, μετανάστης που ζει στην Ζυρίχη τα τελευταία εννέα χρόνια.

«Η αφίσα είναι απαράδεκτη», δήλωσε ο, η αριστερός Πρόεδρος της Ελβετίας Micheline Calmy-Rey. «Στιγματίζει και παίζει με τον παράγοντα φόβου και υπό αυτή την οπτική είναι επικίνδυνο. Η εκστρατεία αυτή

δεν αντιστοιχεί στην πολυπολιτισμική Ελβετία. Και ζητώ από τον Ελβετό που δεν συμφωνεί με το μήνυμά αυτό, να έχει το θάρρος να μιλήσει».

Το κόμμα του Ελβετικού λαού (SVP) ισχυρίζεται ότι δεν υπάρχει πρόθεση ρατσισμού και ότι πρόκειται απλώς για μια αφίσα που δείχνει την ευθύνη όλων σε μια κοινωνία, αλλά και σε μία οικογένεια, να αποβάλουν εκείνους που δημιουργούν προβλήματα.

Όμως όσο προσβλητική και αν είναι η αφίσα για κάποιους, έχει σίγουρα αγγίξει κάποια ευαίσθητη χορδή των Ελβετών, αφού το SVP προηγείται στις δημοσκοπήσεις ενόψει των γενικών εκλογών που θα διενεργηθούν τέλη Οκτωβρίου.

ΗΝ. ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Σύμφωνα με ένα άρθρο στην εφημερίδα Guardian της Μεγάλης Βρετανίας, ο ιστορικός David Irving έκανε πισωγύρισμα στις απόψεις του, για τις οποίες μάλιστα είχε οδηγηθεί στις φυλακές της Αυστρίας, και φέρεται να παραδέχθηκε τον μύθο «Ολοκαυτώματος» και τώρα δέχεται ότι Γερμανοί αξιωματούχοι, συμμετείχαν σε μαζικές εξολοθρεύσεις εβραίων σε κάποια στρατόπεδα.

Ο Irving από την πλευρά του υποστηρίζει, ότι οι απόψεις του γύρω από το «Ολοκαύτωμα» έχουν αποκρυσταλλώσει και δεν έχουν αλλάξει. Δήλωσε πως θεωρεί τους εβραίους αρμόδιους για αυτό που συναίβει στον Β' ΠΠ κι ότι το «εβραϊκό πρόβλημα» είμαι υπεύθυνο για σχεδόν όλους τους πολέμους των περασμένων εκατό ετών: «Οι εβραίοι είναι οι όλοι αρχιτέκτονες της κακοτυχίας τους, αλλά αυτή είναι μια σύντομη έκδοση από το σημείο Α στο Ω. Μεταξύ του Α και του Ω υπάρχουν έπειτα κι άλλοι χαρακτήρες παρεμβάλλοντας διαφορετικά βήματα».

Δήλωσε ότι ένα έγγραφο, του οποίου εξετάζει την γνησιότητα, αναφέρει πως 2,4 εκατομμύρια εβραίοι σκοτώθηκαν στην Πολωνία, αλλά υποστηρίζει ότι οι θάλαμοι αερίων του Άουσβιτς ήταν πλαστοί. «Δεν ήταν εκεί το κέντρο των φονικών διαδικασιών – έχουμε εστιάσει εκεί επειδή είναι η περιοχή που συντηρείται καλύτερα. Ένα μεγάλο μέρος που παρουσιάζεται στους τουρίστες είναι επινοημένο μεταπολεμικό όπως τα παρατηρητήρια, ακόμη και οι θάλαμοι αερίων». Πρόσθεσε: «Κατά την τωρινή μου άποψη, οι πραγματικές φονικές διαδικασίες πραγματοποιήθηκαν στα στρατόπεδα του Reinhardt δυτικά του ποταμού Bug. Στα τρία στρατόπεδα εκεί [Sobibor, Belzec, και Treblinka] έμπιστοι του Heinrich Himmler (συνήθως Ουκρανοί μισθοφόροι) σκότωσαν ενδεχομένως τουλάχιστον 2,4 εκατομμύρια στα δύο έτη που μεσολάβησαν ως τον Οκτώβριο του 1943. Δεν υπάρχει τώρα τίποτα που να φαίνεται στα στρατόπεδα του Reinhardt, ούτε ραβδί ούτε πέτρα κι έτσι τα επισκέπτονται λίγοι τουρίστες. Επισκέφτηκα και τις τέσσερις περιοχές στις αρχές του τρέχοντος έτους».

λαϊκή εθνικιστική εφημερίδα

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ

για την Πατρίδα και τον Λαό
ενάντια στους συμβιβασμένους!

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
Εθνικιστική Εφημερίδα | 5 Σεπτεμβρίου 2007 | 10.φ. 6.241 | www.krisiavgi.org | 1.50 ευρώ

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
ΟΙ ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ
ΤΙΣ 24

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
ΣΤΙΣ ΦΛΟΓΕΣ Η ΑΡΧΑΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑ
Το Κρόνον Όρος είναι σφραγισμένο στα χείλες και μαυρίζει. Όμως ερχονται εκλογές και η σημασία έχει μάλιστα να τις εκλογές ένας καμένος λόφος.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ ΒΣ
Παρανεύσει απροσδόκητα, εκδομένη με αρμενική σφραγίδα, η ολιγάριθμη βουλευτική ομάδα της Αρμενίας, η οποία θα είναι η πρώτη που θα ψηφίσει στην Βουλή. Η Αρμενία είναι η μόνη χώρα που έχει απορρίψει τον κομμουνισμό και έχει υιοθετήσει τον Χριστιανισμό ως κρατικό θρήσκευμα. Η Αρμενία είναι η μόνη χώρα που έχει απορρίψει τον κομμουνισμό και έχει υιοθετήσει τον Χριστιανισμό ως κρατικό θρήσκευμα. Η Αρμενία είναι η μόνη χώρα που έχει απορρίψει τον κομμουνισμό και έχει υιοθετήσει τον Χριστιανισμό ως κρατικό θρήσκευμα.

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
ΨΕΜΑΤΑ ΤΕΛΟΣ! ΜΑΥΡΙΣΤΕ ΤΟΥΣ ΟΛΟΥΣ
Η απόφαση της Κ. Ε. του ΑΛΛΟΟΥ ΣΥΜΒΑΣΜΟΥ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΤΗΣ 24ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ...
ΕΤΕ Ενότητα, Διεύθυνση 2007
Η απόφαση της Κ. Ε. του ΑΛΛΟΟΥ ΣΥΜΒΑΣΜΟΥ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΤΗΣ 24ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ...
ΕΤΕ Ενότητα, Διεύθυνση 2007

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΑΥΓΙΩΝ
Η απόφαση της Κ. Ε. του ΑΛΛΟΟΥ ΣΥΜΒΑΣΜΟΥ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΤΗΣ 24ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ...
ΕΤΕ Ενότητα, Διεύθυνση 2007

ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ
24 Ιουλίου 2007
Η ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΣΤΟ ΒΙΣΣΙ
Η απόφαση της Κ. Ε. του ΑΛΛΟΟΥ ΣΥΜΒΑΣΜΟΥ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΓΙΑ ΤΗ ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ ΤΗΣ 24ης ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ...
ΕΤΕ Ενότητα, Διεύθυνση 2007

ΕΡΩΤΑ ΟΙ

στήριξε και ΕΣΥ την ελεύθερη φωνή
των Ελλήνων Εθνικιστών...
ΔΩΣΕ ΤΗ ΜΑΧΗ ΜΑΖΙ ΜΑΣ!

ΕΡΩΤΑ ΟΙ

ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗ

**ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ 30 ΤΗΣ ΑΝΤΕΠΙΘΕΣΗΣ!
ΜΕ ΠΛΟΥΣΙΑ ΥΛΗ ΚΑΙ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΗΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ. ΣΤΟ ΝΕΟ ΤΕΥΧΟΣ ΔΙΑΒΑΣΤΕ:**

- Εθνικιστική Κατασκήνωση 2007
- Θερμοπυλών Μνήμη
- Αφιέρωμα ΑΠΟΕΛ
- Tattoo 88: Μόνο Ελληνικό
- Ρούνες: Αρχέγονος Μυστικισμός
- Οι Μάχες Δυρού και Αλμυρού
- Συνέντευξη με τους POGROM

**ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΟΛΩΝ!**

...και όπως πάντα...
Στους Δρόμους, Cine Αντεπίθεση
και όλες οι μόνιμες στήλες!

Ένα έντυπο γροθιά στο κατεστημένο,
που τολμά να πει τα πράγματα
με το όνομά τους και να δείξει ενάντια
στους δήθεν και στους ραγιαδες
έναν άλλο δρόμο...
τον δρόμο της τιμής και του αγώνος.

**ΕΜΕΙΣ ΕΙΜΑΣΤΕ
Η ΕΘΝΙΚΗ ΝΕΟΛΑΙΑ!**

WWW.ANTEPITHESH.NET

γος
ουρού

ευτέρας

Του σκληρού σαράντα ένα...

Και ο Σταυρός ο Σιδηρούς,
τάξεως δευτέρας
Να διηγείται την
Δική του ιστορία
Τις μάχες στα πεζοδρόμια
Του κόκκινου Βερολίνου
Που έγινε μαύρο
Τις ατέλειωτες σειρές
Των συντρόφων
Στα τάγματα Εφόδου,
Και την Νίκη,
την απόλυτη Νίκη
Εκείνον τον Γενάρη
του έτους 33

Να λέει μέσα
από την εντιμότητα
του ψυχρού
και αλύγιστου μετάλλου
Πως οι Ιδέες είναι ΑΙΜΑ
Και το ΑΙΜΑ Ιδέες
Και να προλέγει
Με φρίκη προφητική
Το μέλλον που έρχεται
Το μέλλον που ήρθε...

Τα αποκαΐδια της
Δρέσδης και του Αμβούργου
Τα ατέλειωτα παγωμένα
Στρατόπεδα του Στάλιν
Με τις θλιβερές
Παράγκες του θανάτου
Που από χιλιάδες οχτώ
Γυρίσανε ζωντανοί
Μόλις τρεις
Το έτος '53!

Να προλέγει
Με φρίκη προφητική
Την «χαρά» και την
«Ανεμελιά» του
'60 και του '70
με τους απατεώνες
στα κοινοβούλια
της Δύσης
Να υπόσχονται το
ΤΙΠΟΤΕ πασπαλισμένο
Με ζάχαρη
Και να μοιράζουνε
στις κάλπες το ΤΙΠΟΤΕ
Ένα ΤΙΠΟΤΕ απατηλό
Καλυμμένο με χρυσόσκονη
Και στην Ανατολή
Σκλάβοι οι λαοί
να αργοπεθαίνουν,
ενώ σε Ανατολή και Δύση,
Οι τελευταίοι
εραστής του ΟΝΕΙΡΟΥ
Να παραμένουν οι
Μεγάλοι εξόριστοι
Της «πραγματικότητας».

Ακατάπανστα μιλούσε
Ο Σιδηρούς Σταυρός
Τάξεως Δευτέρας
Επάνω στο ματωμένο στήθος
Του Γιούργκεν Χανς,

Στήθος που
Τεράστια π
Λουλούδι κα
Βγαλμένο α
Ηφαιστείου

Και μου έλε
Μου έλεγε π
στο Κρεμλί
δεν θα υπάρ
σφυροδρέπα
και μου έλε
πως θα έλθε
το τέλος αυ
της εποχής
και πως μέ
τα συντρίμ
ενός κόσμου
ενός κόσμου
πανάθλιου,
και γερασμ
θα ανατείλε
ο Ήλιος της

Και μου έλε
Μου έλεγε
Πως μέσα α
Θέ' να προβ
ένα χέρι,
που θα κρα
μια Σημαία
μαύρη, άσπ
και κόκκινη
με έναν υπ
Αγκυλωτό Σ
Στην μέση
Μια Σημαία
ωσάν τον Ή
Οπού θα δε
Τον ερχομό
Ενός κόσμου